01000320603970072

463

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ — Αρ. Φύλλου 32

6 Μαρτίου 1997

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 2468

Κύρωση της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για την καταπολέμηση της απερήμωσης στις χώρες εκείνες που αντιμετωπίζουν σοβαρή ξηρασία ή/και απερήμωση, ιδιαίτερα στην Αφρική.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, η Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για την καταπολέμηση της απερήμωσης στις χώρες εκείνες που αντιμετωπίζουν σοβαρή ξηρασία ή/και απερήμωση, ιδιαίτερα στην Αφρική, η οποία υπογράφηκε από την Ελλάδα στο Παρίσι στις 14 Οκτωβρίου 1994, της οποίας το κείμενο σε πρωτότυπο στην αγγλική γλώσσα και σε μετάφραση στην ελληνική έχει ως εξής:

UNITED NATIONS CONVENTION TO COMBAT DESERTIFICATION IN THOSE COUNTRIES EXPERIENCING SERIOUS DROUGHT AND/OR DESERTIFICATION, PARTICULARLY IN AFRICA

The Parties to this Convention,

Affirming that human beings in affected or threatened areas are at the centre of concerns to combat desertification and mitigate the effects of drought,

Reflecting the urgent concern of the international community, including States and international organizations, about the adverse impacts of desertification and drought,

Aware that arid, semi-arid and dry sub-humid areas together account for a significant proportion of the Earth's land area and are the habitat and source of livelihood for a large segment of its population,

Acknowledging that desertification and drought are problems of global dimension in that they affect all regions of the world and that joint action of the international community is needed to combat desertification and/or mitigate the effects of drought,

Noting the high concentration of developing countries, notably the least developed countries, among those experiencing serious drought and/or desertification, and the particularly tragic consequences of these phenomena in Africa,

Noting also that desertification is caused by complex interactions among physical, biological, political, social, cultural and economic factors,

Considering the impact of trade and relevant aspects of international economic relations on the ability of affected countries to combat desertification adequately,

Conscious that sustainable economic growth, social development and poverty eradication are priorities of affected developing countries, particularly in Africa, and are essential to meeting sustainability objectives,

Mindful that desertification and drought affect sustainable development through their interrelationships with important social problems such as poverty, poor health and nutrition, lack of food security, and those arising from migration, displacement of persons and demographic dynamics,

Appreciating the significance of the past efforts and experience of States and international organizations in combating desertification and mitigating the effects of drought, particularly in implementing the Plan of Action to Combat Desertification which was adopted at the United Nations Conference on Desertification in 1977,

Realizing that, despite efforts in the past, progress in combating desertification and mitigating the effects of drought has not met expectations and that a new and more effective approach is needed at all levels within the framework of sustainable development,

Recognizing the validity and relevance of decisions adopted at the United Nations Conference on Environment and Development, particularly of Agenda 21 and its chapter 12, which provide a basis for combating desertification,

Reaffirming in this light the commitments of developed countries as contained in paragraph 13 of chapter 33 of Agenda 21,

Recalling General Assembly resolution 47/188, particularly the priority in it prescribed for Africa, and all other relevant United Nations resolutions, decisions and programmes on desertification and drought, as well as relevant declarations by African countries and those from other regions,

Reaffirming the Rio Declaration on Environment and Development which states, in its Principle 2, that States have, in accordance with the Charter of the United Nations and the principles of international law, the sovereign right to exploit their own resources pursuant to their own environmental and developmental policies, and the responsibility to ensure that activities within their jurisdiction or control do not cause damage to the environment of other States or of areas beyond the limits of national jurisdiction,

Recognizing that national Governments play a critical role in combating desertification and mitigating the effects of drought and that progress in that respect depends on local implementation of action programmes in affected areas,

Recognizing also the importance and necessity of international cooperation and partnership in combating desertification and mitigating the effects of drought,

Recognizing further the importance of the provision to affected developing countries, particularly in Africa, of effective means, *inter alia* substantial financial resources, including new and additional funding, and access to technology, without which it will be difficult for them to implement fully their commitments under this Convention,

Expressing concern over the impact of desertification and drought on affected countries in Central Asia and the Transcaucasus,

Stressing the important role played by women in regions affected by desertification and/or drought, particularly in rural areas of developing countries, and the importance of ensuring the full participation of both men and women at all levels in programmes to combat desertification and mitigate the effects of drought,

Emphasizing the special role of non-governmental organizations and other major groups in programmes to combat desertification and mitigate the effects of drought,

Bearing in mind the relationship between desertification and other environmental problems of global dimension facing the international and national communities,

Bearing also in mind the contribution that combating desertification can make to achieving the objectives of the United Nations Framework Convention on Climate Change, the Convention on Biological Diversity and other related environmental conventions,

Believing that strategies to combat desertification and mitigate the effects of drought will be most effective if they are based on sound systematic observation and rigorous scientific knowledge and if they are continuously re-evaluated,

Recognizing the urgent need to improve the effectiveness and coordination of international cooperation to facilitate the implementation of national plans and priorities,

Determined to take appropriate action in combating desertification and mitigating the effects of drought for the benefit of present and future generations,

Have agreed as follows:

PART I: INTRODUCTION

Article 1. Use of terms

For the purposes of this Convention:

(a) "desertification" means land degradation in arid, semi-arid and dry sub-humid areas resulting from various factors, including climatic variations and human activities;

(b) "combating desertification" includes activities which are part of the integrated development of land in arid, semi-arid and dry sub-humid areas for sustainable development which are aimed at:

(i) prevention and/or reduction of land degradation;

(ii) rehabilitation of partly degraded land; and

(iii) reclamation of desertified land;

(c) "drought" means the naturally occurring phenomenon that exists when precipitation has been significantly below normal recorded levels, causing serious hydrological imbalances that adversely affect land resource production systems;

(d) "mitigating the effects of drought" means activities related to the prediction of drought and intended to reduce the vulnerability of society and natural systems to drought as it relates to combating desertification;

(e) "land" means the terrestrial bio-productive system that comprises soil, vegetation, other biota, and the ecological and hydrological processes that operate within the system;

(f) "land degradation" means reduction or loss, in arid, semi-arid and dry sub-humid areas, of the biological or economic productivity and complexity of rainfed cropland, irrigated cropland, or range, pasture, forest and woodlands resulting from land uses or from a process or combination of processes, including processes arising from human activities and habitation patterns, such as:

(i) soil erosion caused by wind and/or water;

(ii) deterioration of the physical, chemical and biological or economic properties of soil; and

(iii) long-term loss of natural vegetation;

(g) "arid, semi-arid and dry sub-humid areas" means areas, other than polar and sub-polar regions, in which the ratio of annual precipitation to potential evapotranspiration falls within the range from 0.05 to 0.65;

(h) "affected areas" means arid, semi-arid and/or dry sub-humid areas affected or threatened by desertification;

(i) "affected countries" means countries whose lands include, in whole or in part, affected areas;

(j) "regional economic integration organization" means an organization constituted by sovereign States of a given region which has competence in respect of matters governed by this Convention and has been duly authorized, in accordance with its internal procedures, to sign, ratify, accept, approve or accede to this Convention;

(k) "developed country Parties" means developed country Parties and regional economic integration organizations constituted by developed countries.

Article 2. Objective

1. The objective of this Convention is to combat desertification and mitigate the effects of drought in countries experiencing serious drought and/or desertification, particularly in Africa, through effective action at all levels, supported by international cooperation and partnership arrangements, in the framework of an integrated approach which is consistent with Agenda 21, with a view to contributing to the achievement of sustainable development in affected areas.

2. Achieving this objective will involve long-term integrated strategies that focus simultaneously, in affected areas, on improved productivity of land, and the rehabilitation, conservation and sustainable management of land and water resources, leading to improved living conditions, in particular at the community level.

Article 3. Principles

In order to achieve the objective of this Convention and to implement its provisions, the Parties shall be guided, *inter alia*, by the following:

(a) the Parties should ensure that decisions on the design and implementation of programmes to combat desertification and/or mitigate the effects of drought are taken with the participation of populations and local communities and that an enabling environment is created at higher levels to facilitate action at national and local levels;

(b) the Parties should, in a spirit of international solidarity and partnership, improve cooperation and coordination at subregional, regional and international levels, and better focus financial, human, organizational and technical resources where they are needed;

(c) the Parties should develop, in a spirit of partnership, cooperation among all levels of government, communities, non-governmental organizations and landholders to establish a better understanding of the nature and value of land and scarce water resources in affected areas and to work towards their sustainable use; and

(d) the Parties should take into full consideration the special needs and circumstances of affected developing country Parties, particularly the least developed among them.

PART II: GENERAL PROVISIONS

Article 4. General obligations

1. The Parties shall implement their obligations under this Convention, individually or jointly, either through existing or prospective bilateral and multilateral arrangements or a combination thereof, as appropriate, emphasizing the need to coordinate efforts and develop a coherent long-term strategy at all levels.

2. In pursuing the objective of this Convention, the Parties shall:

(a) adopt an integrated approach addressing the physical, biological and socio-economic aspects of the processes of desertification and drought;

(b) give due attention, within the relevant international and regional bodies, to the situation of affected developing country Parties with regard to international trade, marketing arrangements and debt with a view to establishing an enabling international economic environment conducive to the promotion of sustainable development;

(c) integrate strategies for poverty eradication into efforts to combat desertification and mitigate the effects of drought;

(d) promote cooperation among affected country Parties in the fields of environmental protection and the conservation of land and water resources, as they relate to desertification and drought;

(e) strengthen subregional, regional and international cooperation;

(f) cooperate within relevant intergovernmental organizations;

(g) determine institutional mechanisms, if appropriate, keeping in mind the need to avoid duplication; and

(h) promote the use of existing bilateral and multilateral financial mechanisms and arrangements that mobilize and channel substantial financial resources to affected developing country Parties in combating desertification and mitigating the effects of drought.

3. Affected developing country Parties are eligible for assistance in the implementation of the Convention.

Article 5. Obligations of affected country Parties

In addition to their obligations pursuant to article 4, affected country Parties undertake to:

(a) give due priority to combating desertification and mitigating the effects of drought, and allocate adequate resources in accordance with their circumstances and capabilities;

(b) establish strategies and priorities, within the framework of sustainable development plans and/or policies, to combat desertification and mitigate the effects of drought;

(c) address the underlying causes of desertification and pay special attention to the socio-economic factors contributing to desertification processes;

(d) promote awareness and facilitate the participation of local populations, particularly women and youth, with the support of non-governmental organizations, in efforts to combat desertification and mitigate the effects of drought; and

(e) provide an enabling environment by strengthening, as appropriate, relevant existing legislation and, where they do not exist, enacting new laws and establishing long-term policies and action programmes.

Article 6. Obligations of developed country Parties

In addition to their general obligations pursuant to article 4, developed country Parties undertake to:

(a) actively support, as agreed, individually or jointly, the efforts of affected developing country Parties, particularly those in Africa, and the least developed countries, to combat desertification and mitigate the effects of drought;

(b) provide substantial financial resources and other forms of support to assist affected developing country Parties, particularly those in Africa, effectively to develop and implement their own long-term plans and strategies to combat desertification and mitigate the effects of drought;

(c) promote the mobilization of new and additional funding pursuant to article 20, paragraph 2 (b);

(d) encourage the mobilization of funding from the private sector and other non-governmental sources; and

(e) promote and facilitate access by affected country Parties, particularly affected developing country Parties, to appropriate technology, knowledge and know-how.

Article 7. Priority for Africa

In implementing this Convention, the Parties shall give priority to affected African country Parties, in the light of the particular situation prevailing in that region, while not neglecting affected developing country Parties in other regions.

Article 8. Relationship with other conventions

1. The Parties shall encourage the coordination of activities carried out under this Convention and, if they are Parties to them, under other relevant international agreements, particularly the United Nations Framework Convention on Climate Change and the Convention on Biological Diversity, in order to derive maximum benefit from activities under each agreement while avoiding duplication of effort. The Parties shall encourage the conduct of joint programmes, particularly in the fields of research, training, systematic observation and information collection and exchange, to the extent that such activities may contribute to achieving the objectives of the agreements concerned.

2. The provisions of this Convention shall not affect the rights and obligations of any Party deriving from a bilateral, regional or international agreement into which it has entered prior to the entry into force of this Convention for it.

PART III: ACTION PROGRAMMES, SCIENTIFIC AND TECHNICAL COOPERATION AND SUPPORTING MEASURES

Section 1: Action programmes

Article 9. Basic approach

1. In carrying out their obligations pursuant to article 5, affected developing country Parties and any other affected country Party in the framework of its regional implementation annex or, otherwise, that has notified the Permanent Secretariat in writing of its intention to prepare a national action programme, shall, as appropriate, prepare, make public and implement national action programmes, utilizing and building, to the extent possible, on existing relevant successful plans and programmes, and subregional and regional action programmes, as the central element of the strategy to combat desertification and mitigate the effects of drought. Such programmes shall be updated through a continuing participatory process on the basis of lessons from field action, as well as the results of research. The preparation of national action programmes shall be closely interlinked with other efforts to formulate national policies for sustainable development.

2. In the provision by developed country Parties of different forms of assistance under the terms of article 6, priority shall be given to supporting, as agreed, national, subregional and regional action programmes of affected developing country Parties, particularly those in Africa, either directly or through relevant multilateral organizations or both.

3. The Parties shall encourage organs, funds and programmes of the United Nations system and other relevant intergovernmental organizations, academic institutions, the scientific community and non-governmental organizations in a position to cooperate, in accordance with their mandates and capabilities, to support the elaboration, implementation and follow-up of action programmes.

Article 10. National action programmes

1. The purpose of national action programmes is to identify the factors contributing to desertification and practical measures necessary to combat desertification and mitigate the effects of drought.

2. National action programmes shall specify the respective roles of government, local communities and land users and the resources available and needed. They shall, *inter alia*:

(a) incorporate long-term strategies to combat desertification and mitigate the effects of drought, emphasize implementation and be integrated with national policies for sustainable development;

(b) allow for modifications to be made in response to changing circumstances and be sufficiently flexible at the local level to cope with different socio-economic, biological and geo-physical conditions;

(c) give particular attention to the implementation of preventive measures for lands that are not yet degraded or which are only slightly degraded;

(d) enhance national climatological, meteorological and hydrological capabilities and the means to provide for drought early warning;

(e) promote policies and strengthen institutional frameworks which develop cooperation and coordination, in a spirit of partnership, between the donor community, governments at all levels, local populations and community groups, and facilitate access by local populations to appropriate information and technology;

(f) provide for effective participation at the local, national and regional levels of non-governmental organizations and local populations, both women and men, particularly resource users, including farmers and pastoralists and their representative organizations, in policy planning, decision-making, and implementation and review of national action programmes; and

(g) require regular review of, and progress reports on, their implementation.

3. National action programmes may include, *inter alia*, some or all of the following measures to prepare for and mitigate the effects of drought:

(a) establishment and/or strengthening, as appropriate, of early warning systems, including local and national facilities and joint systems at the subregional and regional levels, and mechanisms for assisting environmentally displaced persons;

(b) strengthening of drought preparedness and management, including drought contingency plans at the local, national, subregional and regional levels, which take into consideration seasonal to interannual climate predictions;

(c) establishment and/or strengthening, as appropriate, of food security systems, including storage and marketing facilities, particularly in rural areas;

(d) establishment of alternative livelihood projects that could provide incomes in drought prone areas; and

(e) development of sustainable irrigation programmes for both crops and livestock.

4. Taking into account the circumstances and requirements specific to each affected country Party, national action programmes include, as appropriate, *inter alia*, measures in some or all of the following priority fields as they relate to combating desertification and mitigating the effects of drought in affected areas and to their populations: promotion of alternative livelihoods and improvement of national economic environments with a view to strengthening programmes aimed at the eradication of poverty and at ensuring food security; demographic dynamics; sustainable management of natural resources; sustainable agricultural practices; development and efficient use of various energy sources; institutional and legal frameworks; strengthening of capabilities for assessment and systematic observation, including hydrological and meteorological services, and capacity building, education and public awareness.

Article 11. Subregional and regional action programmes

Affected country Parties shall consult and cooperate to prepare, as appropriate, in accordance with relevant regional implementation annexes, subregional and/or regional action programmes to harmonize, complement and increase the efficiency of national programmes. The provisions of article 10 shall apply *mutatis mutandis* to subregional and regional programmes. Such cooperation may include agreed joint programmes for the sustainable management of transboundary natural resources, scientific and technical cooperation, and strengthening of relevant institutions.

Article 12. International cooperation

Affected country Parties, in collaboration with other Parties and the international community, should cooperate to ensure the promotion of an enabling international environment in the implementation of the Convention. Such cooperation should also cover fields of technology transfer as well as scientific research and development, information collection and dissemination and financial resources.

Article 13. Support for the elaboration and implementation of action programmes

1. Measures to support action programmes pursuant to article 9 include, *inter alia*:

(a) financial cooperation to provide predictability for action programmes, allowing for necessary long-term planning;

(b) elaboration and use of cooperation mechanisms which better enable support at the local level, including action through non-governmental organizations, in order to promote the replicability of successful pilot programme activities where relevant;

(c) increased flexibility in project design, funding and implementation in keeping with the experimental, iterative approach indicated for participatory action at the local community level; and

(d) as appropriate, administrative and budgetary procedures that increase the efficiency of cooperation and of support programmes.

2. In providing such support to affected developing country Parties, priority shall be given to African country Parties and to least developed country Parties.

Article 14. Coordination in the elaboration and implementation of action programmes

1. The Parties shall work closely together, directly and through relevant intergovernmental organizations, in the elaboration and implementation of action programmes.

2. The Parties shall develop operational mechanisms, particularly at the national and field levels, to ensure the fullest possible coordination among developed country Parties, developing country Parties and relevant intergovernmental and non-governmental organizations, in order to avoid duplication, harmonize interventions and approaches, and maximize the impact of assistance. In affected developing country Parties, priority will be given to coordinating activities related to international cooperation in order to maximize the efficient use of resources, to ensure responsive assistance, and to facilitate the implementation of national action programmes and priorities under this Convention.

Article 15. Regional implementation annexes

Elements for incorporation in action programmes shall be selected and adapted to the socio-economic, geographical and climatic factors applicable to affected country Parties or regions, as well as to their level of development. Guidelines for the preparation of action programmes and their exact focus and content for particular subregions and regions are set out in the regional implementation annexes.

Section 2: Scientific and technical cooperation

Article 16. Information collection, analysis and exchange

The Parties agree, according to their respective capabilities, to integrate and coordinate the collection, analysis and exchange of relevant short term and long term data and information to ensure systematic observation of land degradation in affected areas and to understand better and assess the processes and effects of drought and desertification. This would help accomplish, *inter alia*, early warning and advance planning for periods of adverse climatic variation in a form suited for practical application by users at all levels, including especially local populations. To this end, they shall, as appropriate:

(a) facilitate and strengthen the functioning of the global network of institutions and facilities for the collection, analysis and exchange of information, as well as for systematic observation at all levels, which shall, *inter alia*:

(i) aim to use compatible standards and systems;

(ii) encompass relevant data and stations, including in remote areas;

(iii) use and disseminate modern technology for data collection, transmission and assessment on land degradation; and

(iv) link national, subregional and regional data and information centres more closely with global information sources;

(b) ensure that the collection, analysis and exchange of information address the needs of local communities and those of decision makers, with a view to resolving specific problems, and that local communities are involved in these activities;

(c) support and further develop bilateral and multilateral programmes and projects aimed at defining, conducting, assessing and financing the collection, analysis and exchange of data and information, including, *inter alia*, integrated sets of physical, biological, social and economic indicators;

(d) make full use of the expertise of competent intergovernmental and non-governmental organizations, particularly to disseminate relevant information and experiences among target groups in different regions;

(e) give full weight to the collection, analysis and exchange of socio-economic data, and their integration with physical and biological data;

(f) exchange and make fully, openly and promptly available information from all publicly available sources relevant to combating desertification and mitigating the effects of drought; and

(g) subject to their respective national legislation and/or policies, exchange information on local and traditional knowledge, ensuring adequate protection for it and providing appropriate return from the benefits derived from it, on an equitable basis and on mutually agreed terms, to the local populations concerned.

Article 17. Research and development

1. The Parties undertake, according to their respective capabilities, to promote technical and scientific cooperation in the fields of combating desertification and mitigating the effects of drought through appropriate national, subregional, regional and international institutions. To this end, they shall support research activities that:

(a) contribute to increased knowledge of the processes leading to desertification and drought and the impact of, and distinction between, causal factors, both natural and human, with a view to combating desertification and mitigating the effects of drought, and achieving improved productivity as well as sustainable use and management of resources;

(b) respond to well defined objectives, address the specific needs of local populations and lead to the identification and implementation of solutions that improve the living standards of people in affected areas;

(c) protect, integrate, enhance and validate traditional and local knowledge, know-how and practices, ensuring, subject to their respective national legislation and/or policies, that the owners of that knowledge will directly benefit on an equitable basis and on mutually agreed terms from any commercial utilization of it or from any technological development derived from that knowledge;

(d) develop and strengthen national, subregional and regional research capabilities in affected developing country Parties, particularly in Africa, including the development of local skills and the strengthening of appropriate capacities, especially in countries with a weak research base, giving particular attention to multidisciplinary and participative socio-economic research;

(e) take into account, where relevant, the relationship between poverty, migration caused by environmental factors, and desertification;

(f) promote the conduct of joint research programmes between national, subregional, regional and international research organizations, in both the public and private sectors, for the development of improved, affordable and accessible technologies for sustainable development through effective participation of local populations and communities; and

(g) enhance the availability of water resources in affected areas, by means of, *inter alia*, cloud-seeding.

2. Research priorities for particular regions and subregions, reflecting different local conditions, should be included in action programmes. The Conference of the Parties shall review research priorities periodically on the advice of the Committee on Science and Technology.

Article 18. Transfer, acquisition, adaptation and development of technology

1. The Parties undertake, as mutually agreed and in accordance with their respective national legislation and/or policies, to promote, finance and/or facilitate the financing of the transfer, acquisition, adaptation and development of environmentally sound, economically viable and socially acceptable technologies relevant to combating desertification and/or mitigating the effects of drought, with a view to contributing to the achievement of sustainable development in affected areas. Such cooperation shall be conducted bilaterally or multilaterally, as appropriate, making full use of the expertise of intergovernmental and non-governmental organizations. The Parties shall, in particular:

(a) fully utilize relevant existing national, subregional, regional and international information systems and clearing-houses for the dissemination of information on available technologies, their sources, their environmental risks and the broad terms under which they may be acquired;

(b) facilitate access, in particular by affected developing country Parties, on favourable terms, including on concessional and preferential terms, as mutually agreed, taking into account the need to protect intellectual property rights, to technologies most suitable to practical application for specific needs of local populations, paying special attention to the social, cultural, economic and environmental impact of such technology;

(c) facilitate technology cooperation among affected country Parties through financial assistance or other appropriate means;

(d) extend technology cooperation with affected developing country Parties, including, where relevant, joint ventures, especially to sectors which foster alternative livelihoods; and

(e) take appropriate measures to create domestic market conditions and incentives, fiscal or otherwise, conducive to the development, transfer, acquisition and adaptation of suitable technology, knowledge, know-how and practices, including measures to ensure adequate and effective protection of intellectual property rights.

2. The Parties shall, according to their respective capabilities, and subject to their respective national legislation and/or policies, protect, promote and use in particular relevant traditional and local technology, knowledge, know-how and practices and, to that end, they undertake to:

(a) make inventories of such technology, knowledge, know-how and practices and their potential uses with the participation of local populations, and disseminate such information, where appropriate, in cooperation with relevant intergovernmental and non-governmental organizations;

(b) ensure that such technology, knowledge, know-how and practices are adequately protected and that local populations benefit directly, on an equitable basis and as mutually agreed, from any commercial utilization of them or from any technological development derived therefrom;

(c) encourage and actively support the improvement and dissemination of such technology, knowledge, know-how and practices or of the development of new technology based on them; and

(d) facilitate, as appropriate, the adaptation of such technology, knowledge, know-how and practices to wide use and integrate them with modern technology, as appropriate.

Section 3: Supporting measures

Article 19. Capacity building, education and public awareness

1. The Parties recognize the significance of capacity building — that is to say, institution building, training and development of relevant local and national capacities — in efforts to combat desertification and mitigate the effects of drought. They shall promote, as appropriate, capacity-building:

(a) through the full participation at all levels of local people, particularly at the local level, especially women and youth, with the cooperation of non-governmental and local organizations;

(b) by strengthening training and research capacity at the national level in the field of desertification and drought;

(c) by establishing and/or strengthening support and extension services to disseminate relevant technology methods and techniques more effectively, and by training field agents and members of rural organizations in participatory approaches for the conservation and sustainable use of natural resources;

(d) by fostering the use and dissemination of the knowledge, know-how and practices of local people in technical cooperation programmes, wherever possible;

(e) by adapting, where necessary, relevant environmentally sound technology and traditional methods of agriculture and pastoralism to modern socio-economic conditions;

(f) by providing appropriate training and technology in the use of alternative energy sources, particularly renewable energy resources, aimed particularly at reducing dependence on wood for fuel;

(g) through cooperation, as mutually agreed, to strengthen the capacity of affected developing country Parties to develop and implement programmes in the field of collection, analysis and exchange of information pursuant to article 16;

(h) through innovative ways of promoting alternative livelihoods, including training in new skills;

(i) by training of decision makers, managers, and personnel who are responsible for the collection and analysis of data for the dissemination and use of early warning information on drought conditions and for food production;

(j) through more effective operation of existing national institutions and legal frameworks and, where necessary, creation of new ones, along with strengthening of strategic planning and management; and

(k) by means of exchange visitor programmes to enhance capacity building in affected country Parties through a long-term, interactive process of learning and study.

2. Affected developing country Parties shall conduct, in cooperation with other Parties and competent intergovernmental and non-governmental organizations, as appropriate, an interdisciplinary review of available capacity and facilities at the local and national levels, and the potential for strengthening them.

3. The Parties shall cooperate with each other and through competent intergovernmental organizations, as well as with non-governmental organizations, in undertaking and supporting public awareness and educational programmes in both affected and, where relevant, unaffected country Parties to promote understanding of the causes and effects of desertification and drought and of the importance of meeting the objective of this Convention. To that end, they shall:

(a) organize awareness campaigns for the general public;

(b) promote, on a permanent basis, access by the public to relevant information, and wide public participation in education and awareness activities;

(c) encourage the establishment of associations that contribute to public awareness;

(d) develop and exchange educational and public awareness material, where possible in local languages, exchange and second experts to train personnel of affected developing country Parties in carrying out relevant education and awareness programmes, and fully utilize relevant educational material available in competent international bodies;

(e) assess educational needs in affected areas, elaborate appropriate school curricula and expand, as needed, educational and adult literacy programmes and opportunities for all, in particular for girls and women, on the identification, conservation and sustainable use and management of the natural resources of affected areas; and

(f) develop interdisciplinary participatory programmes integrating desertification and drought awareness into educational systems and in non-formal, adult, distance and practical educational programmes.

4. The Conference of the Parties shall establish and/or strengthen networks of regional education and training centres to combat desertification and mitigate the effects of drought. These networks shall be coordinated by an institution created or designated for that purpose, in order to train scientific, technical and management personnel and to strengthen existing institutions responsible for education and training in affected country Parties, where appropriate, with a view to harmonizing programmes and to organizing exchanges of experience among them. These networks shall cooperate closely with relevant intergovernmental and non-governmental organizations to avoid duplication of effort.

Article 20. Financial resources

1. Given the central importance of financing to the achievement of the objective of the Convention, the Parties, taking into account their capabilities, shall make every effort to ensure that adequate financial resources are available for programmes to combat desertification and mitigate the effects of drought.

2. In this connection, developed country Parties, while giving priority to affected African country Parties without neglecting affected developing country Parties in other regions, in accordance with article 7, undertake to:

(a) mobilize substantial financial resources, including grants and concessional loans, in order to support the implementation of programmes to combat desertification and mitigate the effects of drought;

(b) promote the mobilization of adequate, timely and predictable financial resources, including new and additional funding from the Global Environment Facility of the agreed incremental costs of those activities concerning desertification that relate to its four focal areas, in conformity with the relevant provisions of the Instrument establishing the Global Environment Facility;

(c) facilitate through international cooperation the transfer of technology, knowledge and know-how; and

(d) explore, in cooperation with affected developing country Parties, innovative methods and incentives for mobilizing and channelling resources, including those of foundations, non-governmental organizations and other private sector entities, particularly debt swaps and other innovative means which increase financing by reducing the external debt burden of affected developing country Parties, particularly those in Africa.

3. Affected developing country Parties, taking into account their capabilities, undertake to mobilize adequate financial resources for the implementation of their national action programmes.

4. In mobilizing financial resources, the Parties shall seek full use and continued qualitative improvement of all national, bilateral and multilateral funding sources and mechanisms, using consortia, joint programmes and parallel financing, and shall seek to involve private sector funding sources and mechanisms, including those of non-governmental organizations. To this end, the Parties shall fully utilize the operational mechanisms developed pursuant to article 14.

5. In order to mobilize the financial resources necessary for affected developing country Parties to combat desertification and mitigate the effects of drought, the Parties shall:

(a) rationalize and strengthen the management of resources already allocated for combating desertification and mitigating the effects of drought by using them more effectively and efficiently, assessing their successes and shortcomings, removing hindrances to their effective use and, where necessary, reorienting programmes in light of the integrated long-term approach adopted pursuant to this Convention;

(b) give due priority and attention within the governing bodies of multilateral financial institutions, facilities and funds, including regional development banks and funds, to supporting affected developing country Parties, particularly those in Africa, in activities which advance implementation of the Convention, notably action programmes they undertake in the framework of regional implementation annexes; and

(c) examine ways in which regional and subregional cooperation can be strengthened to support efforts undertaken at the national level.

6. Other Parties are encouraged to provide, on a voluntary basis, knowledge, know-how and techniques related to desertification and/or financial resources to affected developing country Parties.

7. The full implementation by affected developing country Parties, particularly those in Africa, of their obligations under the Convention will be greatly assisted by the fulfilment by developed country Parties of their obligations under the Convention, including in particular those regarding financial resources and transfer of technology. In fulfilling their obligations, developed country Parties should take fully into account that economic and social development and poverty eradication are the first priorities of affected developing country Parties, particularly those in Africa.

Article 21. Financial mechanisms

1. The Conference of the Parties shall promote the availability of financial mechanisms and shall encourage such mechanisms to seek to maximize the availability of funding for affected developing country Parties, particularly those in Africa, to implement the Convention. To this end, the Conference of the Parties shall consider for adoption *inter alia* approaches and policies that:

(a) facilitate the provision of necessary funding at the national, subregional, regional and global levels for activities pursuant to relevant provisions of the Convention;

(b) promote multiple-source funding approaches, mechanisms and arrangements and their assessment, consistent with article 20;

(c) provide on a regular basis, to interested Parties and relevant intergovernmental and non-governmental organizations, information on available sources of funds and on funding patterns in order to facilitate coordination among them;

(d) facilitate the establishment, as appropriate, of mechanisms, such as national desertification funds, including those involving the participation of non-governmental organizations, to channel financial resources rapidly and efficiently to the local level in affected developing country Parties; and

(e) strengthen existing funds and financial mechanisms at the subregional and regional levels, particularly in Africa, to support more effectively the implementation of the Convention.

2. The Conference of the Parties shall also encourage the provision, through various mechanisms within the United Nations system and through multilateral financial institutions, of support at the national, subregional and regional levels to activities that enable developing country Parties to meet their obligations under the Convention.

3. Affected developing country Parties shall utilize, and where necessary, establish and/or strengthen, national coordinating mechanisms, integrated in national development programmes, that would ensure the efficient use of all available financial resources. They shall also utilize participatory processes involving non-governmental organizations, local groups and the private sector, in raising funds, in elaborating as well as implementing programmes and in assuring access to funding by groups at the local level. These actions can be enhanced by improved coordination and flexible programming on the part of those providing assistance.

4. In order to increase the effectiveness and efficiency of existing financial mechanisms, a Global Mechanism to promote actions leading to the mobilization and channelling of substantial financial resources, including for the transfer of technology, on a grant basis, and/or on concessional or other terms, to affected developing country Parties, is hereby established. This Global Mechanism shall function under the authority and guidance of the Conference of the Parties and be accountable to it.

5. The Conference of the Parties shall identify, at its first ordinary session, an organization to house the Global Mechanism. The Conference of the Parties and the organization it has identified shall agree upon modalities for this Global Mechanism to ensure *inter alia* that such Mechanism:

(a) identifies and draws up an inventory of relevant bilateral and multilateral cooperation programmes that are available to implement the Convention;

(b) provides advice, on request, to Parties on innovative methods of financing and sources of financial assistance and on improving the coordination of cooperation activities at the national level;

(c) provides interested Parties and relevant intergovernmental and non-governmental organizations with information on available sources of funds and on funding patterns in order to facilitate coordination among them; and

(d) reports to the Conference of the Parties, beginning at its second ordinary session, on its activities.

6. The Conference of the Parties shall, at its first session, make appropriate arrangements with the organization it has identified to house the Global Mechanism for the administrative operations of such Mechanism, drawing to the extent possible on existing budgetary and human resources.

7. The Conference of the Parties shall, at its third ordinary session, review the policies, operational modalities and activities of the Global Mechanism accountable to it pursuant to paragraph 4, taking into account the provisions of article 7. On the basis of this review, it shall consider and take appropriate action.

PART IV: INSTITUTIONS

Article 22. Conference of the Parties

1. A Conference of the Parties is hereby established.

2. The Conference of the Parties is the supreme body of the Convention. It shall make, within its mandate, the decisions necessary to promote its effective implementation. In particular, it shall:

(a) regularly review the implementation of the Convention and the functioning of its institutional arrangements in the light of the experience gained at the national, subregional, regional and international levels and on the basis of the evolution of scientific and technological knowledge;

(b) promote and facilitate the exchange of information on measures adopted by the Parties, and determine the form and timetable for transmitting the information to be submitted pursuant to article 26, review the reports and make recommendations on them;

(c) establish such subsidiary bodies as are deemed necessary for the implementation of the Convention;

(d) review reports submitted by its subsidiary bodies and provide guidance to them;

(e) agree upon and adopt, by consensus, rules of procedure and financial rules for itself and any subsidiary bodies;

(f) adopt amendments to the Convention pursuant to articles 30 and 31;

(g) approve a programme and budget for its activities, including those of its subsidiary bodies, and undertake necessary arrangements for their financing;

(h) as appropriate, seek the cooperation of, and utilize the services of and information provided by, competent bodies or agencies, whether national or international, intergovernmental or non-governmental;

(i) promote and strengthen the relationship with other relevant conventions while avoiding duplication of effort; and

(j) exercise such other functions as may be necessary for the achievement of the objective of the Convention.

3. The Conference of the Parties shall, at its first session, adopt its own rules of procedure, by consensus, which shall include decision-making procedures for matters not already covered by decision-making procedures stipulated in the Convention. Such procedures may include specified majorities required for the adoption of particular decisions.

4. The first session of the Conference of the Parties shall be convened by the interim secretariat referred to in article 35 and shall take place not later than one year after the date of entry into force of the Convention. Unless otherwise decided by the Conference of the Parties, the second, third and fourth ordinary sessions shall be held yearly, and thereafter, ordinary sessions shall be held every two years.

5. Extraordinary sessions of the Conference of the Parties shall be held at such other times as may be decided either by the Conference of the Parties in ordinary session or at the written request of any Party, provided that, within three months of the request being communicated to the Parties by the Permanent Secretariat, it is supported by at least one third of the Parties.

6. At each ordinary session, the Conference of the Parties shall elect a Bureau. The structure and functions of the Bureau shall be determined in the rules of procedure. In appointing the Bureau, due regard shall be paid to the need to ensure equitable geographical distribution and adequate representation of affected country Parties, particularly those in Africa.

7. The United Nations, its specialized agencies and any State member thereof or observers thereto not Party to the Convention, may be represented at sessions of the Conference of the Parties as observers. Any body or agency, whether national or international, governmental or non-governmental, which is qualified in matters covered by the Convention, and which has informed the Permanent Secretariat of its wish to be represented at a session of the Conference of the Parties as an observer, may be so admitted unless at least one third of the Parties present object. The admission and participation of observers shall be subject to the rules of procedure adopted by the Conference of the Parties.

8. The Conference of the Parties may request competent national and international organizations which have relevant expertise to provide it with information relevant to article 16, paragraph (g), article 17, paragraph 1 (c) and article 18, paragraph 2(b).

Article 23. Permanent Secretariat

1. A Permanent Secretariat is hereby established.

2. The functions of the Permanent Secretariat shall be:

(a) to make arrangements for sessions of the Conference of the Parties and its subsidiary bodies established under the Convention and to provide them with services as required;

(b) to compile and transmit reports submitted to it;

(c) to facilitate assistance to affected developing country Parties, on request, particularly those in Africa, in the compilation and communication of information required under the Convention;

(d) to coordinate its activities with the secretariats of other relevant international bodies and conventions;

(e) to enter, under the guidance of the Conference of the Parties, into such administrative and contractual arrangements as may be required for the effective discharge of its functions;

(f) to prepare reports on the execution of its functions under this Convention and present them to the Conference of the Parties; and

(g) to perform such other secretariat functions as may be determined by the Conference of the Parties.

3. The Conference of the Parties, at its first session, shall designate a Permanent Secretariat and make arrangements for its functioning.

Article 24. Committee on Science and Technology

1. A Committee on Science and Technology is hereby established as a subsidiary body of the Conference of the Parties to provide it with information and advice on scientific and technological matters relating to combating desertification and mitigating the effects of drought. The Committee shall meet in conjunction with the ordinary sessions of the Conference of the Parties and shall be multidisciplinary and open to the participation of all Parties. It shall be composed of government representatives competent in the relevant fields of expertise. The Conference of the Parties shall decide, at its first session, on the terms of reference of the Committee.

2. The Conference of the Parties shall establish and maintain a roster of independent experts with expertise and experience in the relevant fields. The roster shall be based on nominations received in writing from the Parties, taking into account the need for a multidisciplinary approach and broad geographical representation.

3. The Conference of the Parties may, as necessary, appoint ad hoc panels to provide it, through the Committee, with information and advice on specific issues regarding the state of the art in fields of science and technology relevant to combating desertification and mitigating the effects of drought. These panels shall be composed of experts whose names are taken from the roster, taking into account the need for a multidisciplinary approach and broad geographical representation. These experts shall have scientific backgrounds and field experience and shall be appointed by the Conference of the Parties on the recommendation of the Committee. The Conference of the Parties shall decide on the terms of reference and the modalities of work of these panels.

Article 25. Networking of institutions, agencies and bodies

1. The Committee on Science and Technology shall, under the supervision of the Conference of the Parties, make provision for the undertaking of a survey and evaluation of the relevant existing networks, institutions, agencies and bodies willing to become units of a network. Such a network shall support the implementation of the Convention.

2. On the basis of the results of the survey and evaluation referred to in paragraph 1, the Committee on Science and Technology shall make recommendations to the Conference of the Parties on ways and means to facilitate and strengthen networking of the units at the local, national and other levels, with a view to ensuring that the thematic needs set out in articles 16 to 19 are addressed.

3. Taking into account these recommendations, the Conference of the Parties shall:

(a) identify those national, subregional, regional and international units that are most appropriate for networking, and recommend operational procedures, and a time frame, for them; and

(b) identify the units best suited to facilitating and strengthening such networking at all levels.

PART V: PROCEDURES

Article 26. Communication of information

1. Each Party shall communicate to the Conference of the Parties for consideration at its ordinary sessions, through the Permanent Secretariat, reports on the measures which it has taken for the implementation of the Convention. The Conference of the Parties shall determine the timetable for submission and the format of such reports.

2. Affected country Parties shall provide a description of the strategies established pursuant to article 5 and of any relevant information on their implementation.

3. Affected country Parties which implement action programmes pursuant to articles 9 to 15 shall provide a detailed description of the programmes and of their implementation.

4. Any group of affected country Parties may make a joint communication on measures taken at the subregional and/or regional levels in the framework of action programmes.

5. Developed country Parties shall report on measures taken to assist in the preparation and implementation of action programmes, including information on the financial resources they have provided, or are providing, under the Convention.

6. Information communicated pursuant to paragraphs 1 to 4 shall be transmitted by the Permanent Secretariat as soon as possible to the Conference of the Parties and to any relevant subsidiary body.

7. The Conference of the Parties shall facilitate the provision to affected developing countries, particularly those in Africa, on request, of technical and financial support in compiling and communicating information in accordance with this article, as well as identifying the technical and financial needs associated with action programmes.

Article 27. Measures to resolve questions on implementation

The Conference of the Parties shall consider and adopt procedures and institutional mechanisms for the resolution of questions that may arise with regard to the implementation of the Convention.

Article 28. Settlement of disputes

1. Parties shall settle any dispute between them concerning the interpretation or application of the Convention through negotiation or other peaceful means of their own choice.

2. When ratifying, accepting, approving, or acceding to the Convention, or at any time thereafter, a Party which is not a regional economic integration organization may declare in a written instrument submitted to the Depositary that, in respect of any dispute concerning the interpretation or application of the Convention, it recognizes one or both of the following means of dispute settlement as compulsory in relation to any Party accepting the same obligation:

(a) arbitration in accordance with procedures adopted by the Conference of the Parties in an annex as soon as practicable;

(b) submission of the dispute to the International Court of Justice.

3. A Party which is a regional economic integration organization may make a declaration with like effect in relation to arbitration in accordance with the procedure referred to in paragraph 2 (a).

4. A declaration made pursuant to paragraph 2 shall remain in force until it expires in accordance with its terms or until three months after written notice of its revocation has been deposited with the Depositary.

5. The expiry of a declaration, a notice of revocation or a new declaration shall not in any way affect proceedings pending before an arbitral tribunal or the International Court of Justice unless the Parties to the dispute otherwise agree.

6. If the Parties to a dispute have not accepted the same or any procedure pursuant to paragraph 2 and if they have not been able to settle their dispute within twelve months following notification by one Party to another that a dispute exists between them, the dispute shall be submitted to conciliation at the request of any Party to the dispute, in accordance with procedures adopted by the Conference of the Parties in an annex as soon as practicable.

Article 29. Status of annexes

1. Annexes form an integral part of the Convention and, unless expressly provided otherwise, a reference to the Convention also constitutes a reference to its annexes.

2. The Parties shall interpret the provisions of the annexes in a manner that is in conformity with their rights and obligations under the articles of this Convention.

Article 30. Amendments to the Convention

1. Any Party may propose amendments to the Convention.

2. Amendments to the Convention shall be adopted at an ordinary session of the Conference of the Parties. The text of any proposed amendment shall be communicated to the Parties by the Permanent Secretariat at least six months before the meeting at which it is proposed for adoption. The Permanent Secretariat shall also communicate proposed amendments to the signatories to the Convention.

3. The Parties shall make every effort to reach agreement on any proposed amendment to the Convention by consensus. If all efforts at consensus have been exhausted and no agreement reached, the amendment shall, as a last resort, be adopted by a two-thirds majority vote of the Parties present and voting at the meeting. The adopted amendment shall be communicated by the Permanent Secretariat to the Depositary, who shall circulate it to all Parties for their ratification, acceptance, approval or accession.

4. Instruments of ratification, acceptance, approval or accession in respect of an amendment shall be deposited with the Depositary. An amendment adopted pursuant to paragraph 3 shall enter into force for those Parties having accepted it on the ninetieth day after the date of receipt by the Depositary of an instrument of ratification, acceptance, approval or accession by at least two thirds of the Parties to the Convention which were Parties at the time of the adoption of the amendment.

5. The amendment shall enter into force for any other Party on the ninetieth day after the date on which that Party deposits with the Depositary its instrument of ratification, acceptance or approval of, or accession to the said amendment.

6. For the purposes of this article and article 31, "Parties present and voting" means Parties present and casting an affirmative or negative vote.

Article 31. Adoption and amendment of annexes

1. Any additional annex to the Convention and any amendment to an annex shall be proposed and adopted in accordance with the procedure for amendment of the Convention set forth in article 30, provided that, in adopting an additional regional implementation annex or amendment to any regional implementation annex, the majority provided for in that article shall include a two-thirds majority vote of the Parties of the region concerned present and voting. The adoption or amendment of an annex shall be communicated by the Depositary to all Parties.

2. An annex, other than an additional regional implementation annex, or an amendment to an annex, other than an amendment to any regional implementation annex, that has been adopted in accordance with paragraph 1, shall enter into force for all Parties to the Convention six months after the date of communication by the Depositary to such Parties of the adoption of such annex or amendment, except for those Parties that have notified the Depositary in writing within that period of their non-acceptance of such annex or amendment. Such annex or amendment shall enter into force for Parties which withdraw their notification of non-acceptance on the ninetieth day after the date on which withdrawal of such notification has been received by the Depositary.

3. An additional regional implementation annex or amendment to any regional implementation annex that has been adopted in accordance with paragraph 1, shall enter into force for all Parties to the Convention six months after the date of the communication by the Depositary to such Parties of the adoption of such annex or amendment, except with respect to:

(a) any Party that has notified the Depositary in writing, within such six month period, of its non-acceptance of that additional regional implementation annex or of the amendment to the regional implementation annex, in which case such annex or amendment shall enter into force for Parties which withdraw their notification of non-acceptance on the ninetieth day after the date on which withdrawal of such notification has been received by the Depositary; and

(b) any Party that has made a declaration with respect to additional regional implementation annexes or amendments to regional implementation annexes in accordance with article 34, paragraph 4, in which case any such annex or amendment shall enter into force for such a Party on the ninetieth day after the date of deposit with the Depositary of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession with respect to such annex or amendment.

4. If the adoption of an annex or an amendment to an annex involves an amendment to the Convention, that annex or amendment to an annex shall not enter into force until such time as the amendment to the Convention enters into force.

Article 32. Right to vote

1. Except as provided for in paragraph 2, each Party to the Convention shall have one vote.

2. Regional economic integration organizations, in matters within their competence, shall exercise their right to vote with a number of votes equal to the number of their member States that are Parties to the Convention. Such an organization shall not exercise its right to vote if any of its member States exercises its right, and vice versa.

PART VI: FINAL PROVISIONS

Article 33. Signature

This Convention shall be opened for signature at Paris, on 14-15 October 1994, by States Members of the United Nations or any of its specialized agencies or that are Parties to the Statute of the International Court of Justice and by regional economic integration organizations. It shall remain open for signature, thereafter, at the United Nations Headquarters in New York until 13 October 1995.

Article 34. Ratification, acceptance, approval and accession

1. The Convention shall be subject to ratification, acceptance, approval or accession by States and by regional economic integration organizations. It shall be open for accession from the day after the date on which the Convention is closed for signature. Instruments of ratification, acceptance, approval or accession shall be deposited with the Depositary.

2. Any regional economic integration organization which becomes a Party to the Convention without any of its member States being a Party to the Convention shall be bound by all the obligations under the Convention. Where one or more member States of such an organization are also Party to the Convention, the organization and its member States shall decide on their respective responsibilities for the performance of their obligations under the Convention. In such cases, the organization and the member States shall not be entitled to exercise rights under the Convention concurrently.

3. In their instruments of ratification, acceptance, approval or accession, regional economic integration organizations shall declare the extent of their competence with respect to the matters governed by the Convention. They shall also promptly inform the Depositary, who shall in turn inform the Parties, of any substantial modification in the extent of their competence.

4. In its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, any Party may declare that, with respect to it, any additional regional implementation annex or any amendment to any regional implementation annex shall enter into force only upon the deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession with respect thereto.

Article 35. Interim arrangements

The secretariat functions referred to in article 23 will be carried out on an interim basis by the secretariat established by the General Assembly of the United Nations in its resolution 47/188 of 22 December 1992, until the completion of the first session of the Conference of the Parties.

Article 36. Entry into force

1. The Convention shall enter into force on the ninetieth day after the date of deposit of the fiftieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

2. For each State or regional economic integration organization ratifying, accepting, approving or acceding to the Convention after the deposit of the fiftieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession, the Convention shall enter into force on the ninetieth day after the date of deposit by such State or regional economic integration organization of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

3. For the purposes of paragraphs 1 and 2, any instrument deposited by a regional economic integration organization shall not be counted as additional to those deposited by States members of the organization.

Article 37. Reservations

No reservations may be made to this Convention.

Article 38. Withdrawal

1. At any time after three years from the date on which the Convention has entered into force for a Party, that Party may withdraw from the Convention by giving written notification to the Depositary.

2. Any such withdrawal shall take effect upon expiry of one year from the date of receipt by the Depositary of the notification of withdrawal, or on such later date as may be specified in the notification of withdrawal.

Article 39. Depositary

The Secretary-General of the United Nations shall be the Depositary of the Convention.

Article 40. Authentic texts

The original of the present Convention, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorized to that effect, have signed the present Convention.

DONE AT Paris, this 17th day of June one thousand nine hundred and ninety-four.

ANNEX I

REGIONAL IMPLEMENTATION ANNEX FOR AFRICA

Article 1. Scope

This Annex applies to Africa, in relation to each Party and in conformity with the Convention, in particular its article 7, for the purpose of combating desertification and/or mitigating the effects of drought in its arid, semi-arid and dry sub-humid areas.

Article 2. Purpose

The purpose of this Annex, at the national, subregional and regional levels in Africa and in the light of its particular conditions, is to:

(a) identify measures and arrangements, including the nature and processes of assistance provided by developed country Parties, in accordance with the relevant provisions of the Convention;

(b) provide for the efficient and practical implementation of the Convention to address conditions specific to Africa; and

(c) promote processes and activities relating to combating desertification and/or mitigating the effects of drought within the arid, semi-arid and dry sub-humid areas of Africa.

Article 3. Particular conditions of the African region

In carrying out their obligations under the Convention, the Parties shall, in the implementation of this Annex, adopt a basic approach that takes into consideration the following particular conditions of Africa:

(a) the high proportion of arid, semi-arid and dry sub-humid areas;

(b) the substantial number of countries and populations adversely affected by desertification and by the frequent recurrence of severe drought;

(c) the large number of affected countries that are landlocked;

(d) the widespread poverty prevalent in most affected countries, the large number of least developed countries among them, and their need for significant amounts of external assistance, in the form of grants and loans on concessional terms, to pursue their development objectives;

(e) the difficult socio-economic conditions, exacerbated by deteriorating and fluctuating terms of trade, external indebtedness and political instability, which induce internal, regional and international migrations;

(f) the heavy reliance of populations on natural resources for subsistence which, compounded by the effects of demographic trends and factors, a weak technological base and unsustainable production practices, contributes to serious resource degradation;

(g) the insufficient institutional and legal frameworks, the weak infrastructural base and the insufficient scientific, technical and educational capacity, leading to substantial capacity building requirements; and

(h) the central role of actions to combat desertification and/or mitigate the effects of drought in the national development priorities of affected African countries.

Article 4. Commitments and obligations of African country Parties

1. In accordance with their respective capabilities, African country Parties undertake to:

(a) adopt the combating of desertification and/or the mitigation of the effects of drought as a central strategy in their efforts to eradicate poverty;

(b) promote regional cooperation and integration, in a spirit of solidarity and partnership based on mutual interest, in programmes and activities to combat desertification and/or mitigate the effects of drought;

(c) rationalize and strengthen existing institutions concerned with desertification and drought and involve other existing institutions, as appropriate, in order to make them more effective and to ensure more efficient use of resources;

(d) promote the exchange of information on appropriate technology, knowledge, know-how and practices between and among them; and

(e) develop contingency plans for mitigating the effects of drought in areas degraded by desertification and/or drought.

2. Pursuant to the general and specific obligations set out in articles 4 and 5 of the Convention, affected African country Parties shall aim to:

(a) make appropriate financial allocations from their national budgets consistent with national conditions and capabilities and reflecting the new priority Africa has accorded to the phenomenon of desertification and/or drought;

(b) sustain and strengthen reforms currently in progress toward greater decentralization and resource tenure as well as reinforce participation of local populations and communities; and

(c) identify and mobilize new and additional national financial resources, and expand, as a matter of priority, existing national capabilities and facilities to mobilize domestic financial resources.

Article 5. Commitments and obligations of developed country Parties

1. In fulfilling their obligations pursuant to articles 4, 6 and 7 of the Convention, developed country Parties shall give priority to affected African country Parties and, in this context, shall:

(a) assist them to combat desertification and/or mitigate the effects of drought by, *inter alia*, providing and/or facilitating access to financial and/or other resources, and promoting, financing and/or facilitating the financing of the transfer, adaptation and access to appropriate environmental technologies

and know-how, as mutually agreed and in accordance with national policies, taking into account their adoption of poverty eradication as a central strategy;

(b) continue to allocate significant resources and/or increase resources to combat desertification and/or mitigate the effects of drought; and

(c) assist them in strengthening capacities to enable them to improve their institutional frameworks, as well as their scientific and technical capabilities, information collection and analysis, and research and development for the purpose of combating desertification and/or mitigating the effects of drought.

2. Other country Parties may provide, on a voluntary basis, technology, knowledge and know-how relating to desertification and/or financial resources, to affected African country Parties. The transfer of such knowledge, know-how and techniques is facilitated by international cooperation.

Article 6. Strategic planning framework for sustainable development

1. National action programmes shall be a central and integral part of a broader process of formulating national policies for the sustainable development of affected African country Parties.

2. A consultative and participatory process involving appropriate levels of government, local populations, communities and non-governmental organizations shall be undertaken to provide guidance on a strategy with flexible planning to allow maximum participation from local populations and communities. As appropriate, bilateral and multilateral assistance agencies may be involved in this process at the request of an affected African country Party.

Article 7. Timetable for preparation of action programmes

Pending entry into force of this Convention, the African country Parties, in cooperation with other members of the international community, as appropriate, shall, to the extent possible, provisionally apply those provisions of the Convention relating to the preparation of national, subregional and regional action programmes.

Article 8. Content of national action programmes

1. Consistent with article 10 of the Convention, the overall strategy of national action programmes shall emphasize integrated local development programmes for affected areas, based on participatory mechanisms and on integration of strategies for poverty eradication into efforts to combat desertification and mitigate the effects of drought. The programmes shall aim at strengthening the capacity of local authorities and ensuring the active involvement of local populations, communities and groups, with emphasis on education and training, mobilization of non-governmental organizations with proven expertise and strengthening of decentralized governmental structures.

2. National action programmes shall, as appropriate, include the following general features:

(a) the use, in developing and implementing national action programmes, of past experiences in combating desertification and/or mitigating the effects of drought, taking into account social, economic and ecological conditions;

(b) the identification of factors contributing to desertification and/or drought and the resources and capacities available and required, and the setting up of appropriate policies and institutional and other responses and measures necessary to combat those phenomena and/or mitigate their effects; and

(c) the increase in participation of local populations and communities, including women, farmers and pastoralists, and delegation to them of more responsibility for management.

3. National action programmes shall also, as appropriate, include the following:

(a) measures to improve the economic environment with a view to eradicating poverty:

(i) increasing incomes and employment opportunities, especially for the poorest members of the community, by: developing markets for farm and livestock products; creating financial instruments suited to local needs; encouraging diversification in agriculture and the setting-up of agricultural enterprises; and developing economic activities of a para-agricultural or non-agricultural type;

(ii) improving the long-term prospects of rural economies by the creation of: incentives for productive investment and access to the means of production; and price and tax policies and commercial practices that promote growth;

(iii) defining and applying population and migration policies to reduce population pressure on land; and

(iv) promoting the use of drought resistant crops and the application of integrated dry-land farming systems for food security purposes;

(b) measures to conserve natural resources:

(i) ensuring integrated and sustainable management of natural resources, including: agricultural land and pastoral land; vegetation cover and wildlife; forests; water resources; and biological diversity;

(ii) training with regard to, and strengthening, public awareness and environmental education campaigns and disseminating knowledge of techniques relating to the sustainable management of natural resources; and

(iii) ensuring the development and efficient use of diverse energy sources, the promotion of alternative sources of energy, particularly solar energy, wind energy and bio-gas, and specific arrangements for the transfer, acquisition and adaptation of relevant technology to alleviate the pressure on fragile natural resources;

(c) measures to improve institutional organization:

(i) defining the roles and responsibilities of central government and local authorities within the framework of a land use planning policy;

(ii) encouraging a policy of active decentralization, devolving responsibility for management and decision-making to local authorities, and encouraging initiatives and the assumption of responsibility by local communities and the establishment of local structures; and

(iii) adjusting, as appropriate, the institutional and regulatory framework of natural resource management to provide security of land tenure for local populations;

(d) measures to improve knowledge of desertification:

(i) promoting research and the collection, processing and exchange of information on the scientific, technical and socio-economic aspects of desertification;

(ii) improving national capabilities in research and in the collection, processing, exchange and analysis of information so as to increase understanding and to translate the results of the analysis into operational terms; and

(iii) encouraging the medium and long term study of: socio-economic and cultural trends in affected areas; qualitative and quantitative trends in natural resources; and the interaction between climate and desertification; and

(e) measures to monitor and assess the effects of drought:

(i) developing strategies to evaluate the impacts of natural climate variability on regional drought and desertification and/or to utilize predictions of climate variability on seasonal to interannual time scales in efforts to mitigate the effects of drought;

(ii) improving early warning and response capacity, efficiently managing emergency relief and food aid, and improving food stocking and distribution systems, cattle protection schemes and public works and alternative livelihoods for drought prone areas; and

(iii) monitoring and assessing ecological degradation to provide reliable and timely information on the process and dynamics of resource degradation in order to facilitate better policy formulations and responses.

Article 9. Preparation of national action programmes and implementation and evaluation indicators

Each affected African country Party shall designate an appropriate national coordinating body to function as a catalyst in the preparation, implementation and evaluation of its national action programme. This coordinating body shall, in the light of article 3 and as appropriate:

(a) undertake an identification and review of actions, beginning with a locally driven consultation process, involving local populations and communities and with the cooperation of local administrative authorities, developed country Parties and intergovernmental and non-governmental organizations, on the basis of initial consultations of those concerned at the national level;

(b) identify and analyze the constraints, needs and gaps affecting development and sustainable land use and recommend practical measures to avoid duplication by making full use of relevant ongoing efforts and promote implementation of results;

(c) facilitate, design and formulate project activities based on interactive, flexible approaches in order to ensure active participation of the population in affected areas, to minimize the negative impact of such activities, and to identify and prioritize requirements for financial assistance and technical cooperation;

(d) establish pertinent, quantifiable and readily verifiable indicators to ensure the assessment and evaluation of national action programmes, which encompass actions in the short, medium and long terms, and of the implementation of such programmes; and

(e) prepare progress reports on the implementation of the national action programmes.

Article 10. Organizational framework of subregional action programmes

1. Pursuant to article 4 of the Convention, African country Parties shall cooperate in the preparation and implementation of subregional action programmes for central, eastern, northern, southern and western Africa and, in that regard, may delegate the following responsibilities to relevant subregional intergovernmental organizations:

(a) acting as focal points for preparatory activities and coordinating the implementation of the subregional action programmes;

(b) assisting in the preparation and implementation of national action programmes;

(c) facilitating the exchange of information, experience and know-how as well as providing advice on the review of national legislation; and

(d) any other responsibilities relating to the implementation of subregional action programmes.

2. Specialized subregional institutions may provide support, upon request, and/or be entrusted with the responsibility to coordinate activities in their respective fields of competence.

Article 11. Content and preparation of subregional action programmes

Subregional action programmes shall focus on issues that are better addressed at the subregional level. They shall establish, where necessary, mechanisms for the management of shared natural resources. Such mechanisms shall effectively handle transboundary problems associated with desertification and/or drought and shall provide support for the harmonious implementation of national action programmes. Priority areas for subregional action programmes shall, as appropriate, focus on:

(a) joint programmes for the sustainable management of transboundary natural resources through bilateral and multilateral mechanisms, as appropriate;

(b) coordination of programmes to develop alternative energy sources;

(c) cooperation in the management and control of pests as well as of plant and animal diseases;

(d) capacity building, education and public awareness activities that are better carried out or supported at the subregional level;

(e) scientific and technical cooperation, particularly in the climatological, meteorological and hydrological fields, including networking for data collection and assessment, information sharing and project monitoring, and coordination and prioritization of research and development activities;

(f) early warning systems and joint planning for mitigating the effects of drought, including measures to address the problems resulting from environmentally induced migrations;

(g) exploration of ways of sharing experiences, particularly regarding participation of local populations and communities, and creation of an enabling environment for improved land use management and for use of appropriate technologies;

(h) strengthening of the capacity of subregional organizations to coordinate and provide technical services, as well as establishment, reorientation and strengthening of subregional centres and institutions; and

(i) development of policies in fields, such as trade, which have impact upon affected areas and populations, including policies for the coordination of regional marketing regimes and for common infrastructure.

Article 12. Organizational framework of the regional action programme

1. Pursuant to article 11 of the Convention, African country Parties shall jointly determine the procedures for preparing and implementing the regional action programme.

2. The Parties may provide appropriate support to relevant African regional institutions and organizations to enable them to assist African country Parties to fulfil their responsibilities under the Convention.

Article 13. Content of the regional action programme

The regional action programme includes measures relating to combating desertification and/or mitigating the effects of drought in the following priority areas, as appropriate:

(a) development of regional cooperation and coordination of sub-regional action programmes for building regional consensus on key policy areas, including through regular consultations of sub-regional organizations;

(b) promotion of capacity building in activities which are better implemented at the regional level;

(c) the seeking of solutions with the international community to global economic and social issues that have an impact on affected areas taking into account article 4, paragraph 2 (b) of the Convention;

(d) promotion among the affected country Parties of Africa and its subregions, as well as with other affected regions, of exchange of information and appropriate techniques, technical know-how and relevant experience; promotion of scientific and technological cooperation particularly in the fields of climatology, meteorology, hydrology, water resource development and alternative energy sources; coordination of sub-regional and regional research activities; and identification of regional priorities for research and development;

(e) coordination of networks for systematic observation and assessment and information exchange, as well as their integration into world wide networks; and

(f) coordination of and reinforcement of sub-regional and regional early warning systems and drought contingency plans.

Article 14. Financial resources

1. Pursuant to article 20 of the Convention and article 4, paragraph 2, affected African country Parties shall endeavour to provide a macroeconomic framework conducive to the mobilization of financial resources and shall develop policies and establish procedures to channel resources more effectively to local development programmes, including through non-governmental organizations, as appropriate.

2. Pursuant to article 21, paragraphs 4 and 5 of the Convention, the Parties agree to establish an inventory of sources of funding at the national, subregional, regional and international levels to ensure the rational use of existing resources and to identify gaps in resource allocation, to facilitate implementation of the action programmes. The inventory shall be regularly reviewed and updated.

3. Consistent with article 7 of the Convention, the developed country Parties shall continue to allocate significant resources and/or increased resources as well as other forms of assistance to affected African country Parties on the basis of partnership agreements and arrangements referred to in article 18, giving, *inter alia*, due attention to matters related to debt, international trade and marketing arrangements in accordance with article 4, paragraph 2 (b) of the Convention.

Article 15. Financial mechanisms

1. Consistent with article 7 of the Convention underscoring the priority to affected African country Parties and considering the particular situation prevailing in this region, the Parties shall pay special attention to the implementation in Africa of the provisions of article 21, paragraph 1 (d) and (e) of the Convention, notably by:

(a) facilitating the establishment of mechanisms, such as national desertification funds, to channel financial resources to the local level; and

(b) strengthening existing funds and financial mechanisms at the subregional and regional levels.

2. Consistent with articles 20 and 21 of the Convention, the Parties which are also members of the governing bodies of relevant regional and subregional financial institutions, including the African Development Bank and the African Development Fund, shall promote efforts to give due priority and attention to the activities of those institutions that advance the implementation of this Annex.

3. The Parties shall streamline, to the extent possible, procedures for channelling funds to affected African country Parties.

Article 16. Technical assistance and cooperation

The Parties undertake, in accordance with their respective capabilities, to rationalize technical assistance to, and cooperation with, African country Parties with a view to increasing project and programme effectiveness by, *inter alia*:

(a) limiting the costs of support measures and backstopping, especially overhead costs; in any case, such costs shall only represent an appropriately low percentage of the total cost of the project so as to maximize project efficiency;

(b) giving preference to the utilization of competent national experts or, where necessary, competent experts from within the subregion and/or region, in project design, preparation and implementation, and to the building of local expertise where it does not exist; and

(c) effectively managing and coordinating, as well as efficiently utilizing, technical assistance to be provided.

Article 17. Transfer, acquisition, adaptation and access to environmentally sound technology

In implementing article 18 of the Convention relating to transfer, acquisition, adaptation and development of technology, the Parties undertake to give priority to African country Parties and, as necessary, to develop with them new models of partnership and cooperation with a view to strengthening capacity building in the fields of scientific research and development and information collection and dissemination to enable them to implement their strategies to combat desertification and mitigate the effects of drought.

Article 18. Coordination and partnership agreements

1. African country Parties shall coordinate the preparation, negotiation and implementation of national, subregional and regional action programmes. They may involve, as appropriate, other Parties and relevant intergovernmental and non-governmental organizations in this process.

2. The objectives of such coordination shall be to ensure that financial and technical cooperation is consistent with the Convention and to provide the necessary continuity in the use and administration of resources.

3. African country Parties shall organize consultative processes at the national, subregional and regional levels. These consultative processes may:

(a) serve as a forum to negotiate and conclude partnership agreements based on national, subregional and regional action programmes; and

(b) specify the contribution of African country Parties and other members of the consultative groups to the programmes and identify priorities and agreements on implementation and evaluation indicators, as well as funding arrangements for implementation.

4. The Permanent Secretariat may, at the request of African country Parties, pursuant to article 23 of the Convention, facilitate the convocation of such consultative processes by:

(a) providing advice on the organization of effective consultative arrangements, drawing on experiences from other such arrangements;

(b) providing information to relevant bilateral and multilateral agencies concerning consultative meetings or processes, and encouraging their active involvement; and

(c) providing other information that may be relevant in establishing or improving consultative arrangements.

5. The subregional and regional coordinating bodies shall, *inter alia*:

(a) recommend appropriate adjustments to partnership agreements;

(b) monitor, assess and report on the implementation of the agreed subregional and regional programmes; and

(c) aim to ensure efficient communication and cooperation among African country Parties.

6. Participation in the consultative groups shall, as appropriate, be open to Governments, interested groups and donors, relevant organs, funds and programmes of the United Nations system, relevant subregional and regional organizations, and representatives of relevant non-governmental organizations. Participants of each consultative group shall determine the modalities of its management and operation.

7. Pursuant to article 14 of the Convention, developed country Parties are encouraged to develop, on their own initiative, an informal process of consultation and coordination among themselves, at the national, subregional and regional levels, and, at the request of an affected African country Party or of an appropriate subregional or regional organization, to participate in a national, subregional or regional consultative process that would evaluate and respond to assistance needs in order to facilitate implementation.

Article 19. Follow-up arrangements

Follow-up of this Annex shall be carried out by African country Parties in accordance with the Convention as follows:

(a) at the national level, by a mechanism the composition of which should be determined by each affected African country Party and which shall include representatives of local communities and shall function under the supervision of the national coordinating body referred to in article 9;

(b) at the subregional level, by a multidisciplinary scientific and technical consultative committee, the composition and modalities of operation of which shall be determined by the African country Parties of the subregion concerned; and

(c) at the regional level, by mechanisms defined in accordance with the relevant provisions of the Treaty establishing the African Economic Community, and by an African Scientific and Technical Advisory Committee.

ANNEX II

REGIONAL IMPLEMENTATION ANNEX FOR ASIA

Article 1. Purpose

The purpose of this Annex is to provide guidelines and arrangements for the effective implementation of the Convention in the affected country Parties of the Asian region in the light of its particular conditions.

Article 2. Particular conditions of the Asian region

In carrying out their obligations under the Convention, the Parties shall, as appropriate, take into consideration the following particular conditions which apply in varying degrees to the affected country Parties of the region:

(a) the high proportion of areas in their territories affected by, or vulnerable to, desertification and drought and the broad diversity of these areas with regard to climate, topography, land use and socio-economic systems;

(b) the heavy pressure on natural resources for livelihoods;

(c) the existence of production systems, directly related to widespread poverty, leading to land degradation and to pressure on scarce water resources;

(d) the significant impact of conditions in the world economy and social problems such as poverty, poor health and nutrition, lack of food security, migration, displaced persons and demographic dynamics;

(e) their expanding, but still insufficient, capacity and institutional frameworks to deal with national desertification and drought problems; and

(f) their need for international cooperation to pursue sustainable development objectives relating to combating desertification and mitigating the effects of drought.

Article 3. Framework for national action programmes

1. National action programmes shall be an integral part of broader national policies for sustainable development of the affected country Parties of the region.

2. The affected country Parties shall, as appropriate, develop national action programmes pursuant to articles 9 to 11 of the Convention, paying special attention to article 10, paragraph 2 (f). As appropriate, bilateral and multilateral cooperation agencies may be involved in this process at the request of the affected country Party concerned.

Article 4. National action programmes

1. In preparing and implementing national action programmes, the affected country Parties of the region, consistent with their respective circumstances and policies, may, *inter alia*, as appropriate:

(a) designate appropriate bodies responsible for the preparation, coordination and implementation of their action programmes;

(b) involve affected populations, including local communities, in the elaboration, coordination and implementation of their action programmes through a locally driven consultative process, with the cooperation of local authorities and relevant national and non-governmental organizations;

(c) survey the state of the environment in affected areas to assess the causes and consequences of desertification and to determine priority areas for action;

(d) evaluate, with the participation of affected populations, past and current programmes for combating desertification and mitigating the effects of drought, in order to design a strategy and elaborate activities in their action programmes;

(e) prepare technical and financial programmes based on the information derived from the activities in subparagraphs (a) to (d);

(f) develop and utilize procedures and benchmarks for evaluating implementation of their action programmes;

(g) promote the integrated management of drainage basins, the conservation of soil resources, and the enhancement and efficient use of water resources;

(h) strengthen and/or establish information, evaluation and follow up and early warning systems in regions prone to desertification and drought, taking account of climatological, meteorological, hydrological, biological and other relevant factors; and

(i) formulate in a spirit of partnership, where international cooperation, including financial and technical resources, is involved, appropriate arrangements supporting their action programmes.

2. Consistent with article 10 of the Convention, the overall strategy of national action programmes shall emphasize integrated local development programmes for affected areas, based on participatory mechanisms and on the integration of strategies for poverty eradication into efforts to combat desertification and mitigate the effects of drought. Sectoral measures in the action programmes shall be grouped in priority fields which take account of the broad diversity of affected areas in the region referred to in article 2 (a).

Article 5. Subregional and joint action programmes

1. Pursuant to article 11 of the Convention, affected country Parties in Asia may mutually agree to consult and cooperate with other Parties, as appropriate, to prepare and implement subregional or joint action programmes, as appropriate, in order to complement, and increase effectiveness in the implementation of, national action programmes. In either case, the relevant Parties may jointly agree to entrust subregional, including bilateral or national organizations, or specialized institutions, with responsibilities relating to the preparation, coordination and implementation of programmes. Such organizations or institutions may also act as focal points for the promotion and coordination of actions pursuant to articles 16 to 18 of the Convention.

2. In preparing and implementing subregional or joint action programmes, the affected country Parties of the region shall, *inter alia*, as appropriate:

(a) identify, in cooperation with national institutions, priorities relating to combating desertification and mitigating the effects of drought which can better be met by such programmes, as well as relevant activities which could be effectively carried out through them;

(b) evaluate the operational capacities and activities of relevant regional, subregional and national institutions;

(c) assess existing programmes relating to desertification and drought among all or some parties of the region or subregion and their relationship with national action programmes; and

(d) formulate in a spirit of partnership, where international cooperation, including financial and technical resources, is involved, appropriate bilateral and/or multilateral arrangements supporting the programmes.

3. Subregional or joint action programmes may include agreed joint programmes for the sustainable management of transboundary natural resources relating to desertification, priorities for coordination and other activities in the fields of capacity building, scientific and technical cooperation, particularly drought early warning systems and information sharing, and means of strengthening the relevant subregional and other organizations or institutions.

Article 6. Regional activities

Regional activities for the enhancement of subregional or joint action programmes may include, *inter alia*, measures to strengthen institutions and mechanisms for coordination and cooperation at the national, subregional and regional levels, and to promote the implementation of articles 16 to 19 of the Convention. These activities may also include:

(a) promoting and strengthening technical cooperation networks;

(b) preparing inventories of technologies, knowledge, know-how and practices, as well as traditional and local technologies and know-how, and promoting their dissemination and use;

(c) evaluating the requirements for technology transfer and promoting the adaptation and use of such technologies; and

(d) encouraging public awareness programmes and promoting capacity building at all levels, strengthening training, research and development and building systems for human resource development.

Article 7. Financial resources and mechanisms

1. The Parties shall, in view of the importance of combating desertification and mitigating the effects of drought in the Asian region, promote the mobilization of substantial financial resources and the availability of financial mechanisms, pursuant to articles 20 and 21 of the Convention.

2. In conformity with the Convention and on the basis of the coordinating mechanism provided for in article 8 and in accordance with their national development policies, affected country Parties of the region shall, individually or jointly:

(a) adopt measures to rationalize and strengthen mechanisms to supply funds through public and private investment with a view to achieving specific results in action to combat desertification and mitigate the effects of drought;

(b) identify international cooperation requirements in support of national efforts, particularly financial, technical and technological; and

(c) promote the participation of bilateral and/or multilateral financial cooperation institutions with a view to ensuring implementation of the Convention.

3. The Parties shall streamline, to the extent possible, procedures for channelling funds to affected country Parties in the region.

Article 8. Cooperation and coordination mechanisms

1. Affected country Parties, through the appropriate bodies designated pursuant to article 4, paragraph 1 (a), and other Parties in the region, may, as appropriate, set up a mechanism for, *inter alia*, the following purposes:

(a) exchange of information, experience, knowledge and know-how;

(b) cooperation and coordination of actions, including bilateral and multilateral arrangements, at the subregional and regional levels;

(c) promotion of scientific, technical, technological and financial cooperation pursuant to articles 5 to 7;

(d) identification of external cooperation requirements; and

(e) follow-up and evaluation of the implementation of action programmes.

2. Affected country Parties, through the appropriate bodies designated pursuant to article 4, paragraph 1 (a), and other Parties in the region, may also, as appropriate, consult and coordinate as regards the national, subregional and joint action programmes. They may involve, as appropriate, other Parties and relevant intergovernmental and non-governmental organizations in this process. Such coordination shall, *inter alia*, seek to secure agreement on opportunities for international cooperation in accordance with articles 20 and 21 of the Convention, enhance technical cooperation and channel resources so that they are used effectively.

3. Affected country Parties of the region shall hold periodic coordination meetings, and the Permanent Secretariat may, at their request, pursuant to article 23 of the Convention, facilitate the convocation of such coordination meetings by:

(a) providing advice on the organization of effective coordination arrangements, drawing on experience from other such arrangements;

(b) providing information to relevant bilateral and multilateral agencies concerning coordination meetings, and encouraging their active involvement; and

(c) providing other information that may be relevant in establishing or improving coordination processes.

ANNEX III

REGIONAL IMPLEMENTATION ANNEX FOR LATIN AMERICA AND THE CARIBBEAN

Article 1. Purpose

The purpose of this Annex is to provide general guidelines for the implementation of the Convention in the Latin American and Caribbean region, in light of its particular conditions.

Article 2. Particular conditions of the Latin American and Caribbean region

The Parties shall, in accordance with the provisions of the Convention, take into consideration the following particular conditions of the region:

(a) the existence of broad expanses which are vulnerable and have been severely affected by desertification and/or drought and in which diverse characteristics may be observed, depending on the area in which they occur; this cumulative and intensifying process has negative social, cultural, economic and environmental effects which are all the more serious in that the region contains one of the largest resources of biological diversity in the world;

(b) the frequent use of unsustainable development practices in affected areas as a result of complex interactions among physical, biological, political, social, cultural and economic factors, including international economic factors such as external indebtedness, deteriorating terms of trade and trade practices which affect markets for agricultural, fishery and forestry products; and

(c) a sharp drop in the productivity of ecosystems being the main consequence of desertification and drought, taking the form of a decline in agricultural, livestock and forestry yields and a loss of biological diversity; from the social point of view, the results are impoverishment, migration, internal population movements, and the deterioration of the quality of life; the region will therefore have to adopt an integrated approach to problems of desertification and drought by promoting sustainable development models that are in keeping with the environmental, economic and social situation in each country.

Article 3. Action programmes

1. In conformity with the Convention, in particular its articles 9 to 11, and in accordance with their national development policies, affected country Parties of the region shall, as appropriate, prepare and implement national action programmes to combat desertification and mitigate the effects of drought as an integral part of their national policies for sustainable development. Subregional and regional programmes may be prepared and implemented in accordance with the requirements of the region.

2. In the preparation of their national action programmes, affected country Parties of the region shall pay particular attention to article 10, paragraph 2 (f) of the Convention.

Article 4. Content of national action programmes

In the light of their respective situations, the affected country Parties of the region may take account, *inter alia*, of the following thematic issues in developing their national strategies for action to combat desertification and/or mitigate the effects of drought, pursuant to article 5 of the Convention:

(a) increasing capacities, education and public awareness, technical, scientific and technological cooperation and financial resources and mechanisms;

(b) eradicating poverty and improving the quality of human life;

(c) achieving food security and sustainable development and management of agricultural, livestock-rearing, forestry and multipurpose activities;

(d) sustainable management of natural resources, especially the rational management of drainage basins;

(e) sustainable management of natural resources in high-altitude areas;

(f) rational management and conservation of soil resources and exploitation and efficient use of water resources;

(g) formulation and application of emergency plans to mitigate the effects of drought;

(h) strengthening and/or establishing information, evaluation and follow-up and early warning systems in areas prone to desertification and drought, taking account of climatological, meteorological, hydrological, biological, soil, economic and social factors;

(i) developing, managing and efficiently using diverse sources of energy, including the promotion of alternative sources;

(j) conservation and sustainable use of biodiversity in accordance with the provisions of the Convention on Biological Diversity;

(k) consideration of demographic aspects related to desertification and drought; and

(l) establishing or strengthening institutional and legal frameworks permitting application of the Convention and aimed, *inter alia*, at decentralizing administrative structures and functions relating to desertification and drought, with the participation of affected communities and society in general.

Article 5. Technical, scientific and technological cooperation

In conformity with the Convention, in particular its articles 16 to 18, and on the basis of the coordinating mechanism provided for in article 7, affected country Parties of the region shall, individually or jointly:

(a) promote the strengthening of technical cooperation networks and national, subregional and regional information systems, as well as their integration, as appropriate, in worldwide sources of information;

(b) prepare an inventory of available technologies and know-how and promote their dissemination and use;

(c) promote the use of traditional technology, knowledge, know-how and practices pursuant to article 18, paragraph 2 (b), of the Convention;

(d) identify transfer of technology requirements; and

(e) promote the development, adaptation, adoption and transfer of relevant existing and new environmentally sound technologies.

Article 6. Financial resources and mechanisms

In conformity with the Convention, in particular its articles 20 and 21, on the basis of the coordinating mechanism provided for in article 7 and in accordance with their national development policies, affected country Parties of the region shall, individually or jointly:

(a) adopt measures to rationalize and strengthen mechanisms to supply funds through public and private investment with a view to achieving specific results in action to combat desertification and mitigate the effects of drought;

(b) identify international cooperation requirements in support of national efforts; and

(c) promote the participation of bilateral and/or multilateral financial cooperation institutions with a view to ensuring implementation of the Convention.

Article 7. Institutional framework

1. In order to give effect to this Annex, affected country Parties of the region shall:

(a) establish and/or strengthen national focal points to coordinate action to combat desertification and/or mitigate the effects of drought; and

(b) set up a mechanism to coordinate the national focal points for the following purposes:

(i) exchanges of information and experience;

(ii) coordination of activities at the subregional and regional levels;

(iii) promotion of technical, scientific, technological and financial cooperation;

(iv) identification of external cooperation requirements; and

(v) follow-up and evaluation of the implementation of action programmes.

2. Affected country Parties of the region shall hold periodic coordination meetings and the Permanent Secretariat may, at their request, pursuant to article 23 of the Convention, facilitate the convocation of such coordination meetings, by:

(a) providing advice on the organization of effective coordination arrangements, drawing on experience from other such arrangements;

(b) providing information to relevant bilateral and multilateral agencies concerning coordination meetings, and encouraging their active involvement; and

(c) providing other information that may be relevant in establishing or improving coordination processes.

ANNEX IV

REGIONAL IMPLEMENTATION ANNEX FOR THE NORTHERN MEDITERRANEAN

Article 1. Purpose

The purpose of this Annex is to provide guidelines and arrangements necessary for the effective implementation of the Convention in affected country Parties of the northern Mediterranean region in the light of its particular conditions.

Article 2. Particular conditions of the northern Mediterranean region

The particular conditions of the northern Mediterranean region referred to in article 1 include:

(a) semi-arid climatic conditions affecting large areas, seasonal droughts, very high rainfall variability and sudden and high-intensity rainfall;

(b) poor and highly erodible soils, prone to develop surface crusts;

(c) uneven relief with steep slopes and very diversified landscapes;

(d) extensive forest coverage losses due to frequent wildfires;

(e) crisis conditions in traditional agriculture with associated land abandonment and deterioration of soil and water conservation structures;

(f) unsustainable exploitation of water resources leading to serious environmental damage, including chemical pollution, salinization and exhaustion of aquifers; and

(g) concentration of economic activity in coastal areas as a result of urban growth, industrial activities, tourism and irrigated agriculture.

Article 3. Strategic planning framework for sustainable development

1. National action programmes shall be a central and integral part of the strategic planning framework for sustainable development of the affected country Parties of the northern Mediterranean.

2. A consultative and participatory process, involving appropriate levels of government, local communities and non-governmental organizations, shall be undertaken to provide guidance on a strategy with flexible planning to allow maximum local participation, pursuant to article 10, paragraph 2 (f) of the Convention.

Article 4. Obligation to prepare national action programmes and timetable

Affected country Parties of the northern Mediterranean region shall prepare national action programmes and, as appropriate, subregional, regional or joint action programmes. The preparation of such programmes shall be finalized as soon as practicable.

Article 5. Preparation and implementation of national action programmes

In preparing and implementing national action programmes pursuant to articles 9 and 10 of the Convention, each affected country Party of the region shall, as appropriate:

(a) designate appropriate bodies responsible for the preparation, coordination and implementation of its programme;

(b) involve affected populations, including local communities, in the elaboration, coordination and implementation of the programme through a locally driven consultative process, with the cooperation of local authorities and relevant non-governmental organizations;

(c) survey the state of the environment in affected areas to assess the causes and consequences of desertification and to determine priority areas for action;

(d) evaluate, with the participation of affected populations, past and current programmes in order to design a strategy and elaborate activities in the action programme;

(e) prepare technical and financial programmes based on the information gained through the activities in subparagraphs (a) to (d); and

(f) develop and utilize procedures and benchmarks for monitoring and evaluating the implementation of the programme.

Article 6. Content of national action programmes

Affected country Parties of the region may include, in their national action programmes, measures relating to:

(a) legislative, institutional and administrative areas;

(b) land use patterns, management of water resources, soil conservation, forestry, agricultural activities and pasture and range management;

(c) management and conservation of wildlife and other forms of biological diversity;

(d) protection against forest fires;

(e) promotion of alternative livelihoods; and

(f) research, training and public awareness.

Article 7. Subregional, regional and joint action programmes

1. Affected country Parties of the region may, in accordance with article 11 of the Convention, prepare and implement subregional and/or regional action programmes in order to complement and increase the efficiency of national action programmes. Two or more affected country Parties of the region, may similarly agree to prepare a joint action programme between or among them.

2. The provisions of articles 5 and 6 shall apply *mutatis mutandis* to the preparation and implementation of subregional, regional and joint action programmes. In addition, such programmes may include the conduct of research and development activities concerning selected ecosystems in affected areas.

3. In preparing and implementing subregional, regional or joint action programmes, affected country Parties of the region shall, as appropriate:

(a) identify, in cooperation with national institutions, national objectives relating to desertification which can better be met by such programmes and relevant activities which could be effectively carried out through them;

(b) evaluate the operational capacities and activities of relevant regional, subregional and national institutions; and

(c) assess existing programmes relating to desertification among Parties of the region and their relationship with national action programmes.

Article 8. Coordination of subregional, regional and joint action programmes

Affected country Parties preparing a subregional, regional or joint action programme may establish a coordination committee composed of representatives of each affected country Party concerned to review progress in combating desertification, harmonize national action programmes, make recommendations at the various stages of preparation and implementation of the subregional, regional or joint action programme, and act as a focal point for the promotion and coordination of technical cooperation pursuant to articles 16 to 19 of the Convention.

Article 9. Non-eligibility for financial assistance

In implementing national, subregional, regional and joint action programmes, affected developed country Parties of the region are not eligible to receive financial assistance under this Convention.

Article 10. Coordination with other subregions and regions

Subregional, regional and joint action programmes in the northern Mediterranean region may be prepared and implemented in collaboration with those of other subregions or regions, particularly with those of the subregion of northern Africa.

ΣΥΜΒΑΣΗ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΕΘΝΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗ ΤΗΣ ΑΠΕΡΗΜΩΣΗΣ ΣΤΙΣ ΧΩΡΕΣ ΕΚΕΙΝΕΣ ΠΟΥ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΟΥΝ ΣΟΒΑΡΗ ΞΗΡΑΣΙΑ Η/ΚΑΙ ΑΠΕΡΗΜΩΣΗ, ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΣΤΗΝ ΑΦΡΙΚΗ

Τα Συμβαλλόμενα Μέρη αυτής της Σύμβασης,

ΔΗΛΩΝΟΝΤΑΣ υπεύθυνα ότι οι άνθρωποι στις πληγείσες ή απειλούμενες περιοχές βρίσκονται στο κέντρο του ενδιαφέροντος, για την καταπολέμηση της απερήμωσης και την άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας,

ΑΝΤΑΝΑΚΛΩΝΤΑΣ το άμεσο ενδιαφέρον της διεθνούς κοινότητας, συμπεριλαμβανομένων Κρατών και Διεθνών Οργανισμών, για τις δυσμενείς επιπτώσεις της απερήμωσης και της ξηρασίας,

ΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ ότι οι άνυδρες, ημι-άνυδρες και ξηρές, ημι-υγρές περιοχές αποτελούν σημαντικό ποσοστό της ξηράς της Γης και είναι τόπος κατοικίας και ο πόρος ζωής για ένα μεγάλο ποσοστό του πληθυσμού,

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ ότι η απερήμωση και η ξηρασία είναι προβλήματα με παγκόσμιες διαστάσεις, με την έννοια ότι επηρεάζουν όλες τις περιοχές του κόσμου και ότι χρειάζεται κοινή δράση της διεθνούς κοινότητας, για την καταπολέμηση της απερήμωσης ή/και την άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας,

ΣΗΜΕΙΩΝΟΝΤΑΣ το μεγάλο αριθμό των αναπτυσσόμενων χωρών, κυρίως των λιγότερο αναπτυγμένων χωρών, μεταξύ εκείνων που αντιμετωπίζουν σοβαρή ξηρασία ή/και την απερήμωση, καθώς και τις ιδιαίτερα τραγικές επιπτώσεις αυτών των φαινομένων στην Αφρική,

ΣΗΜΕΙΩΝΟΝΤΑΣ επίσης ότι η απερήμωση προκαλείται από πολύπλοκες αλληλεπιδράσεις μεταξύ φυσικών, βιολογικών, πολιτικών, κοινωνικών, πολιτιστικών και οικονομικών παραγόντων,

ΕΞΕΤΑΖΟΝΤΑΣ την επίδραση του εμπορίου και των σχετικών πλευρών των διεθνών οικονομικών σχέσεων, στην ικανότητα των πληγεισών χωρών, να καταπολεμούν την απερήμωση ικανοποιητικά,

ΣΥΝΕΙΔΗΤΟΠΟΙΩΝΤΑΣ ότι η αειφορική οικονομική και η κοινωνική ανάπτυξη και η εξάλειψη της φτώχειας είναι προτεραιότητες των πληγεισών αναπτυσσόμενων χωρών, ιδιαίτερα στην Αφρική και είναι σημαντικές για την επίτευξη των στόχων,

ΚΑΤΑΝΟΩΝΤΑΣ ότι η απερήμωση και η ξηρασία επηρεάζουν την αειφορική ανάπτυξη, μέσω της αλληλεπίδρασής τους με σημαντικά κοινωνικά προβλήματα όπως η φτώχεια, η κακή υγεία και ο υποσιτισμός, η έλλειψη επισιτιστικής ασφάλειας, καθώς και εκείνα που προέρχονται από τη μετανάστευση, τη μετακίνηση ανθρώπων και το δημογραφικό δυναμικό,

ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ τη σημασία των παλαιότερων προσπαθειών και της εμπειρίας των Κρατών και των διεθνών οργανισμών, όσον αφορά την καταπολέμηση της απερήμωσης και την άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας, ιδιαίτερα σχετικά με την εφαρμογή του Σχεδίου Δράσης για την Καταπολέμηση της Απερήμωσης, το οποίο θεσπίστηκε κατά το Συνέδριο των Ηνωμένων Εθνών με Θέμα την Απερήμωση, το 1977,

ΣΥΝΕΙΔΗΤΟΠΟΙΩΝΤΑΣ ότι, παρά τις προσπάθειες κατά το παρελθόν, η πρόοδος στην καταπολέμηση της απερήμωσης και στην άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας δεν ανταποκρίθηκε στις προσδοκίες και ότι χρειάζεται μία νέα και πιο αποτελεσματική προσέγγιση, σε όλα τα επίπεδα, στα πλαίσια της αειφορικής ανάπτυξης,

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ την αξία και τη σχετικότητα των αποφάσεων που θεσπίστηκαν κατά τη Συνδιάσκεψη των Ηνωμένων Εθνών για το Περιβάλλον και την Ανάπτυξη, ιδιαίτερα αυτές της Ημερήσιας Διάταξης 21 και του κεφαλαίου της 12, οι οποίες παρέχουν μία βάση για την καταπολέμηση της απερήμωσης,

ΕΠΑΝΑΒΕΒΑΙΩΝΟΝΤΑΣ, σύμφωνα με όλα αυτά, τις υποχρεώσεις των αναπτυγμένων χωρών, όπως περιγράφονται στην παράγραφο 13 του κεφαλαίου 33 της Ημερήσιας Διάταξης 21,

ΕΠΙΚΑΛΟΥΜΕΝΟΙ το αποτέλεσμα της Γενικής Συνέλευσης 47/188, ιδιαίτερα την προτεραιότητα που αναφέρεται στην Αφρική, καθώς και όλες τις άλλες σχετικές αποφάσεις των Ηνωμένων Εθνών, συμπεράσματα και προγράμματα σχετικά με την απερήμωση και την ξηρασία, καθώς και τις σχετικές διακηρύξεις από τις Αφρικανικές χώρες και από άλλες περιφέρειες,

ΕΠΑΝΑΒΕΒΑΙΩΝΟΝΤΑΣ τη Διακήρυξη του Ρίο για το Περιβάλλον και την Ανάπτυξη στην οποία αναφέρεται, στην Αρχή 2, ότι τα Κράτη έχουν, σύμφωνα με το Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών και τις αρχές του διεθνούς δικαίου, το κυρίαρχο δικαίωμα να εκμεταλλεύονται τους πόρους τους, σύμφωνα με τις περιβαλλοντικές και αναπτυξιακές τους πολιτικές, καθώς και την ευθύνη να εξασφαλίζουν ότι οι δραστηριότητες μέσα στην επικράτεια ή στον έλεγχό τους, δεν προκαλούν βλάβη στο περιβάλλον άλλων Κρατών ή περιοχών εκτός των ορίων εθνικής επικράτειας,

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ ότι οι εθνικές Κυβερνήσεις παίζουν κρίσιμο ρόλο στην καταπολέμηση της απερήμωσης και στην άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας και ότι η πρόοδος σε αυτό το θέμα εξαρτάται από την τοπική εφαρμογή των προγραμμάτων δράσης στις πληγείσες περιοχές,

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ επίσης τη σημασία και την αναγκαιότητα της διεθνούς συνεργασίας για την καταπολέμηση της απερήμωσης και την άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας,

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ ακόμη τη σημασία της πρόβλεψης για τις πληγείσες αναπτυσσόμενες χώρες, ιδιαίτερα στην Αφρική, αποτελεσματικών μέσων, μεταξύ άλλων και σημαντικών οικονομικών πόρων, συμπεριλαμβανομένης νέας και συμπληρωματικής χρηματοδότησης και πρόσβασης στην τεχνολογία, χωρίς τα οποία θα είναι δύσκολο για αυτές να εφαρμόσουν πλήρως τις υποχρεώσεις τους σύμφωνα με αυτή τη Σύμβαση,

ΕΚΦΡΑΖΟΝΤΑΣ τις ανησυχίες τους για τις συνέπειες της απερήμωσης και της ξηρασίας στις πληγείσες χώρες της Κεντρικής Ασίας και της Υπερκαυκασίας,

ΤΟΝΙΖΟΝΤΑΣ το σημαντικό ρόλο των γυναικών σε περιφέρειες που πλήττονται από απερήμωση ή/και ξηρασία, ιδιαίτερα στις αγροτικές περιοχές των αναπτυσσόμενων χωρών και τη σημασία της εξασφάλισης της πλήρους συμμετοχής ανδρών και γυναικών, σε όλα τα επίπεδα των προγραμμάτων για την καταπολέμηση της απερήμωσης και την άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας,

ΔΙΝΟΝΤΑΣ έμφαση στον ειδικό ρόλο των μη-κυβερνητικών οργανώσεων και άλλων μεγάλων ομάδων, στα προγράμματα για την καταπολέμηση της απερήμωσης και την άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας,

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ τη σχέση μεταξύ της απερήμωσης και άλλων περιβαλλοντικών προβλημάτων παγκοσμίων διαστάσεων, τα οποία αντιμετωπίζουν οι διεθνείς και οι εθνικές κοινότητες,

ΕΧΟΝΤΑΣ ΕΠΙΣΗΣ ΥΠΟΨΗ τη συμβολή που μπορεί να προσφέρει η καταπολέμηση της απερήμωσης στην επίτευξη των στόχων της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για τις Κλιματολογικές Μεταβολές, της Σύμβασης για τη Βιολογική Ποικιλομορφία και άλλων σχετικών περιβαλλοντικών διακηρύξεων,

ΠΙΣΤΕΥΟΝΤΑΣ ότι οι στρατηγικές για την καταπολέμηση της απερήμωσης και την άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας θα είναι πιο αποτελεσματικές εάν βασίζονται σε ορθή συστηματική παρατήρηση και επιστημονική γνώση και εάν επαναξιολογούνται συνεχώς,

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ την επείγουσα ανάγκη για βελτίωση της αποτελεσματικότητας και του συντονισμού της διεθνούς συνεργασίας, για να διευκολυνθεί η εφαρμογή των εθνικών σχεδίων και προτεραιοτήτων,

ΑΠΟΦΑΣΙΣΜΕΝΟΙ να λάβουν τα κατάλληλα μέτρα για την καταπολέμηση της απερήμωσης και την άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας προς όφελος της παρούσας και των μελλοντικών γενεών,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ ΤΑ ΕΞΗΣ:

ΜΕΡΟΣ Ι
ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Άρθρο 1
Χρήση των όρων

Για τους σκοπούς αυτής της Σύμβασης:

(α) "απερήμωση" σημαίνει υποβάθμιση της γης, σε άνυδρες, υπο-άνυδρες και ξηρές υπο-υγρές περιοχές, η οποία προκαλείται από διάφορους παράγοντες, συμπεριλαμβανομένων των κλιματολογικών διαφοροποιήσεων και των ανθρώπινων δραστηριοτήτων·

(β) η "καταπολέμηση της απερήμωσης" συμπεριλαμβάνει δραστηριότητες οι οποίες αποτελούν μέρος της ολοκληρωμένης ανάπτυξης της γης σε άνυδρες, υπο-άνυδρες και ξηρές υπο-υγρές περιοχές, για αειφορική ανάπτυξη, με σκοπό:

(i) πρόληψη ή/και μείωση της υποβάθμισης της γης,

(ii) αποκατάστασης της εν μέρει υποβαθμισμένης γης, και

(iii) ανάκτηση της απερημωμένης γης·

(γ) "ξηρασία" σημαίνει το φυσικό φαινόμενο που παρατηρείται όταν οι βροχοπτώσεις είναι σημαντικά χαμηλότερες από τα φυσιολογικά επίπεδα, πράγμα που προκαλεί σοβαρές υδρολογικές ανισορροπίες που επηρεάζουν δυσμενώς τα παραγωγικά συστήματα των πόρων της γης·

(δ) "άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας" σημαίνει δραστηριότητες που έχουν σχέση με την πρόληψη της ξηρασίας και έχουν σκοπό να μειώσουν την ευπάθεια της κοινωνίας και των φυσικών συστημάτων στην ξηρασία, όσο αυτή έχει σχέση με την καταπολέμηση της απερήμωσης

(ε) "γη" σημαίνει το εδαφικό βιο-παραγωγικό σύστημα που περιλαμβάνει το έδαφος, τη βλάστηση, άλλα έμβια όντα και τις οικολογικές και υδρολογικές διαδικασίες που λειτουργούν μέσα στο σύστημα·

(στ) "υποβάθμιση της γης" σημαίνει τη μείωση ή την απώλεια, στις άνυδρες, υπο-άνυδρες και ξηρές υπο-υγρές περιοχές, της βιολογικής ή οικονομικής παραγωγικότητας και της ποικιλομορφίας της τροφοδοτούμενης από τη βροχή καλλιεργούμενης γης, της αρδευόμενης καλλιεργούμενης γης ή των βοσκοτόπων και των δασικών εκτάσεων, ως αποτέλεσμα των χρήσεων της γης ή από μία διαδικασία ή συνδυασμό διαδικασιών, συμπεριλαμβανομένων και διαδικασιών που προέρχονται από ανθρώπινες δραστηριότητες και τύπους κατοικήσεως, όπως:

(i) διάβρωση του εδάφους που προκαλείται από τον άνεμο ή/και το νερό,

(ii) υποβάθμιση των φυσικών, χημικών και βιολογικών ή οικονομικών ιδιοτήτων του εδάφους και

(iii) μακροπρόθεσμη απώλεια της φυσικής βλάστησης·

(ζ) "άνυδρες, υπο-άνυδρες και ξηρές υπο-υγρές περιοχές" σημαίνουν τις περιοχές, εκτός των πολικών και ημι-πολικών, στις οποίες η αναλογία της ετήσιας βροχόπτωσης προς πιθανή εξάτμιση - διαπνοή κυμαίνεται από 0,05 έως 0,65·

(η) "πληγείσες περιοχές" σημαίνει τις ξηρές, ημι-ξηρές ή/και τις αποξηραμένες ημι-υγρές περιοχές που έχουν επηρεασθεί ή απειλούνται από απερήμωση·

(θ) "πληγείσες χώρες" σημαίνει τις χώρες στο έδαφος των οποίων συμπεριλαμβάνονται, συνολικά ή εν μέρει, πληγείσες περιοχές·

(ι) "περιφερειακός οργανισμός οικονομικής ολοκλήρωσης" σημαίνει οργανισμός, αποτελούμενος από κυρίαρχα Κράτη μίας δεδομένης περιφέρειας, ο οποίος είναι αρμόδιος για θέματα που διέπονται από αυτή τη Σύμβαση και έχει εξουσιοδοτηθεί κατάλληλα, σύμφωνα με τις συνολικές του διαδικασίες, για να υπογράφει, να επικυρώνει, να αποδέχεται, να εγκρίνει ή να συναινεί σύμφωνα με αυτή τη Σύμβαση·

(ια) "αναπτυγμένες χώρες Μέρη" σημαίνει τις αναπτυγμένες χώρες Μέρη και τους περιφερειακούς οργανισμούς οικονομικής ολοκλήρωσης, που αποτελούνται από αναπτυγμένες χώρες.

Άρθρο 2
Σκοπός

1. Σκοπός της Σύμβασης αυτής είναι η καταπολέμηση της απερήμωσης και η άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας, σε χώρες που αντιμετωπίζουν σοβαρή ξηρασία ή/και απερήμωση, ιδιαίτερα στην Αφρική, μέσω αποτελεσματικής δράσης σε όλα τα επίπεδα, υποστηριζόμενη από διεθνείς διακανονισμούς συνεργασίας, στα πλαίσια μιας ολοκληρωμένης προσέγγισης, η οποία αναφέρεται στην Ημερήσια Διάταξη 21, με σκοπό τη συμβολή στην επίτευξη αειφορικής ανάπτυξης στις πληγείσες περιοχές.

2. Η επίτευξη αυτού του σκοπού θα συμπεριλάβει μακροπρόθεσμες ολοκληρωμένες στρατηγικές που θα εστιάζονται ταυτόχρονα, στις πληγείσες περιοχές, στη βελτίωση της παραγωγικότητας της γης, καθώς και στην αποκατάσταση, τη διατήρηση και τη σταθερή διαχείριση των εδαφικών και υδάτινων πόρων, πράγμα που

θα οδηγήσει σε βελτίωση των συνθηκών ζωής, ιδιαίτερα σε επίπεδο κοινότητας.

Άρθρο 3
Αρχές

Για να επιτευχθούν οι στόχοι αυτής της Σύμβασης και για να εφαρμοσθούν οι διατάξεις της, τα Μέρη θα κατευθύνονται, μεταξύ άλλων, και από τα εξής:

(α) Τα Μέρη πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι αποφάσεις σε σχέση με το σχεδιασμό και την εφαρμογή προγραμμάτων για την καταπολέμηση της απερήμωσης ή/και την άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας, λαμβάνονται με τη συμμετοχή των πληθυσμών και των τοπικών κοινοτήτων και ότι δημιουργείται ένα περιβάλλον με μεγαλύτερες δυνατότητες, το οποίο θα διευκολύνει τη δράση σε εθνικό και τοπικό επίπεδο.

(β) Τα Μέρη θα πρέπει, με πνεύμα διεθνούς αλληλεγγύης και συνεργασίας να βελτιώσουν τη συνεργασία και το συντονισμό σε υποπεριφερειακό, περιφερειακό και διεθνές επίπεδο και να εστιάσουν καλύτερα τους οικονομικούς, ανθρώπινους, οργανωτικούς και τεχνικούς πόρους, που χρειάζονται.

(γ) Τα Μέρη θα πρέπει να αναπτύξουν, σε πνεύμα σύμπνοιας, τη συνεργασία μεταξύ όλων των επιπέδων των κυβερνητικών, κοινοτικών, μη-κυβερνητικών οργανισμών και των ιδιοκτητών γης, ώστε να υπάρξει μεγαλύτερη κατανόηση της φύσης και της αξίας της γης και των σπάνιων υδάτινων πόρων στις πληγείσες περιοχές, ώστε να εργασθούν για τη σωστή τους χρήση.

(δ) Τα Μέρη θα πρέπει να λάβουν πλήρως υπόψη τους τις ειδικές ανάγκες και περιστάσεις των πληγεισών αναπτυσσόμενων χωρών Μερών και ιδιαίτερα των λιγότερο αναπτυγμένων από αυτές.

ΜΕΡΟΣ ΙΙ
ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 4
Γενικές υποχρεώσεις

1. Τα Μέρη θα εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις τους, σύμφωνα με αυτή τη Σύμβαση, μεμονωμένα ή από κοινού, είτε μέσω των υπαρχόντων ή αναμενόμενων διμερών και πολυμερών διακανονισμών είτε μέσω συνδυασμού αυτών, κατά περίπτωση, δίνοντας έμφαση στην ανάγκη συντονισμού των προσπαθειών και στην ανάπτυξη μίας συνεπούς μακροπρόθεσμης στρατηγικής, σε όλα τα επίπεδα.

2. Για την επίτευξη των στόχων αυτής της Σύμβασης, τα Μέρη θα πρέπει να:

(α) θεσπίσουν μία ολοκληρωμένη προσέγγιση, που θα αντιμετωπίζει τις φυσικές, βιολογικές και κοινωνικο-οικονομικές πλευρές των διαδικασιών της απερήμωσης και της ξηρασίας·

(β) δώσουν την απαραίτητη προσοχή, στα πλαίσια των αρμόδιων διεθνών και περιφερειακών φορέων, στην κατάσταση των πληγεισών αναπτυσσόμενων χωρών Μερών, όσον αφορά το διεθνές εμπόριο, τους διακανονισμούς εμπορίας και τα χρέη, από την άποψη της καθιέρωσης ενός διεθνούς οικονομικού περιβάλλοντος, το οποίο θα διευκολύνει την προώθηση της αειφορικής ανάπτυξης·

(γ) αναπτύσσουν στρατηγικές για την εξάλειψη της φτώχειας, εντός των προσπαθειών για την καταπολέμηση της απερήμωσης και την άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας·

(δ) προωθούν τη συνεργασία μεταξύ των πληγεισών χωρών Μερών στους τομείς της προστασίας του περιβάλλοντος και της διατήρησης των εδαφικών και υδάτινων πόρων, καθώς έχουν σχέση με την απερήμωση και την ξηρασία·

(ε) ενισχύουν την υποπεριφερειακή, περιφερειακή και διεθνή συνεργασία·

(στ) συνεργάζονται με τους αρμόδιους διακυβερνητικούς οργανισμούς·

(ζ) ορίζουν θεσμικούς μηχανισμούς εάν χρειάζεται, έχοντας υπόψη την αποφυγή των επικαλύψεων αρμοδιοτήτων·

(η) προωθούν τη χρήση των υπαρχόντων διμερών και πολυμερών οικονομικών μηχανισμών και διακανονισμών, που κινητοποιούν και διοχετεύουν σημαντικούς οικονομικούς πόρους, προς τις πληγείσες αναπτυσσόμενες χώρες Μέρη, για την καταπολέμηση της απερήμωσης και την άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας.

3. Οι πληγείσες αναπτυσσόμενες χώρες Μέρη δικαιούνται βοήθειας, κατά την εφαρμογή της Σύμβασης.

Άρθρο 5
Υποχρεώσεις των πληγέντων χωρών Μερών

1. Εκτός από τις υποχρεώσεις τους, σύμφωνα με το άρθρο 4, οι πληγείσες χώρες Μέρη αναλαμβάνουν να:

(α) δίνουν την ανάλογη προτεραιότητα στην καταπολέμηση της απερήμωσης και στην άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας και να κατανέμουν επαρκείς πόρους, σύμφωνα με τις περιστάσεις και τις δυνατότητές τους·

(β) καθιερώνουν στρατηγικές και προτεραιότητες, στα πλαίσια αειφορικών αναπτυξιακών σχεδίων ή/και πολιτικών για την καταπολέμηση της απερήμωσης και την άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας·

(γ) αντιμετωπίζουν τις πιο σημαντικές αιτίες της απερήμωσης και να δίνουν ιδιαίτερη προσοχή στους κοινωνικο-οικονομικούς παράγοντες που συμβάλλουν στις διαδικασίες της απερήμωσης·

(δ) προωθούν την ενημέρωση και να διευκολύνουν τη συμμετοχή των τοπικών πληθυσμών, ιδιαίτερα των γυναικών και των νέων, με την υποστήριξη μη-κυβερνητικών οργανώσεων, στις προσπάθειες για την καταπολέμηση της απερήμωσης και την άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας·

(ε) παράσχουν ένα δημιουργικό περιβάλλον, ενισχύοντας, κατά περίπτωση, την υπάρχουσα σχετική νομοθεσία και, όπου δεν υπάρχει, να θέσουν σε ισχύ νέους νόμους και να θεσπίσουν μακροπρόθεσμες πολιτικές και προγράμματα δράσης.

Άρθρο 6
Υποχρεώσεις των αναπτυγμένων χωρών Μερών

Εκτός των γενικών τους υποχρεώσεων, σύμφωνα με το άρθρο 4, οι αναπτυγμένες χώρες Μέρη αναλαμβάνουν να:

(α) υποστηρίζουν ενεργά, μεμονωμένα ή από κοινού, τις προσπάθειες των πληγέντων αναπτυσσόμενων χωρών Μερών, ιδιαίτερα στην Αφρική, καθώς και των λιγότερο αναπτυγμένων χωρών, για την καταπολέμηση της απερήμωσης και την άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας·

(β) παρέχουν σημαντικούς οικονομικούς πόρους και άλλους τρόπους υποστήριξης, προς βοήθεια των πληγεισών αναπτυσσόμενων χωρών Μερών, ιδιαίτερα της Αφρικής, έτσι ώστε να τις καταστήσουν ικανές να αναπτύξουν και να εφαρμόσουν τα μακροπρόθεσμα σχέδια και στρατηγικές τους, για την καταπολέμηση της απερήμωσης και την άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας·

(γ) προωθούν την κινητοποίηση νέων και συμπληρωματικών τρόπων χρηματοδότησης, σύμφωνα με το άρθρο 20, παράγραφος 2 (β)·

(δ) ενθαρρύνουν την κινητοποίηση χρηματοδότησης από τον ιδιωτικό τομέα και άλλες μη-κυβερνητικές πηγές·

(ε) προωθούν και διευκολύνουν την πρόσβαση των πληγεισών χωρών Μερών, ιδιαίτερα των πληγεισών αναπτυσσόμενων χωρών Μερών, προς την κατάλληλη τεχνολογία, γνώση και τεχνογνωσία.

Άρθρο 7
Προτεραιότητα για την Αφρική

Κατά την εφαρμογή αυτής της Σύμβασης τα Μέρη θα δίνουν προτεραιότητα στις πληγείσες Αφρικανικές χώρες Μέρη, λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιάζουσες συνθήκες που επικρατούν σε αυτή την περιφέρεια, ενώ δεν θα παραμελούνται οι πληγείσες αναπτυσσόμενες χώρες Μέρη σε άλλες περιφέρειες.

Άρθρο 8
Σχέσεις με άλλες συμβάσεις

1. Τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα ενθαρρύνουν το συντονισμό των δραστηριοτήτων που διεξάγονται σύμφωνα με αυτή τη Σύμβαση και σύμφωνα με άλλες σχετικές διεθνείς συμφωνίες, εάν συμμετέχουν σε αυτές, ιδιαίτερα το πλαίσιο Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για τις Κλιματικές Μεταβολές και τη Σύμβαση για τη Βιολογική Ποικιλομορφία, έτσι ώστε να επιτυγχάνεται το μέγιστο όφελος από τις δραστηριότητες της κάθε συμφωνίας, ενώ θα αποφεύγεται η διπλή προσπάθεια. Τα Μέρη θα ενθαρρύνουν τη διεξαγωγή κοινών προγραμμάτων, ιδιαίτερα στους τομείς της έρευνας, της εκπαίδευσης, της συστηματικής παρατήρησης και της συλλογής και ανταλλαγής πληροφοριών, μέχρι το σημείο εκείνο που αυτές οι δραστηριότητες συμβάλλουν στην επίτευξη των στόχων των εν λόγω συμφωνιών.

2. Οι διατάξεις της Σύμβασης δεν θα επηρεάζουν τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις κανενός Μέρους, οι οποίες προέρχονται από κάποια διμερή, περιφερειακή ή παγκόσμια συμφωνία, η οποία έχει ενεργοποιηθεί πριν τεθεί αυτή η Σύμβαση σε ισχύ, για το εν λόγω Μέρος.

ΜΕΡΟΣ III
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΔΡΑΣΗΣ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΚΑΙ ΜΕΤΡΑ ΣΤΗΡΙΞΗΣ

Τμήμα 1: Προγράμματα δράσης

Άρθρο 9
Βασική προσέγγιση

1. Κατά την πραγματοποίηση των υποχρεώσεών τους, σύμφωνα με το άρθρο 5, οι πληγείσες αναπτυσσόμενες χώρες Μέρη και οποιαδήποτε άλλη πληγείσα χώρα Μέρος, στα πλαίσια του Περιφερειακού του Παραρτήματος Εφαρμογής ή διαφορετικά, εάν έχει γνωστοποιήσει προς τη Μόνιμη Γραμματεία γραπτώς την πρόθεσή του να ετοιμάσει ένα εθνικό πρόγραμμα δράσης, θα πρέπει κατά περίπτωση να δημοσιοποιήσει και να εφαρμόσει τα εθνικά προγράμματα δράσης, χρησιμοποιώντας και στηριζόμενο, κατά το δυνατό, σε υπάρχοντα σχετικά επιτυχή σχέδια και προγράμματα και υποπεριφερειακά και περιφερειακά προγράμματα δράσης, ως κεντρικό στοιχείο της στρατηγικής για την καταπολέμηση της απερήμωσης και την άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας. Αυτά τα προγράμματα θα εκσυγχρονίζονται μέσω μίας συνεχούς συμμετοχικής διαδικασίας, με βάση όσα θα μαθαίνονται από την επί τόπου δράση, καθώς και από τα αποτελέσματα της έρευνας. Η κατάρτιση εθνικών προγραμμάτων δράσης θα συνδέεται στενά με άλλες προσπάθειες δημιουργίας εθνικών πολιτικών για αειφορική ανάπτυξη.

2. Όσον αφορά την παροχή διαφόρων τύπων βοήθειας, από τις αναπτυγμένες χώρες Μέρη, σύμφωνα με τους όρους του άρθρου 6, θα δίνεται προτεραιότητα στη στήριξη, όπως συμφωνήθηκε, εθνικών, υποπεριφερειακών και περιφερειακών προγραμμάτων δράσης των πληγέντων αναπτυσσόμενων χωρών Μερών, ιδιαίτερα εκείνων της Αφρικής, είτε άμεσα είτε μέσω σχετικών πολυμερών οργανώσεων ή και με τους δύο τρόπους.

3. Τα Μέρη ενθαρρύνουν τα όργανα, ταμεία και προγράμματα του συστήματος Ηνωμένων Εθνών και άλλων σχετικών διακυβερνητικών οργανισμών, ακαδημαϊκών ιδρυμάτων, της επιστημονικής κοινότητας και μη-κυβερνητικών οργανώσεων, που είναι σε θέση να συνεργασθούν, σύμφωνα με τις αρμοδιότητες και τις δυνατότητές τους, έτσι ώστε να στηρίζουν την εκπόνηση, εφαρμογή και συνέχιση των προγραμμάτων δράσης.

Άρθρο 10
Εθνικά προγράμματα δράσης

1. Ο σκοπός των εθνικών προγραμμάτων δράσης είναι ο προσδιορισμός των παραγόντων που συμβάλλουν στην απερήμωση και των αναγκαίων πρακτικών μέτρων για την καταπολέμηση της απερήμωσης και την άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας.

2. Εθνικά προγράμματα δράσης θα καθορίζουν τους

αντίστοιχους ρόλους της κυβέρνησης, των τοπικών κοινοτήτων και των χρηστών γης, καθώς και τους διαθέσιμους και απαιτούμενους πόρους.

Μεταξύ άλλων θα:

(α) συμπεριλάβουν μακροπρόθεσμες στρατηγικές για να αντιμετωπίσουν την απερήμωση και να αμβλύνουν τις συνέπειες της ξηρασίας, θα δώσουν έμφαση στην εφαρμογή και να ενσωματωθούν με τις εθνικές πολιτικές για αειφορική ανάπτυξη·

(β) αφήσουν περιθώρια για τροποποιήσεις οι οποίες θα γίνονται για να ανταποκρίνονται στις μεταβαλλόμενες συνθήκες και θα είναι ευπροσάρμοστα σε τοπικό επίπεδο, ώστε να αντιμετωπίζουν τις διαφορετικές κοινωνικο-οικονομικές, βιολογικές και γεωφυσικές συνθήκες·

(γ) δώσουν ιδιαίτερη προσοχή στην εφαρμογή των προληπτικών μέτρων για εκτάσεις που δεν έχουν ακόμη υποβαθμισθεί ή έχουν υποβαθμισθεί ελαφρά·

(δ) ενισχύσουν τις εθνικές κλιματολογικές, μετεωρολογικές και υδρολογικές ικανότητες και τα μέσα για την πρόληψη της ξηρασίας με έγκαιρη προειδοποίηση·

(ε) προωθήσουν πολιτικές και θα ενισχύσουν θεσμικά πλαίσια τα οποία αναπτύσσουν τη συνεργασία και το συντονισμό, σε πνεύμα συνεργασίας μεταξύ της δωρήτριας κοινότητας, των κυβερνήσεων σε όλα τα επίπεδα των κατά τόπους πληθυσμών και των κοινοτικών ομάδων και θα διευκολύνουν την πρόσβαση των κατά τόπους πληθυσμών σε επαρκή πληροφόρηση και τεχνολογία·

(στ) παρέχουν αποτελεσματική συμμετοχή σε τοπικό, εθνικό και περιφερειακό επίπεδο μη-κυβερνητικών οργανισμών και τοπικών πληθυσμών, τόσο ανδρών όσο και γυναικών, και ιδιαίτερα αυτών που κάνουν χρήση των πόρων, συμπεριλαμβανομένων των αγροτών και κτηνοτρόφων και των εκπροσώπων οργανώσεών τους, στο σχεδιασμό πολιτικής, τη λήψη αποφάσεων και την εφαρμογή και αναθεώρηση εθνικών προγραμμάτων δράσης και

(ζ) απαιτούν τακτική επανεξέταση και εκθέσεις προόδου επί της εφαρμογής τους.

3. Τα εθνικά προγράμματα δράσης μπορούν να περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, κάποια ή όλα από τα ακόλουθα μέτρα για την προετοιμασία και αντιμετώπιση των συνεπειών της ξηρασίας:

(α) καθιέρωση ή/και ενίσχυση, όπου χρειάζεται, των συστημάτων έγκαιρης προειδοποίησης, συμπεριλαμβάνοντας τοπικές και εθνικές εγκαταστάσεις και κοινά συστήματα σε υποπεριφερειακό και περιφερειακό επίπεδο και μηχανισμούς για τη βοήθεια των προσφύγων λόγω περιβαλλοντικών συνθηκών·

(β) ενίσχυση της ετοιμότητας και αντιμετώπισης της ξηρασίας, συμπεριλαμβανομένων μέτρων ενδεχόμενης ξηρασίας σε τοπικό, εθνικό, υποπεριφερειακό και περιφερειακό επίπεδο, τα οποία να εξετάζουν κλιματολογικές προβλέψεις σε εποχιακή βάση όλο το χρόνο

(γ) καθιέρωση ή/και ενίσχυση, κατά περίπτωση, συστημάτων επισιτιστικής ασφάλειας, συμπεριλαμβανομένων και διευκολύνσεων αποθήκευσης και εμπορίας κυρίως στις αγροτικές περιοχές·

(δ) καθιέρωση εναλλακτικών προγραμμάτων διαβίωσης, τα οποία θα μπορούσαν να εξασφαλίσουν εισοδήματα ,σε περιοχές με προδιάθεση στην ξηρασία και

(ε) ανάπτυξη βιώσιμων προγραμμάτων άρδευσης τόσο για τη φυτική παραγωγή όσο και για το ζωικό κεφάλαιο.

4. Λαμβάνοντας υπόψη τις συνθήκες και τις ειδικές απαιτήσεις σε κάθε πληγείσα χώρα Μέρος, τα εθνικά προγράμματα δράσης περιλαμβάνουν, κατά περίπτωση, μεταξύ άλλων, μέτρα για κάποιον ή όλους από τους ακόλουθους τομείς προτεραιότητας που έχουν σχέση με την καταπολέμηση της απερήμωσης και την αντιμετώπιση των συνεπειών της ξηρασίας στις πληγείσες περιοχές και τους πληθυσμούς τους. Προώθηση εναλλακτικών τρόπων διαβίωσης και βελτίωσης του εθνικού οικονομικού περιβάλλοντος, με σκοπό την ενίσχυση προγραμμάτων που στοχεύουν στην εξάλειψη της φτώχειας και την παροχή επισιτιστικής ασφάλειας, βιώσιμη διαχείριση των φυσικών πόρων, βιώσιμες γεωργικές μεθόδους, ανάπτυξη και βιώσιμη χρήση των διαφόρων πηγών ενέργειας, θεσμικά και νομικά πλαίσια, ενίσχυση των δυνατοτήτων για αξιολόγηση και συστηματική παρακολούθηση, συμπεριλαμβανομένων υδρολογικών και μετεωρολογικών υπηρεσιών, την ανάπτυξη ικανοτήτων, επιμόρφωση και ενημέρωση του κοινού.

Άρθρο 11
Υποπεριφερειακά και περιφερειακά προγράμματα δράσης

Οι πληγείσες χώρες Μέρη θα συσκέπτονται και θα συνεργάζονται για την προετοιμασία, κατά περίπτωση, σύμφωνα με τα σχετικά περιφερειακά προγράμματα εφαρμογής, υποπεριφερειακών ή/και περιφερειακών προγραμμάτων δράσης για την εναρμόνιση, συμπλήρωση και αύξηση της αποτελεσματικότητας των εθνικών προγραμμάτων. Οι διατάξεις του άρθρου 10 θα ισχύουν με τις απαραίτητες προσαρμογές σε υποπεριφερειακά και περιφερειακά προγράμματα. Τέτοια συνεργασία μπορεί να περιλαμβάνει συμφωνημένα κοινά προγράμματα για τη βιώσιμη διαχείριση διαμεθοριακών φυσικών πόρων, επιστημονική και τεχνική συνεργασία και ενίσχυση των σχετικών θεσμών.

Άρθρο 12
Διεθνής συνεργασία

Οι πληγείσες χώρες Μέρη, σε συνεργασία με άλλα Μέρη και τη διεθνή κοινότητα, θα πρέπει να συνεργάζονται για να εξασφαλίζουν τη βελτίωση ενός ικανού διεθνούς περιβάλλοντος για την εφαρμογή της Σύμβασης. Τέτοια συνεργασία θα μπορούσε επίσης να καλύπτει τομείς μεταφοράς τεχνολογίας, καθώς και επιστημονική έρευνα και ανάπτυξη, συλλογή πληροφοριών και διάδοσή τους και οικονομικούς πόρους.

Άρθρο 13
Υποστήριξη για την εκπόνηση και εφαρμογή προγραμμάτων δράσης

1. Τα μέτρα για την υποστήριξη των προγραμμάτων δράσης σύμφωνα με το άρθρο 9 περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων:

(α) οικονομική συνεργασία για εξασφάλιση δυνατότητας πρόβλεψης για τα προγράμματα δράσης, επιτρέποντας τον απαραίτητο μακροπρόθεσμο προγραμματισμό·

(β) επεξεργασία και χρησιμοποίηση μηχανισμών συνεργασίας, οι οποίοι θα συμβάλλουν αποτελεσματικότερα στη στήριξη σε τοπικό επίπεδο, συμπεριλαμβανομένων των ενεργειών που θα αναληφθούν από μη κυβερνητικούς οργανισμούς, προκειμένου να προωθήσουν την επιτυχή μεταφορά δραστηριοτήτων προγράμματος-πιλότου, όπου αυτό επιβάλλεται·

(γ) αυξημένη ευελιξία στο σχεδιασμό των προγραμμάτων, χρηματοδότηση και υλοποίηση για την τήρηση της πειραματικής επαναληπτικής προσέγγισης που ενδείκνυται για τη συμμετοχική δράση, σε τοπικό κοινοτικό επίπεδο και

(δ) κατά περίπτωση, όταν χρειάζεται, διοικητικές και προϋπολογιστικές διαδικασίες, οι οποίες αυξάνουν την αποτελεσματικότητα της συνεργασίας και των προγραμμάτων στήριξης.

2. Κατά την παροχή αυτής της στήριξης στις πληγείσες αναπτυσσόμενες χώρες Μέρη, θα δοθεί προτεραιότητα στις χώρες Μέρη της Αφρικής και στις λιγότερο αναπτυγμένες χώρες Μέρη.

Άρθρο 14
Συντονισμός στην εκπόνηση και εφαρμογή των προγραμμάτων δράσης

1. Τα Μέρη θα συνεργασθούν στενά, άμεσα και μέσω των σχετικών διακυβερνητικών οργανισμών για την εκπόνηση και υλοποίηση των προγραμμάτων δράσης.

2. Τα Μέρη θα αναπτύξουν λειτουργικούς μηχανισμούς, ιδίως σε εθνικό και τοπικό επίπεδο, προκειμένου να εξασφαλίσουν τον τελειότερο δυνατό συντονισμό μεταξύ των Μερών των αναπτυγμένων χωρών, των αναπτυσσόμενων χωρών Μερών και σχετικών κυβερνητικών και μη κυβερνητικών οργανισμών, ώστε να αποφευχθούν επαναλήψεις, να εναρμονισθούν οι παρεμβάσεις και οι προσεγγίσεις και να μεγιστοποιηθεί το αποτέλεσμα της βοήθειας. Στις πληγείσες αναπτυσσόμενες χώρες Μέρη θα δοθεί προτεραιότητα στο συντονισμό των δραστηριοτήτων συναφών με τη διεθνή συνεργασία, προκειμένου να μεγιστοποιηθεί η αποτελεσματική χρήση των πόρων, να εξασφαλισθεί αμοιβαία βοήθεια και να διευκολυνθεί η εφαρμογή προγραμμάτων εθνικής δράσης και προτεραιοτήτων, σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση.

Άρθρο 15
Περιφερειακά παραρτήματα εφαρμογής

Τα στοιχεία για την ενσωμάτωση στα προγράμματα δράσης θα επιλεγούν και θα προσαρμοσθούν στις κοινωνικο-οικονομικές, γεωγραφικές και κλιματολογικές συνθήκες που επικρατούν στις πληγείσες χώρες Μέρη ή περιφέρειες, όπως και στο επίπεδο ανάπτυξής τους. Οι κατευθυντήριες οδηγίες για την εκπόνηση των προγραμμάτων δράσης και ο ακριβής στόχος τους και περιεχόμενό τους, σχετικά με συγκεκριμένες υποπεριφέρειες και περιφέρειες, αναγράφονται στα παραρτήματα περιφερειακής εφαρμογής.

Τμήμα 2: Επιστημονική και τεχνική συνεργασία

Άρθρο 16
Συλλογή, ανάλυση και ανταλλαγή πληροφοριών

Τα Μέρη συμφωνούν, ανάλογα με τις αντίστοιχες δυνατότητές τους, να εντάξουν και να συντονίσουν τη συλλογή, ανάλυση και ανταλλαγή των σχετικών βραχυπρόθεσμων και μακροπρόθεσμων στοιχείων και πληροφόρησης, ώστε να εξασφαλισθεί η συστηματική παρατήρηση της υποβάθμισης της γης στις πληγείσες περιοχές και να γίνει καλύτερα κατανοητή, καθώς και για να εκτιμηθούν οι διαδικασίες και συνέπειες της ξηρασίας και της απερήμωσης. Αυτό θα συμβάλλει στην πραγματοποίηση, μεταξύ άλλων, έγκαιρης προειδοποίησης και προκαταβολικού προγραμματισμού κατά τις περιόδους που παρουσιάζουν αρνητικές κλιματολογικές διακυμάνσεις, υπό μορφή που εναρμονίζεται με την πρακτική εφαρμογή από τους χρήστες σε όλα τα επίπεδα, συμπεριλαμβανομένων ιδιαίτερα των τοπικών πληθυσμών. Γι' αυτόν το σκοπό, κατά περίπτωση, θα:

(α) διευκολύνουν και θα ενισχύσουν τη λειτουργία του παγκόσμιου δικτύου των ιδρυμάτων και των εγκαταστάσεων για τη συλλογή, ανάλυση και ανταλλαγή πληροφοριών, όπως και για τη συστηματική παρατήρηση σε όλα τα επίπεδα, γεγονός το οποίο, μεταξύ άλλων, θα:

i) αποσκοπεί στη χρήση ανάλογων μέτρων και συστημάτων,

ii) συμπεριλαμβάνει τα σχετικά στοιχεία και σταθμούς ακόμα και σε απομακρυσμένες περιοχές,

iii) χρησιμοποιεί και θα διαδίδει σύγχρονη τεχνολογία για τη συλλογή στοιχείων, μεταβίβαση και αξιολόγηση όσον αφορά την υποβάθμιση της γης και

iv) συνδέει στενότερα εθνικά, υποπεριφερειακά και περιφερειακά κέντρα στοιχείων και πληροφόρησης, με τις πηγές παγκόσμιας πληροφόρησης·

β) εξασφαλίζουν ότι η συλλογή, ανάλυση και η ανταλλαγή πληροφοριών θα προσεγγίζει τις ανάγκες των τοπικών κοινοτήτων και τις ανάγκες εκείνων που λαμβάνουν αποφάσεις, αποσκοπώντας στην επίλυση των ειδικών προβλημάτων και στο ότι οι τοπικές κοινότητες θα εμπλέκονται στις εν λόγω δραστηριότητες·

(γ) στηρίξουν και θα αναπτύξουν περαιτέρω διμερή και πολυμερή προγράμματα και έργα που αποσκοπούν στον προσδιορισμό, διεξαγωγή, αξιολόγηση και χρηματοδότηση της συλλογής, την ανάλυση και ανταλλαγή των στοιχείων και πληροφοριών, συμπεριλαμβανομένης μεταξύ άλλων πλήρους σειράς φυσικών, βιολογικών, κοινωνικών και οικονομικών δεικτών·

(δ) προβούν στην πλήρη χρήση της πραγματογνωμοσύνης των διακυβερνητικών και μη-κυβερνητικών αρμόδιων οργανισμών, ιδίως για να διαδώσουν τη σχετική πληροφόρηση και εμπειρίες μέσω των ομάδων αναφοράς των διαφόρων περιφερειών·

(ε) επιμείνουν ιδιαίτερα στη συλλογή, ανάλυση και ανταλλαγή κοινωνικο-οικονομικών στοιχείων, καθώς και ενσωμάτωσή τους με φυσικά και βιολογικά στοιχεία·

(στ) ανταλλάξουν και θα καταστήσουν πλήρως, ευρέως και ταχέως διαθέσιμες τις πληροφορίες προερχόμενες από όλες τις δημόσια διαθέσιμες πηγές, που θα προορίζονται για την καταπολέμηση της απερήμωσης και την άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας και

(ζ) ανταλλάσσουν πληροφορίες για τοπική και παραδοσιακή γνώση, εξασφαλίζοντάς της επαρκή προστασία, σύμφωνα με την αντίστοιχή τους εθνική νομοθεσία, ή/και πολιτικές, εξασφαλίζοντας κατάλληλη πρόσοδο από τα οφέλη που προέρχονται από αυτή, πάνω σε ισοδύναμη βάση και σε αμοιβαίως συμφωνηθέντες όρους στους ενδιαφερόμενους τοπικούς πληθυσμούς.

Άρθρο 17
Έρευνα και ανάπτυξη

1. Τα Μέρη αναλαμβάνουν, σύμφωνα με τις δυνατότητές τους, να προωθήσουν την τεχνική και επιστημονική συνεργασία στους τομείς της καταπολέμησης της απερήμωσης και της άμβλυνσης των συνεπειών της ξηρασίας, μέσω κατάλληλων εθνικών, υποπεριφερειακών, περιφερειακών και διεθνών θεσμών. Για το σκοπό αυτόν θα προωθούν ερευνητικές δραστηριότητες, οι οποίες θα:

(α) συνεισφέρουν στην αυξανόμενη γνώση των διεργασιών που οδηγούν στην απερήμωση και ξηρασία και στην επίδραση και διάκριση μεταξύ τυχαίων παραγόντων, φυσικών και ανθρώπινων, στοχεύοντας στην καταπολέμηση της απερήμωσης και την άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας, επιτυγχάνοντας βελτιωμένη παραγωγικότητα, καθώς επίσης χρήση και διαχείριση των πόρων·

(β) ανταποκριθούν σε σαφώς ορισμένους αντικειμενικούς στόχους, θα αντιμετωπίσουν τις ειδικές ανάγκες των τοπικών πληθυσμών και θα οδηγήσουν στην αναγνώριση και εφαρμογή λύσεων που θα βελτιώσουν το επίπεδο ζωής των ανθρώπων στις πληγείσες περιοχές·

(γ) προστατέψουν, ενσωματώσουν, προωθήσουν και επικυρώσουν την παραδοσιακή και τοπική γνώση, την τεχνογνωσία και τις πρακτικές που υπόκεινται στην αντίστοιχη εθνική νομοθεσία τους ή και στις πολιτικές, εξασφαλίζοντας ότι οι ιδιοκτήτες αυτής της γνώσης θα ωφεληθούν άμεσα σε ισοδύναμη βάση και σε αμοιβαίους συμφωνηθέντες όρους από οποιαδήποτε εμπορική χρησιμοποίηση αυτής ή από οποιαδήποτε τεχνολογική ανάπτυξη προκύψει από αυτή τη γνώση·

(δ) αναπτύξουν και ενδυναμώσουν τις εθνικές, υποπεριφερειακές και περιφερειακές ερευνητικές δυνατότητες στα Μέρη των αναπτυσσόμενων χωρών, ιδιαίτερα στην Αφρική, συμπεριλαμβανομένης και της ανάπτυξης των τοπικών ικανοτήτων και ενισχύσεως των κατάλληλων ικανοτήτων, ιδιαίτερα σε χώρες με ασθενή ερευνητική βάση, δίνοντας ιδιαίτερη προσοχή στην κοινωνικο-οικονομική έρευνα με τη συνεργασία και τη συμμετοχή πολλών επιστημονικών κλάδων·

(ε) λάβουν υπόψη τη σχέση μεταξύ φτώχειας και μετανάστευσης που προκαλείται από περιβαλλοντικούς παράγοντες και από την απερήμωση·

(στ) προωθήσουν τη διεξαγωγή κοινών ερευνητικών προγραμμάτων μεταξύ εθνικών, υποπεριφερειακών, περιφερειακών και διεθνών ερευνητικών οργανώσεων, τόσο στο δημόσιο όσο και στον ιδιωτικό τομέα, για την ανάπτυξη βελτιωμένων, οικονομικών και προσιτών τεχνολογιών για αειφορική ανάπτυξη, μέσω της αποτελεσματικής συμμετοχής των τοπικών πληθυσμών και κοινοτήτων και

(ζ) ενισχύσουν τη διαθεσιμότητα υδάτινων πόρων στις πληγείσες περιοχές μέσω, μεταξύ των άλλων, του βομβαρδισμού των νεφών.

2. Οι προτεραιότητες στην έρευνα για συγκεκριμένες περιφέρειες και υποπεριφέρειες, που αντικατοπτρίζουν διαφορετικές τοπικές συνθήκες, θα πρέπει να συμπεριληφθούν στα προγράμματα δράσης. Η Συνδιάσκεψη των Μερών θα εξετάζει τις ερευνητικές προτεραιότητες, κατόπιν εισηγήσεως της Επιτροπής για την Επιστήμη και Τεχνολογία.

Άρθρο 18
Μεταβίβαση, απόκτηση, προσαρμογή
και ανάπτυξη της τεχνολογίας

1. Τα Μέρη αναλαμβάνουν, όπως συμφωνήθηκε από κοινού και σύμφωνα με την αντίστοιχη εθνική τους νομοθεσία ή και τις πολιτικές τους, να προωθήσουν, χρηματοδοτήσουν ή/και διευκολύνουν τη χρηματοδότηση της μεταφοράς, απόκτησης, προσαρμογής και ανάπτυξης από περιβαλλοντικής άποψης υγιών, οικονομικά βιώσιμων και κοινωνικά αποδεκτών τεχνολογιών σχετικά με την καταπολέμηση της απερήμωσης ή/και της άμβλυνσης των συνεπειών της ξηρασίας, με σκοπό να συνεισφέρουν στην επίτευξη μιας αειφορικής ανάπτυξης στις πληγείσες περιοχές. Αυτή η συνεργασία θα είναι διμερής ή πολυμερής, κατά περίπτωση, κάνοντας χρήση της πείρας των διακυβερνητικών και μη κυβερνητικών οργανισμών.

Ειδικότερα, τα Μέρη θα:

(α) χρησιμοποιήσουν πλήρως τα σχετικά υπάρχοντα εθνικά, υποπεριφερειακά, περιφερειακά και διεθνή συστήματα πληροφόρησης και γραφεία επεξεργασίας για διάδοση πληροφοριών πάνω στις διαθέσιμες τεχνολογίες, τις πηγές τους, τους κινδύνους για το περιβάλλον και τους γενικούς όρους σύμφωνα με τους οποίους μπορεί να αποκτηθούν·

(β) διευκολύνουν την πρόσβαση, ιδιαίτερα από τις πληγείσες αναπτυσσόμενες χώρες Μέρη, με ευνοϊκούς όρους, συμπεριλαμβανομένων των παραχωρητικών και των προτιμησιακών όρων, όπως αμοιβαία συμφωνήθηκε, λαμβάνοντας υπόψη την ανάγκη για προστασία της ιδιοκτησίας των πνευματικών δικαιωμάτων σε τεχνολογίες που είναι πιο κατάλληλες για πρακτική εφαρμογή για συγκεκριμένες ανάγκες των τοπικών πληθυσμών, δίνοντας ιδιαίτερη προσοχή στον κοινωνικό, πολιτιστικό, οικονομικό και περιβαλλοντικό αντίκτυπο μιας τέτοιας τεχνολογίας·

(γ) διευκολύνουν τη συνεργασία της τεχνολογίας ανάμεσα στις πληγείσες χώρες Μέρη μέσω οικονομικής βοήθειας ή άλλων κατάλληλων μέσων·

(δ) επεκτείνουν την τεχνολογική συνεργασία με τις αναπτυσσόμενες πληγείσες χώρες Μέρη, συμπεριλαμβανομένων, όπου είναι σχετικό, των κοινοπραξιών, ιδιαίτερα στους τομείς οι οποίοι ενθαρρύνουν εναλλακτικούς τρόπους επιβίωσης·

(ε) λάβουν τα κατάλληλα μέτρα να δημιουργήσουν συνθήκες εγχώριας αγοράς και κίνητρα δημοσιονομικά

ή άλλα, που θα συμβάλλουν στην ανάπτυξη, μετάδοση, απόκτηση και προσαρμογή κατάλληλης τεχνολογίας, γνώσης, τεχνογνωσίας και πρακτικών, συμπεριλαμβανομένων και μέτρων για την εξασφάλιση της ικανοποιητικής και αποτελεσματικής προστασίας των πνευματικών δικαιωμάτων.

2. Τα Μέρη, σύμφωνα με τις αντίστοιχες δυνατότητές τους και σύμφωνα με τις αντίστοιχες εθνικές νομοθεσίες τους ή/και πολιτικές, θα προστατεύουν, θα προωθούν και θα χρησιμοποιούν τη σχετική παραδοσιακή και τοπική τεχνολογία, τη γνώση, την τεχνογνωσία και τις πρακτικές και για το σκοπό αυτόν θα αναλάβουν να:

(α) καταγράψουν αυτή την τεχνολογία, τη γνώση, την τεχνογνωσία και τις πρακτικές, καθώς και τις ενδεχόμενες χρήσεις με τη συμμετοχή των τοπικών πληθυσμών και να διαδώσουν αυτές τις πληροφορίες, κατά περίπτωση, σε συνεργασία με τους σχετικούς διακυβερνητικούς και μη-κυβερνητικούς οργανισμούς·

(β) εξασφαλίσουν ότι τέτοια τεχνολογία, γνώση, τεχνογνωσία και πρακτικές προστατεύονται επαρκώς και ότι οι τοπικοί πληθυσμοί ωφελούνται άμεσα και πάνω σε μια ισοδύναμη βάση, όπως αμοιβαία συμφωνήθηκε, από οποιαδήποτε εμπορική τους χρησιμοποίηση ή από οποιαδήποτε τεχνολογική ανάπτυξη προέρχεται από αυτές·

(γ) ενθαρρύνουν και ενεργά να υποστηρίξουν τη βελτίωση και διάδοση αυτής της τεχνολογίας, γνώσης, τεχνογνωσίας και πρακτικών ή την ανάπτυξη της καινούριας τεχνολογίας που βασίζεται πάνω σ' αυτές και

(δ) διευκολύνουν, κατά περίπτωση, τη θέσπιση αυτής της τεχνολογίας, γνώσης, τεχνογνωσίας και πρακτικών, ώστε να χρησιμοποιηθούν ευρέως και να τις ενσωματώσουν στη σύγχρονη τεχνολογία, κατά περίπτωση.

Τμήμα 3: Μέτρα στήριξης

Άρθρο 19
Ανάπτυξη δυνατοτήτων, εκπαίδευση και ευαισθητοποίηση

1. Τα Μέρη αναγνωρίζουν τη σπουδαιότητα της ανάπτυξης δυνατοτήτων -αυτό σημαίνει τη δημιουργία θεσμών, την εκπαίδευση και ανάπτυξη των σχετικών τοπικών και εθνικών δυνατοτήτων- στις προσπάθειες για καταπολέμηση της απερήμωσης και άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας. Γι' αυτό, θα προωθήσουν την κατά περίπτωση ανάπτυξη:

(α) μέσω πλήρους συμμετοχής σε όλα τα επίπεδα των ντόπιων ιδιαίτερα σε τοπικό επίπεδο και ειδικότερα των γυναικών και των νέων, με τη συνεργασία των μη-κυβερνητικών και τοπικών οργανισμών·

(β) ενδυναμώνοντας την εκπαίδευση και τη δυνατότητα έρευνας σε εθνικό επίπεδο στον τομέα της απερήμωσης και της ξηρασίας·

(γ) ιδρύοντας ή/και ενδυναμώνοντας τις υπηρεσίες στήριξης και εφαρμογών για τη διάδοση των σχετικών μεθόδων τεχνολογίας και τεχνικών, πιο αποτελεσματικά, και εκπαιδεύοντας αντιπροσώπους και μέλη των αγροτικών οργανώσεων, πάνω σε συμμετοχικές προσεγγίσεις για την προστασία και αειφορική χρήση των φυσικών πόρων·

(δ) ενθαρρύνοντας τη χρήση και διάδοση της γνώσης, της τεχνογνωσίας και των πρακτικών των ντόπιων σε τεχνικά προγράμματα συνεργασίας, οπουδήποτε είναι δυνατό·

(ε) προσαρμόζοντας, όπου είναι απαραίτητο, σχετική από περιβαλλοντική άποψη υγιή τεχνολογία και παραδοσιακές μεθόδους γεωργίας και κτηνοτροφίας στις σύγχρονες κοινωνικο-οικονομικές συνθήκες·

(στ) παρέχοντας ικανή εκπαίδευση και τεχνολογία στη χρήση των εναλλακτικών πόρων ενέργειας και ιδιαίτερα στους ανανεώσιμους πόρους ενέργειας που στοχεύουν στη μείωση της εξάρτησης από το ξύλο ως καύσιμο·

(ζ) μέσω συνεργασίας, όπως αμοιβαία συμφωνήθηκε, για να ενδυναμωθεί η δυνατότητα των πληγεισών αναπτυσσόμενων χωρών Μερών να αναπτύξουν και να εφαρμόσουν προγράμματα στον τομέα της συγκέντρωσης, ανάλυσης και ανταλλαγής πληροφοριών, σύμφωνα με το άρθρο 16

(η) μέσω καινοτομικών τρόπων, την προώθηση εναλλακτικών πόρων ζωής, συμπεριλαμβανομένης και της εκπαίδευσης σε νέες δραστηριότητες·

(θ) εκπαιδεύοντας αυτούς που παίρνουν τις αποφάσεις, τους ιθύνοντες και το προσωπικό οι οποίοι είναι υπεύθυνοι για τη συγκέντρωση και ανάλυση των στοιχείων για τη διάδοση και χρήση των πρόωρων προειδοποιητικών στοιχείων πάνω στις συνθήκες ξηρασίας και σχετικά με την παραγωγή τροφίμων

(ι) μέσω μιας πιο αποτελεσματικής λειτουργίας των υπαρχόντων εθνικών θεσμών και νομικών πλαισίων και όπου είναι αναγκαίο τη δημιουργία καινούριων, μαζί με την ενδυνάμωση του στρατηγικού σχεδιασμού και διαχείρισης και

(ια) μέσω προγραμμάτων ανταλλαγής επισκέψεων, ώστε να προωθηθεί η ανάπτυξη δυνατοτήτων στις πληγείσες χώρες Μέρη, μέσω μιας μακροπρόθεσμης διαδικασίας αλληλεπιδράσεως μεταξύ μάθησης και μελέτης.

2. Οι πληγείσες αναπτυσσόμενες χώρες Μέρη, σε συνεργασία με τα άλλα Μέρη και τις αρμόδιες διακυβερνητικές και μη-κυβερνητικές οργανώσεις, θα κάνουν μια διεπιστημονική ανασκόπηση του υφιστάμενου δυναμικού, καθώς και των μέσων σε τοπικό και εθνικό επίπεδο και της δυνατότητας ενδυνάμωσής τους.

3. Τα Μέρη θα συνεργασθούν μεταξύ τους και μέσω αρμόδιων διακυβερνητικών και μη-κυβερνητικών οργανώσεων, για την ανάληψη και υποστήριξη εκπαιδευτικών προγραμμάτων και ευαισθητοποίησης του κοινού, τόσο στις πληγείσες, όσο και, κατά περίπτωση, στις μη πληγείσες χώρες Μέρη για την προώθηση της κατανόησης των αιτιών και των συνεπειών της απερήμωσης και της ξηρασίας, καθώς και τη σημασία εκπλήρωσης του αντικειμενικού στόχου αυτής της Σύμβασης. Τέλος θα:

(α) οργανώσουν εκστρατείες ευαισθητοποίησης για το κοινό·

(β) προωθήσουν, πάνω σε μόνιμη βάση, την πρόσβαση του κοινού στη σχετική πληροφόρηση, καθώς και ευρεία δημόσια συμμετοχή στην εκπαίδευση και στις δραστηριότητες ενημέρωσης·

(γ) ενθαρρύνουν την ίδρυση εταιρειών που θα συνεισφέρουν στην ευαισθητοποίηση του κοινού·

(δ) δημιουργήσουν και θα ανταλλάξουν εκπαιδευτικό

υλικό, καθώς και υλικό για την ευαισθητοποίηση του κοινού, όπου είναι δυνατό στις τοπικές διαλέκτους, ανταλλαγή και υποστήριξη εμπειρογνωμόνων για την εκπαίδευση προσωπικού των πληγεισών αναπτυσσόμενων χωρών Μερών, για την πραγματοποίηση σχετικών προγραμμάτων εκπαίδευσης και ευαισθητοποίησης, καθώς και πλήρη χρησιμοποίηση του σχετικού εκπαιδευτικού υλικού που υπάρχει στους αρμόδιους διεθνείς φορείς·

(ε) εκτιμήσουν τις εκπαιδευτικές ανάγκες στις πληγείσες περιοχές, θα επεξεργασθούν τα κατάλληλα σχολικά προγράμματα μαθημάτων και θα επεκτείνουν, εάν χρειάζεται, εκπαιδευτικά προγράμματα, καθώς και προγράμματα καταπολέμησης του αναλφαβητισμού των ενηλίκων, καθώς και ευκαιρίες για όλους, ιδιαίτερα για τα κορίτσια και τις γυναίκες πάνω στην εξακρίβωση, προστασία και αειφορική χρήση και διαχείριση των φυσικών πόρων των πληγεισών περιοχών, και

(στ) δημιουργήσουν διεπιστημονικά προγράμματα συμμετοχής ενσωματώνοντας τη γνώση απερήμωσης και ξηρασίας στα εκπαιδευτικά συστήματα, καθώς και στα ανεπίσημα, για ενήλικους, πρακτικά εκπαιδευτικά προγράμματα και μαθήματα εξ αποστάσεως.

4. Η Συνδιάσκεψη των Μερών θα δημιουργήσει ή/και θα ενδυναμώσει δίκτυα περιφερειακής επιμόρφωσης και εκπαιδευτικά κέντρα για την καταπολέμηση της απερήμωσης και την άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας. Τα δίκτυα αυτά θα συντονισθούν από ένα ίδρυμα που θα δημιουργηθεί και θα προορίζεται για την εκπαίδευση επιστημονικού, τεχνικού και διοικητικού προσωπικού και το οποίο θα ενθαρρύνει τα ήδη υπάρχοντα που είναι υπεύθυνα για την επιμόρφωση και εκπαίδευση των πληγεισών χωρών Μερών με σκοπό την εναρμόνιση προγραμμάτων και την οργάνωση ανταλλαγών εμπειρίας μεταξύ τους. Τα δίκτυα αυτά θα συνεργασθούν στενά με τους σχετικούς διακυβερνητικούς και μη-κυβερνητικούς οργανισμούς, ώστε να αποφευχθεί η επανάληψη των προσπαθειών.

Αρθρο 20
Οικονομικοί πόροι

1. Λόγω της μεγάλης σημασίας της χρηματοδότησης στην επίτευξη του αντικειμενικού στόχου της Σύμβασης, τα Μέρη, λαμβάνοντας υπόψη τις δυνατότητές τους, θα προσπαθήσουν να εξασφαλίσουν επαρκείς οικονομικούς πόρους για τα προγράμματα καταπολέμησης της απερήμωσης και άμβλυνσης των συνεπειών της ξηρασίας.

2. Στο πλαίσιο αυτό οι ανεπτυγμένες χώρες Μέρη θα δίνουν προτεραιότητα στις πληγείσες χώρες Μέρη της Αφρικής, χωρίς να παραμελούν τις πληγείσες αναπτυσσόμενες χώρες Μέρη σε άλλες περιφέρειες, σύμφωνα με το άρθρο 7, θα αναλάβουν να:

(α) κινητοποιήσουν σημαντικούς οικονομικούς πόρους, συμπεριλαμβανομένων των επιχορηγήσεων και των παραχωρητικών δανείων με σκοπό την υποστήριξη της εφαρμογής των προγραμμάτων για την απερήμωση και την άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας·

(β) προωθήσουν την κινητοποίηση επαρκών, έγκαιρων και προβλέψιμων οικονομικών πόρων, συμπεριλαμβανομένης νέας και πρόσθετης χρηματοδότησης από το Παγκόσμιο Ίδρυμα για το Περιβάλλον για το συμφωνηθέν οριακό κόστος αυτών των δραστηριοτήτων που αφορούν την απερήμωση που έχει σχέση με τις τέσσερις κύριες περιοχές, σε συμμόρφωση με τις σχετικές διατάξεις του Οργάνου που ίδρυσε το Παγκόσμιο Ίδρυμα για το Περιβάλλον·

(γ) διευκολύνουν, μέσω της διεθνούς συνεργασίας τη μεταβίβαση της γνώσης και τεχνογνωσίας και

(δ) διερευνήσουν, σε συνεργασία με τις πληγείσες αναπτυσσόμενες χώρες Μέρη, καινούργιες μεθόδους και κίνητρα για την κινητοποίηση και διοχέτευση των πόρων, συμπεριλαμβανομένων και εκείνων των ιδρυμάτων, των μη-κυβερνητικών οργανώσεων, καθώς και άλλων επιχειρήσεων ιδιωτικού τομέα, ειδικότερα τα ανταλλασσόμενα χρέη και άλλα νέα μέσα τα οποία αυξάνουν τη χρηματοδότηση μειώνοντας το εξωτερικό χρέος των πληγεισών αναπτυσσόμενων χωρών Μερών και ειδικότερα αυτών της Αφρικής.

3. Οι πληγείσες αναπτυσσόμενες χώρες Μέρη, λαμβάνοντας υπόψη τις δυνατότητές τους, αναλαμβάνουν την κινητοποίηση επαρκών οικονομικών πόρων για την εφαρμογή αυτής της Σύμβασης.

4. Στην επιστράτευση των οικονομικών πόρων, τα Μέρη θα επιδιώξουν πλήρη χρήση και συνεχή ποιοτική βελτίωση όλων των εθνικών, διμερών και πολυμερών πόρων χρηματοδότησης και μηχανισμών, χρησιμοποιώντας κοινοπραξίες, κοινά προγράμματα και παράλληλη χρηματοδότηση και θα επιδιώξουν να συμπεριλάβουν πόρους χρηματοδότησης από ιδιωτικό τομέα και μηχανισμούς, συμπεριλαμβανομένων και εκείνων των μη-κυβερνητικών οργανισμών. Τέλος, τα Μέρη θα χρησιμοποιήσουν πλήρως τους λειτουργικούς μηχανισμούς που δημιουργούνται σε συνέχεια του άρθρου 14.

5. Με σκοπό να κινητοποιήσουν τους οικονομικούς πόρους που είναι απαραίτητοι για τις πληγείσες αναπτυσσόμενες χώρες Μέρη για να καταπολεμήσουν την απερήμωση και να αμβλύνουν τις συνέπειες από την ξηρασία, τα Μέρη θα:

(α) οργανώσουν και θα ενδυναμώσουν τη διαχείριση των πόρων που ήδη διανέμονται για την καταπολέμηση της απερήμωσης και την άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας, χρησιμοποιώντας τους περισσότερο αποτελεσματικά και αποδοτικά, υπολογίζοντας τις επιτυχίες τους και τις ελλείψεις τους, παραμερίζοντας τα εμπόδια στην αποτελεσματική τους χρήση και όπου είναι απαραίτητο επαναπροσανατολίζοντας προγράμματα εν όψει της ολοκληρωμένης μακροπρόθεσμης προσέγγισης που θεσπίσθηκε σ' εφαρμογή αυτής της Σύμβασης·

(β) δώσουν τη δέουσα προτεραιότητα και προσοχή εντός των διοικήσεων των πολυμερών χρηματοδοτικών ιδρυμάτων, εγκαταστάσεων και κεφαλαίων, συμπεριλαμβανομένων και των τραπεζών περιφερειακής ανάπτυξης και ταμείων, για την υποστήριξη των πληγεισών αναπτυσσόμενων χωρών Μερών και ιδιαίτερα εκείνων της Αφρικής, με δραστηριότητες οι οποίες προχωρούν την εφαρμογή της Σύμβασης, προγράμματα δράσης τα οποία θα αναλάβουν στα πλαίσια των Παραρτημάτων Περιφερειακής Εφαρμογής·

(γ) εξετάσουν τρόπους με τους οποίους η περιφερειακή και υποπεριφερειακή συνεργασία μπορεί να ενδυναμωθεί, ώστε να υποστηριχθούν οι προσπάθειες που θα γίνουν σε εθνικό επίπεδο.

6. Άλλα Μέρη ενθαρρύνονται να παρέχουν εθελοντικά γνώση, τεχνογνωσία και τεχνικές σχετικά με την απερήμωση ή/και με τους χρηματοδοτικούς πόρους σε πληγείσες αναπτυσσόμενες χώρες Μέρη.

7. Η πλήρης τήρηση από πληγείσες αναπτυσσόμενες χώρες Μέρη, ιδιαίτερα από αυτές της Αφρικής, των υποχρεώσεών τους, σύμφωνα με τη Σύμβαση, θα βοηθηθεί πολύ από την τήρηση των υποχρεώσεων των αναπτυγμένων χωρών Μερών σύμφωνα με τη Σύμβαση, συμπεριλαμβανομένων ιδιαιτέρως αυτών που αφορούν τους χρηματοδοτικούς πόρους και τη μεταφορά τεχνολογίας. Κατά την τήρηση των υποχρεώσεών τους οι αναπτυγμένες χώρες Μέρη πρέπει να λάβουν πλήρως υπόψη τους ότι η οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη και η εξάλειψη της φτώχειας είναι η πρώτη προτεραιότητα στις πληγείσες αναπτυσσόμενες χώρες Μέρη, ιδιαίτερα σ' αυτές της Αφρικής.

Άρθρο 21
Χρηματοδοτικοί μηχανισμοί

1. Η Συνδιάσκεψη των Μερών θα προωθήσει τη διάθεση χρηματοδοτικών μηχανισμών και θα ενθαρρύνει να επιδιώξουν τέτοιοι μηχανισμοί να μεγιστοποιήσουν τη διαθεσιμότητα χρηματοδότησης για τις πληγείσες αναπτυσσόμενες χώρες Μέρη, ιδιαίτερα εκείνων στην Αφρική, για την εφαρμογή της Σύμβασης. Τέλος, η Συνδιάσκεψη των Μερών θα εξετάσει μεταξύ άλλων τη θέσπιση προσεγγίσεων και πολιτικών, οι οποίες θα:

(α) διευκολύνουν την εξασφάλιση της απαραίτητης χρηματοδότησης σε εθνικό, υποπεριφερειακό, περιφερειακό και παγκόσμιο επίπεδο για δραστηριότητες σχετικά με τις διατάξεις της Σύμβασης·

(β) προωθήσουν προσεγγίσεις χρηματοδότησης από πολλαπλούς πόρους, μηχανισμούς και ρυθμίσεις, καθώς και την εκτίμησή τους σύμφωνα με το άρθρο 20·

(γ) εξασφαλίσουν, σε τακτική βάση, στα ενδιαφερόμενα Μέρη και στους σχετικούς διακυβερνητικούς και μη-κυβερνητικούς οργανισμούς, πληροφορίες, σχετικά με διαθέσιμες πηγές κεφαλαίων και τρόπους χρηματοδότησης με σκοπό τη διευκόλυνση συντονισμού μεταξύ τους

(δ) διευκολύνουν την καθιέρωση μηχανισμών, κατά περίπτωση, όπως εθνικών κεφαλαίων απερήμωσης, συμπεριλαμβανομένων και αυτών στους οποίους ενέχονται μη-κυβερνητικοί οργανισμοί, για τη γρήγορη και αποτελεσματική διοχέτευση χρηματοδοτικών πόρων σε τοπικό επίπεδο, στις πληγείσες αναπτυσσόμενες χώρες Μέρη και

(ε) ενδυναμώσουν τα υπάρχοντα κεφάλαια και τους χρηματοδοτικούς μηχανισμούς σε υποπεριφερειακά και περιφερειακά επίπεδα, ιδιαίτερα στην Αφρική, για να υποστηρίξουν περισσότερο αποτελεσματικά την εφαρμογή της Σύμβασης.

2. Η Συνδιάσκεψη των Μερών θα ενθαρρύνει επίσης την παροχή, μέσω διαφόρων μηχανισμών στα πλαίσια του συστήματος των Ηνωμένων Εθνών, και μέσω πολύπλευρων χρηματοδοτικών ιδρυμάτων, υποστήριξης σε εθνικά, υποπεριφερειακά και περιφερειακά επίπεδα, δραστηριοτήτων που θα βοηθήσουν τις αναπτυσσόμενες χώρες Μέρη να πληρούν τις υποχρεώσεις τους σύμφωνα με τη Σύμβαση.

3. Οι πληγείσες αναπτυσσόμενες χώρες Μέρη θα χρησιμοποιήσουν και όπου είναι απαραίτητο θα δημιουργήσουν ή και θα ενδυναμώσουν εθνικούς μηχανισμούς συντονισμού που θα ενσωματώνονται σε εθνικά προγράμματα ανάπτυξης, τα οποία θα εξασφαλίζουν την αποτελεσματική χρήση όλων των διαθέσιμων χρηματοδοτικών πόρων. Επίσης, θα χρησιμοποιούν διαδικασίες συμμετοχής μη-κυβερνητικών οργανισμών, τοπικών ομάδων και τον ιδιωτικό τομέα στη συγκέντρωση κεφαλαίων, στην επεξεργασία προγραμμάτων εφαρμογής και την εξασφάλιση πρόσβασης σε χρηματοδότηση από ομάδες σε τοπικό επίπεδο. Οι ενέργειες αυτές μπορούν να αυξηθούν με βελτιωμένο συντονισμό και ευέλικτο προγραμματισμό από μέρους εκείνων που παρέχουν βοήθεια.

4. Με σκοπό να αυξηθεί η αποτελεσματικότητα και αποδοτικότητα των υπαρχόντων χρηματοδοτικών μηχανισμών, δημιουργείται ένας Παγκόσμιος Μηχανισμός που θα προωθεί ενέργειες που θα οδηγούν στην κινητοποίηση και διοχέτευση των βασικών χρηματοδοτικών πόρων για τη μεταβίβαση της τεχνολογίας, πάνω σε βάση επιχορηγήσεων, ή/και παραχώρησης ή με άλλους όρους, στις πληγείσες αναπτυσσόμενες χώρες Μέρη. Αυτός ο Παγκόσμιος Μηχανισμός θα λειτουργήσει υπό τη δικαιοδοσία και καθοδήγηση της Συνδιάσκεψης των Μερών και θα είναι υπόλογος σ' αυτήν.

5. Η Συνδιάσκεψη των Μερών θα αναγνωρίσει κατά την πρώτη της κανονική συνεδρίαση έναν οργανισμό για να στεγάσει τον Παγκόσμιο Μηχανισμό. Η Συνδιάσκεψη των Μερών και ο οργανισμός που θα αναγνωρισθεί θα συμφωνήσουν πάνω στην ιδιότητα αυτού του Παγκόσμιου Μηχανισμού για να εξασφαλισθεί μεταξύ των άλλων ότι αυτός ο Μηχανισμός:

(α) αναγνωρίζει και καταγράφει τα σχετικά διμερή και πολυμερή προγράμματα συνεργασίας τα οποία υπάρχουν για να εφαρμοσθεί η Σύμβαση·

(β) προσφέρει συμβουλές, κατόπιν αιτήσεως, στα Μέρη πάνω σε καινοτομικές μεθόδους χρηματοδότησης και πηγές οικονομικής βοήθειας και πάνω στη βελτίωση του συντονισμού των δραστηριοτήτων σε εθνικό επίπεδο·

(γ) προσφέρει στοιχεία στα ενδιαφερόμενα Μέρη και στους σχετικούς διακυβερνητικούς και μη-κυβερνητικούς οργανισμούς, για τους διαθέσιμους πόρους κεφαλαίων και για τα πρότυπα χρηματοδότησης, με σκοπό να διευκολυνθεί ο συντονισμός μεταξύ τους, και

(δ) αναφέρει στη Συνδιάσκεψη των Μερών σχετικά με τις δραστηριότητές του, αρχίζοντας κατά τη δεύτερη τακτική συνεδρίαση.

6. Η Συνδιάσκεψη των Μερών, κατά την πρώτη της συνεδρίαση, θα κάνει τις απαραίτητες ρυθμίσεις με τον οργανισμό που έχει αναγνωρισθεί για να στεγάσει τον Παγκόσμιο Μηχανισμό για τις διοικητικές λειτουργίες αυτού του Μηχανισμού, για τον υπάρχοντα προϋπολογισμό και το ανθρώπινο δυναμικό.

7. Η Συνδιάσκεψη των Μερών θα επαναξετάσει κατά την τρίτη τακτική της συνεδρίαση τις πολιτικές, τους λειτουργικούς τρόπους προσαρμογής και τις δραστηριότητες του Παγκόσμιου Μηχανισμού, που είναι υπόλογος σ' αυτήν σύμφωνα με την παράγραφο 4, λαμβάνοντας υπόψη τις διατάξεις του άρθρου 7. Βάσει αυτής της επανεξέτασης θα συσκεφθεί και θα κάνει τις κατάλληλες ενέργειες.

ΜΕΡΟΣ IV
ΘΕΣΜΟΙ

Άρθρο 22
Συνδιάσκεψη των Μερών

1. Η Συνδιάσκεψη των Μερών θεσπίζεται με την παρούσα.

2. Η Συνδιάσκεψη των Μερών είναι το ανώτατο όργανο της Σύμβασης. Μέσα στα πλαίσια των εντολών της, θα παίρνει αποφάσεις απαραίτητες για την προώθηση της αποτελεσματικής της εφαρμογής.

Ιδιαίτερα θα:

(α) εξετάζει κανονικά την εφαρμογή της Σύμβασης και τη λειτουργία των θεσμικών ρυθμίσεών της εν όψει της εμπειρίας που αποκτήθηκε σε εθνικά, υποπεριφερειακά, περιφερειακά και διεθνή επίπεδα και βάσει της εξέλιξης της επιστημονικής και τεχνολογικής βάσης·

(β) προωθεί και θα διευκολύνει την ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με μέτρα που θεσπίσθηκαν από τα Μέρη και θα αποφασίζει τη μορφή και το χρόνο μεταβιβάσεως των πληροφοριών που θα υποβάλλονται, σύμφωνα με το άρθρο 26, θα εξετάζει τις αναφορές και θα κάνει συστάσεις πάνω σ' αυτές·

(γ) δημιουργήσει βοηθητικούς φορείς καθ' όσον θεωρούνται αναγκαίοι για την εφαρμογή της Σύμβασης·

(δ) εξετάσει τις αναφορές που υπεβλήθησαν από τους βοηθητικούς της φορείς και θα τους καθοδηγεί·

(ε) συμφωνήσει και θα θεσπίσει ομόφωνα διαδικαστικούς και δημοσιονομικούς κανόνες, τόσο για την ίδια, όσο και για δευτερεύοντες φορείς·

(στ) θεσπίσει τροποποιήσεις της Σύμβασης, σύμφωνα με τα άρθρα 30 και 31·

(ζ) εγκρίνει πρόγραμμα και προϋπολογισμό για τις δραστηριότητές της, συμπεριλαμβανομένων των εργασιών των δευτερευόντων της φορέων και θα προβεί στις απαραίτητες ενέργειες για τη χρηματοδότησή τους·

(η) επιδιώξει, κατά περίπτωση, τη συνεργασία, καθώς και την παροχή υπηρεσιών και πληροφοριών αρμόδιων φορέων ή οργανισμών, εθνικών, διεθνών, διακυβερνητικών και μη - κυβερνητικών·

(θ) προωθήσει και θα ενισχύσει τη σχέση με άλλες συναφείς συμβάσεις, αποφεύγοντας την επανάληψη προσπαθειών και

(ι) ασκεί λειτουργίες απαραίτητες για την επίτευξη των στόχων της Σύμβασης.

3. Η Συνδιάσκεψη των Μερών θα θεσπίσει ομόφωνα, στην πρώτη της σύνοδο, τους δικούς της διαδικαστικούς κανόνες που θα περιλαμβάνουν διαδικασίες λήψης αποφάσεων για θέματα που δεν έχουν ήδη καλυφθεί από τις διαδικασίες λήψης αποφάσεων που ορίζει η Σύμβαση. Οι διαδικασίες αυτές θα περιλαμβάνουν συγκεκριμένες πλειοψηφίες που απαιτούνται για τη λήψη ειδικών αποφάσεων.

4. Την πρώτη σύνοδο της Συνδιάσκεψης των Μερών θα συγκαλέσει η προσωρινή γραμματεία, όπως αναφέρεται στο άρθρο 35, και θα λάβει χώρα το αργότερο ένα χρόνο μετά την έναρξη της ισχύος της Σύμβασης. Εκτός κι αν αποφασισθεί διαφορετικά από τη Συνδιάσκεψη των Μερών, η δεύτερη, τρίτη και τέταρτη τακτική σύνοδος θα λάβουν χώρα ανά έτος και εφεξής οι τακτικές σύνοδοι θα γίνονται κάθε δύο χρόνια.

5. Οι έκτακτες σύνοδοι της Συνδιάσκεψης των Μερών θα γίνονται στο χρόνο που θα αποφασίζεται είτε από τη Συνδιάσκεψη των Μερών κατά την τακτική της σύνοδο ή κατόπιν εγγράφου αιτήματος οποιουδήποτε Μέρους, υπό την προϋπόθεση ότι τουλάχιστον το ένα τρίτο των Μερών θα υποστηρίζει την πρόταση, εντός τριών μηνών από την κοινοποίησή της.

6. Σε κάθε τακτική σύνοδο, η Συνδιάσκεψη των Μερών θα εκλέγει ένα Προεδρείο. Η διάρθρωση και οι λειτουργίες του Προεδρείου θα καθορίζονται στους διαδικαστικούς κανόνες. Για τη συγκρότηση του Προεδρείου θα λαμβάνεται υπόψη η γεωγραφική κατανομή, ούτως ώστε να εκπροσωπούνται Μέρη των πληγεισών χωρών, και ειδικότερα της Αφρικής.

7. Τα Ηνωμένα Έθνη, ειδικοί φορείς και Κράτη-Μέλη ή ακόμα και οργανισμοί που δεν είναι Μέρη της Σύμβασης, έχουν το δικαίωμα να εκπροσωπούνται σε συνόδους της Συνδιάσκεψης των Μερών ως ακροατές. Όλοι οι οργανισμοί ή φορείς, εθνικοί ή διεθνείς, κυβερνητικοί ή μη-κυβερνητικοί, που ασχολούνται με θέματα της Σύμβασης, θα γίνονται δεκτοί, αφού έχουν ενημερώσει σχετικά τη Μόνιμη Γραμματεία, εκτός κι αν έχει αντίρρηση το 1/3 τουλάχιστον των Μερών. Η αποδοχή και συμμετοχή των ακροατών θα υπόκεινται στους διαδικαστικούς κανόνες που θεσπίζει η Συνδιάσκεψη των Μερών.

8. Η Συνδιάσκεψη των Μερών μπορεί να ζητήσει από τους αρμόδιους εθνικούς και διεθνείς οργανισμούς με σχετική εμπειρία να τους παρέχουν στοιχεία συναφή με τα άρθρο 16 παράγραφος (η), άρθρο 17 παράγραφος 1(γ) και άρθρο 18 παράγραφος 2(β).

Άρθρο 23
Μόνιμη Γραμματεία

1. Με την παρούσα θεσπίζεται Μόνιμη Γραμματεία.

2. Τα καθήκοντά της θα είναι να:

(α) ρυθμίζει τις συνόδους της Συνδιάσκεψης των Μερών και των δευτερευόντων φορέων σύμφωνα με τη Σύμβαση και να τους παρέχει τις απαιτούμενες υπηρεσίες·

(β) συντάσσει και να διαβιβάζει εκθέσεις που της υποβάλλονται·

(γ) διευκολύνει την παροχή βοήθειας των πληγεισών αναπτυσσόμενων χωρών Μερών, κατόπιν αιτήματός τους και ειδικότερα των Αφρικανικών, όσον αφορά τη συγκέντρωση και κοινοποίηση πληροφοριών, σύμφωνα με τη Σύμβαση·

(δ) συντονίζει τις δραστηριότητές της με τις γραμματείες άλλων συναφών διεθνών οργανισμών και συμβάσεων·

(ε) προβαίνει, κάτω από την καθοδήγηση της Συνδιάσκεψης των Μερών, στις απαραίτητες διαχειριστικές και συμβατικές ρυθμίσεις για την εκτέλεση των καθηκόντων της·

(στ) συντάσσει εκθέσεις και να τις παρουσιάζει στη Συνδιάσκεψη των Μερών, και

(ζ) ασκεί τα καθήκοντα γραμματείας που ορίζει η Συνδιάσκεψη των Μερών.

3. Η Συνδιάσκεψη των Μερών, κατά την πρώτη της σύνοδο, θα ορίσει μία Μόνιμη Γραμματεία και θα μεριμνήσει για τη λειτουργία της.

Άρθρο 24
Επιτροπή Επιστήμης και Τεχνολογίας

1. Συστήνεται Επιτροπή Επιστήμης και Τεχνολογίας που θα παρέχει στη Συνδιάσκεψη των Μερών πληροφορίες και συμβουλές πάνω σε επιστημονικά και τεχνολογικά θέματα για την καταπολέμηση της απερήμωσης και την άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας. Η Επιτροπή θα συμμετέχει στις τακτικές συνόδους της Συνδιάσκεψης των Μερών και θα είναι ανοιχτή στη συμμετοχή όλων των Μερών. Θα αποτελείται από κυβερνητικούς εκπροσώπους αρμόδιους στους συναφείς τομείς. Η Συνδιάσκεψη των Μερών θα αποφασίσει σχετικά με τον καθορισμό των αρμοδιοτήτων της Επιτροπής στην πρώτη της σύνοδο.

2. Η Συνδιάσκεψη των Μερών θα συντάξει και θα διατηρήσει έναν κατάλογο ανεξάρτητων εμπειρογνωμόνων με ειδίκευση και εμπειρία στους σχετικούς τομείς. Ο κατάλογος θα βασίζεται σε προτάσεις που θα λαμβάνονται εγγράφως από τα Μέρη, λαμβάνοντας υπόψη την ανάγκη προσέγγισης των διαφόρων επιστημονικών κλάδων, αλλά και την ευρεία γεωγραφική εκπροσώπηση.

3. Η Συνδιάσκεψη των Μερών μπορεί, όταν είναι αναγκαίο, να ορίσει ειδικές επιτροπές για να χορηγούν πληροφορίες και συμβουλές μέσω της Επιτροπής σε ειδικά θέματα σχετικά με την κατάσταση που επικρατεί στους τομείς της επιστήμης όσον αφορά την καταπολέμηση της απερήμωσης και την άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας. Αυτές οι επιτροπές θα αποτελούνται από άτομα των οποίων τα ονόματα θα λαμβάνονται από τον κατάλογο, λαμβάνοντας υπόψη την ανάγκη προσέγγισης των διαφόρων επιστημονικών κλάδων, αλλά και την ευρεία γεωγραφική εκπροσώπηση. Αυτοί οι εμπειρογνώμονες θα έχουν επιστημονικό υπόβαθρο και εμπειρία στον τομέα και θα ορίζονται από τη Συνδιάσκεψη των Μερών κατόπιν σύστασης της Επιτροπής. Η Συνδιάσκεψη των Μερών θα αποφασίσει πάνω στους όρους και στις μεθόδους εργασίας αυτών των επιτροπών.

Άρθρο 25
Δικτύωση των ιδρυμάτων, οργανώσεων και φορέων

1. Η Επιτροπή Επιστήμης και Τεχνολογίας, υπό την επίβλεψη της Συνδιάσκεψης των Μερών, θα φροντίσει για την απογραφή και την αξιολόγηση των σχετικών υπαρχόντων δικτύων, ιδρυμάτων, οργανώσεων και φορέων. Ένα τέτοιο δίκτυο θα στηρίξει την εφαρμογή της Σύμβασης.

2. Με βάση τα αποτελέσματα της απογραφής και της αξιολόγησης που αναφέρονται στην παράγραφο 1, η Επιτροπή της Επιστήμης και της Τεχνολογίας θα κάνει συστάσεις στη Συνδιάσκεψη των Μερών σχετικά με τους τρόπους και τα μέσα που θα διευκολύνουν και θα ενισχύσουν τη δικτύωση των μονάδων σε τοπικό, εθνικό και σε άλλα επίπεδα, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι καλύπτονται οι θεματικές ανάγκες που αναφέρονται στα άρθρα 16 έως 19.

3. Για να ληφθούν υπόψη αυτές οι συστάσεις, η Συνδιάσκεψη των Μερών θα:

(α) προσδιορίσει αυτές τις εθνικές, υποπεριφερειακές, περιφερειακές και διεθνείς μονάδες που είναι οι πλέον κατάλληλες για τη δικτύωση και θα συστήσει λειτουργικές διαδικασίες και ένα χρονικό πλαίσιο γι' αυτές και

(β) προσδιορίσει τις καταλληλότερες μονάδες για τη διευκόλυνση και ενίσχυση τέτοιας δικτύωσης σε όλα τα επίπεδα.

ΜΕΡΟΣ V
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Άρθρο 26
Διάδοση πληροφοριών

1. Κάθε Μέρος θα υποβάλει στη Συνδιάσκεψη των Μερών για θεώρηση κατά τις τακτικές συνόδους, μέσω της Μόνιμης Γραμματείας, εκθέσεις πάνω στα μέτρα τα οποία ελήφθησαν για την εφαρμογή της Σύμβασης. Η Συνδιάσκεψη των Μερών θα καθορίσει το χρονοδιάγραμμα για την υποβολή και τον τύπο τέτοιων εκθέσεων.

2. Οι πληγείσες χώρες Μέρη θα υποβάλουν περιγραφή των στρατηγικών που καθιέρωσαν σύμφωνα με το άρθρο 5 και κάθε σχετική πληροφορία για την εφαρμογή τους.

3. Οι πληγείσες χώρες Μέρη, οι οποίες εφαρμόζουν προγράμματα δράσης σύμφωνα με τα άρθρα 9 έως 15, θα υποβάλουν μια λεπτομερή περιγραφή των προγραμμάτων και της εφαρμογής τους.

4. Οποιαδήποτε ομάδα πληγέντων χωρών Μερών μπορεί να κάνει μια κοινή ανακοίνωση για τα μέτρα που πάρθηκαν σε υποπεριφερειακό ή και περιφερειακό επίπεδο στα πλαίσια των προγραμμάτων δράσης.

5. Οι αναπτυσσόμενες χώρες Μέρη θα εκθέσουν τα μέτρα που πάρθηκαν για να βοηθήσουν στην προετοιμασία και εφαρμογή των προγραμμάτων δράσης, συμπεριλαμβάνοντας πληροφορίες για τους οικονομικούς πόρους που έχουν προβλεφθεί ή προβλέπονται από τη Σύμβαση.

6. Οι πληροφορίες που ανακοινώνονται σύμφωνα με τις παραγράφους 1 έως 4 θα διαβιβάζονται από τη Μόνιμη Γραμματεία το συντομότερο δυνατόν στη Συνδιάσκεψη των Μερών και στο οποιοδήποτε σχετικό βοηθητικό όργανο.

7. Η Συνδιάσκεψη των Μερών θα διευκολύνει την παροχή σε πληγείσες αναπτυσσόμενες χώρες Μέρη, ιδιαιτέρως της Αφρικής, κατόπιν αιτήσεως, τεχνικής και οικονομικής υποστήριξης, τη σύνταξη και ανακοίνωση πληροφοριών σύμφωνα με το παρόν άρθρο και στον προσδιορισμό των τεχνικών και οικονομικών αναγκών που συνδέονται με τα προγράμματα δράσης.

Άρθρο 27
Μέτρα επίλυσης των προβλημάτων της εφαρμογής

Η Συνδιάσκεψη των Μερών θα πρέπει να λάβει υπόψη και να υιοθετήσει διαδικασίες και λειτουργικούς μηχανισμούς για την επίλυση των προβλημάτων τα οποία μπορεί να προκύψουν κατά την εφαρμογή της Σύμβασης.

Άρθρο 28
Ρύθμιση των διαφορών

1. Τα Μέρη θα ρυθμίσουν οποιαδήποτε διαφωνία μεταξύ τους όσον αφορά την ερμηνεία ή την εφαρμογή της Σύμβασης δια μέσου διαπραγματεύσεων ή άλλων ειρηνικών μέσων της επιλογής τους.

2. Όταν επικυρώσει, δεχτεί, εγκρίνει ή αποδεχτεί τη Σύμβαση ή σε οποιονδήποτε χρόνο μετά ταύτα, ένα Μέρος το οποίο δεν είναι μια περιφερειακή οργάνωση οικονομικής ολοκλήρωσης, μπορεί να διακηρύξει με ένα έγγραφο που υποβάλλεται στο Θεματοφύλακα ότι, όσον αφορά κάθε διαφορά σχετικά με την ερμηνεία ή την εφαρμογή της Σύμβασης, αναγνωρίζει έναν ή και τους δύο από τους ακόλουθους τρόπους ρύθμισης της διαφωνίας σαν υποχρεωτικούς σχετικά με οποιοδήποτε Μέρος που δέχεται την ίδια υποχρέωση:

(α) διαιτησία σύμφωνα με μια διαδικασία που εγκρίνεται από τη Συνδιάσκεψη των Μερών σε ένα παράρτημα, το γρηγορότερο δυνατόν,

(β) υποβολή της διαφωνίας στο Διεθνές Δικαστήριο.

3. Ένα Μέρος που είναι μια περιφερειακή οργάνωση οικονομικής ολοκλήρωσης πρέπει να κάνει δήλωση σχετικά με τη διαιτησία σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στην παράγραφο 2(α).

4. Μια δήλωση που γίνεται σύμφωνα με την παράγραφο 2 θα παραμείνει σε ισχύ μέχρι τη λήξη της, σύμφωνα προς τους όρους της ή έως τρεις μήνες μετά από την κατάθεση γραπτής ανακοίνωσης της ανάκλησής της στο Θεματοφύλακα.

5. Η λήξη μιας δήλωσης, η ανακοίνωση ανάκλησης ή μια καινούργια δήλωση δεν πρέπει κατά κανέναν τρόπο να επηρεάσουν τις νομικές ενέργειες που εκκρεμούν σε δικαστήριο διαιτησίας ή στο Διεθνές Δικαστήριο, εκτός εάν τα Μέρη που διαφωνούν συμφωνήσουν διαφορετικά.

6. Εάν τα Μέρη που διαφωνούν δεν έχουν αποδεχθεί την ίδια ή κάποια διαδικασία σύμφωνα με την παρ. 2 και εάν δεν κατέστη δυνατόν να ρυθμίσουν τη διαφωνία τους εντός δώδεκα μηνών από τη γνωστοποίηση από το ένα Μέρος στο άλλο ότι υπάρχει μια διαφωνία μεταξύ τους, η διαφωνία θα υποβληθεί για συμβιβασμό κατόπιν αίτησης οποιουδήποτε διαφωνούντος Μέρους, σύμφωνα με τη διαδικασία που θεσπίστηκε από τη Συνδιάσκεψη των Μερών σε ένα παράρτημα, το γρηγορότερο δυνατόν.

Άρθρο 29
Καθεστώς των παραρτημάτων

1. Τα παραρτήματα αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της Σύμβασης και εκτός εάν ορίζεται ρητώς διαφορετικά, μία παραπομπή σε αυτή τη Σύμβαση αποτελεί επίσης μία παραπομπή στα παραρτήματα.

2. Τα Μέρη θα ερμηνεύσουν τους όρους των παραρτημάτων σύμφωνα με τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους βάσει των άρθρων αυτής της Σύμβασης.

Άρθρο 30
Τροποποιήσεις της Σύμβασης

1. Οποιοδήποτε Μέρος μπορεί να προτείνει τροποποιήσεις της Σύμβασης.

2. Τροποποιήσεις της Σύμβασης θα θεσπιστούν σε μία τακτική συνεδρίαση της Συνδιάσκεψης των Μερών. Το κείμενο μιας οποιασδήποτε τροποποίησης θα ανακοινωθεί στα Μέρη από τη Μόνιμη Γραμματεία το λιγότερο έξι μήνες πριν από τη συνεδρίαση στην οποία έγινε η πρόταση για επικύρωση. Η Μόνιμη Γραμματεία θα ανακοινώσει επίσης τις προτεινόμενες τροποποιήσεις στους υπογράφοντες τη Σύμβαση.

3. Τα Μέρη θα καταβάλλουν κάθε προσπάθεια να συμφωνήσουν ομόφωνα για οποιαδήποτε προτεινόμενη τροποποίηση της Σύμβασης. Εάν όλες οι προσπάθειες για ομοφωνία εξαντληθούν και δεν έχει επιτευχθεί η συμφωνία, τότε η τροποποίηση, σε έσχατη ανάγκη, θα θεσπιστεί με σύμφωνη ψήφο των δύο τρίτων των Μερών που είναι παρόντα και ψηφίζουν κατά τη συνεδρίαση. Η επικυρωμένη τροποποίηση θα ανακοινωθεί από τη Μόνιμη Γραμματεία στο Θεματοφύλακα που θα την ανακοινώσει σε όλα τα Μέρη για επικύρωση, αποδοχή, έγκριση ή συναίνεση.

4. Τα έγγραφα της επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή συναίνεσης τα σχετικά με μία τροποποίηση, που εγκρίθηκε σύμφωνα με την παράγραφο 3, θα αρχίσει να ισχύει για αυτά τα Μέρη που τη δέχτηκαν από την ενενηκοστή ημέρα της ημερομηνίας της παραλαβής από το Θεματοφύλακα ενός εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή συναίνεσης τουλάχιστον από τα δύο τρίτα των Μερών της Συνδιάσκεψης στην οποία ήταν Μέρη κατά το χρόνο της επικύρωσης της τροποποίησης.

5. Η τροποποίηση θα ισχύσει για οποιοδήποτε άλλο Μέρος την ενενηκοστή ημέρα από την ημερομηνία κατά την οποία αυτό το Μέρος κατέθεσε στο Θεματοφύλακα το έγγραφο της επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή συναίνεσης στην εν λόγω τροποποίηση.

6. Για τους σκοπούς αυτού του άρθρου και του άρθρου 31, "Μέρη παρόντα και ψηφίζοντα" εννοεί τα Μέρη που είναι παρόντα και ρίχνουν αρνητική ή θετική ψήφο.

Άρθρο 31
Υιοθέτηση και τροποποίηση των παραρτημάτων

1. Κάθε πρόσθετο παράρτημα της Σύμβασης και κάθε τροποποίηση ενός παραρτήματος θα προτείνεται και θα υιοθετείται σύμφωνα με τη διαδικασία για τροποποίηση της Σύμβασης που αναφέρεται στο άρθρο 30, που ορίζει ότι, υιοθετώντας ένα πρόσθετο παράρτημα περιφερειακής εφαρμογής ή τροποποίηση σε οποιοδήποτε παράρτημα περιφερειακής εφαρμογής, η πλειοψηφία που ορίζει αυτό το άρθρο περιλαμβάνει ψήφο αποδοχής των δύο τρίτων των Μερών της σχετικής περιοχής που είναι παρόντα και ψηφίζουν. Η θέσπιση ή τροποποίηση ενός παραρτήματος θα ανακοινωθεί από το Θεματοφύλακα σε όλα τα Μέρη.

2. Ένα παράρτημα, διαφορετικό από ένα συμπληρωματικό παράρτημα περιφερειακής εφαρμογής ή η τροποποίηση ενός παραρτήματος εκτός από τροποποίηση σε οποιοδήποτε παράρτημα περιφερειακής εφαρμογής, που έχει υιοθετηθεί, σύμφωνα με την παράγραφο 1, θα αρχίσει να ισχύει για όλα τα Μέρη της Σύμβασης, έξι μήνες μετά από την ημερομηνία της ανακοίνωσης από το Θεματοφύλακα, σε αυτά τα Μέρη, της θέσπισης αυτού του παραρτήματος ή της τροποποίησης, εκτός αυτών των Μερών που είχαν ενημερώσει το Θεματοφύλακα εγγράφως εντός αυτής της περιόδου για τη μη-αποδοχή από μέρους τους ενός τέτοιου παραρτήματος ή τροποποίησης. Τέτοιο παράρτημα ή τροποποίηση θα αρχίσει να ισχύει για τα Μέρη που απέσυραν τη δήλωσή τους της μη-αποδοχής την ενενηκοστή ημέρα από την ημέρα που αυτή η δήλωση ανάκλησης ελήφθη από το Θεματοφύλακα.

3. Ένα συμπληρωματικό παράρτημα περιφερειακής εφαρμογής ή τροποποίηση σε κάθε παράρτημα περιφερειακής εφαρμογής που έχει θεσπιστεί σύμφωνα με την παράγραφο 1, θα αρχίσει να ισχύει, για όλα τα Μέρη της Σύμβασης, έξι μήνες μετά την ημερομηνία της ανακοίνωσης από το Θεματοφύλακα σε αυτά τα Μέρη της θέσπισης αυτού του παραρτήματος ή της τροποποίησης, εκτός στις περιπτώσεις που:

(α) κάποιο Μέρος που έχει ειδοποιήσει το Θεματοφύλακα εγγράφως, εντός μιας τέτοιας περιόδου έξι μηνών, για τη μη-αποδοχή αυτού του συμπληρωματικού παραρτήματος περιφερειακής εφαρμογής ή της τροποποιήσης του παραρτήματος περιφερειακής εφαρμογής, στην οποία περίπτωση ένα τέτοιο παράρτημα ή τροποποίηση θα αρχίσει να ισχύει για τα Μέρη που απέσυραν τη δήλωση τους της μη-αποδοχής την ενενηκοστή ημέρα από την ημερομηνία κατά την οποία έγινε δεκτή από το Θεματοφύλακα, και

(β) κάποιο Μέρος έχει κάνει μία δήλωση σε σχέση με τα συμπληρωματικά παραρτήματα περιφερειακής εφαρμογής ή τις τροποποιήσεις των παραρτημάτων περιφερειακής εφαρμογής σύμφωνα με το άρθρο 34 παράγραφος 4, στην οποία περίπτωση κάθε τέτοιο παράρτημα ή τροποποίηση θα αρχίσει να ισχύει για αυτό το Μέρος από την ημερομηνία της κατάθεσης στο Θεματοφύλακα των εγγράφων της επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή συναίνεσης σε σχέση με αυτό το παράρτημα ή τροποποίηση. Εάν κατά την υιοθέτηση ενός παραρτήματος ή μιας τροποποίησης ενός παραρτήματός τους γίνεται μία τροποποίηση της Σύμβασης, αυτό το παράρτημα ή η τροποποίηση του παραρτήματος δεν θα αρχίσει να ισχύει μέχρις ότου αρχίσει να ισχύει η τροποποίηση της Σύμβασης.

Άρθρο 32
Δικαίωμα ψήφου

1. Εκτός από τις περιπτώσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 2, κάθε Μέρος της Σύμβασης θα έχει μία ψήφο.

2. Οι περιφερειακές οργανώσεις οικονομικής ολοκλήρωσης, σε θέματα της αρμοδιότητάς τους, θα ασκούν το δικαίωμα της ψήφου με αριθμό ψήφων που θα είναι ίσος του αριθμού των Κρατών-Μελών τους που είναι Μέρη της Σύμβασης. Μία τέτοια οργάνωση δεν θα ασκεί το δικαίωμα ψήφου της, εάν κάποιο από τα Κράτη-Μέλη της ασκεί το δικαίωμά του και αντιστρόφως.

ΜΕΡΟΣ VI
ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 33
Υπογραφή

Η Σύμβαση αυτή θα ανοιχθεί για υπογραφή στο Παρίσι, στις 14-15 Οκτωβρίου 1994, από τα Κράτη-Μέλη των Ηνωμένων Εθνών ή οποιονδήποτε από τους ειδικούς Οργανισμούς τους ή Μέρη του Διεθνούς Δικαστηρίου και από τις περιφερειακές οργανώσεις οικονομικής ολοκλήρωσης. Θα παραμείνει ανοιχτή για υπογραφή, μετέπειτα, στα Κεντρικά Γραφεία των Ηνωμένων Εθνών στη Νέα Υόρκη έως τη 13η Οκτωβρίου 1995.

Άρθρο 34
Επικύρωση, αποδοχή, έγκριση και προσχώρηση

1. Η Σύμβαση θα υποβληθεί για επικύρωση, αποδοχή, έγκριση ή προσχώρηση από τα Κράτη και από τις περιφερειακές οργανώσεις οικονομικής ολοκήρωσης. Θα υποβληθεί για προσχώρηση από την επόμενη ημέρα υπογραφής της Σύμβασης. Τα έγγραφα της επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης θα κατατεθούν στο Θεματοφύλακα.

2. Κάθε περιφερειακή οργάνωση οικονομικής ολοκλήρωσης, η οποία γίνεται Μέρος της Σύμβασης χωρίς οποιοδήποτε από τα Κράτη-Μέλη να είναι Μέρος της Σύμβασης, θα δεσμεύεται για όλες τις υποχρεώσεις της Σύμβασης. Όταν ένα ή περισσότερα Κράτη-Μέλη μιας τετοιας οργάνωσης είναι επίσης Μέρη της Σύμβασης, η οργάνωση και τα Κράτη-Μέλη της θα αποφασίσουν για τις αντίστοιχες αρμοδιότητές τους για την εκτέλεση των υποχρεώσεών τους βάσει της Σύμβασης. Σε τέτοιες περιπτώσεις, η οργάνωση και τα Κράτη-Μέλη δεν θα δικαιούνται να ασκήσουν τα δικαιώματα βάσει της Σύμβασης ταυτοχρόνως.

3. Στα έγγραφά τους της επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, οι περιφερειακές οργανώσεις οικονομικής ολοκλήρωσης θα δηλώσουν την έκταση της αρμοδιότητάς τους σε σχέση με τα θέματα που διέπονται από τη Σύμβαση. Θα πρέπει επίσης αμέσως να ενημερώσουν τα Θεματοφύλακα, ο οποίος με τη σειρά του θα ενημερώσει τα Μέρη, για κάθε σημαντική τροποποίηση σε θέματα αρμοδιότητάς τους.

4. Στα έγγραφά τους επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, κάθε Μέρος μπορεί να δηλώσει ότι σε σχέση με το συμπληρωματικό παράρτημα περιφερειακής εφαρμογής ή οποιαδήποτε τροποποίηση οποιουδήποτε παραρτήματος περιφερειακής εφαρμογής, στο παράρτημα τούτο θα αρχίσει να ισχύει μόνο από την κατάθεση του εγγράφου της επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης σχετικά με αυτό.

Άρθρο 35
Προσωρινές διατάξεις

Τα καθήκοντα της Γραμματείας που αναφέρονται στο άρθρο 23 θα εκτελούνται σε προσωρινή βάση από τη Γραμματεία που θα συγκροτηθεί από τη Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών στην απόφασή τους 47/188 της 22ας Δεκεμβρίου 1992, έως ότου λήξει η πρώτη σύνοδος της Συνδιάσκεψης των Μερών.

Άρθρο 36
Έναρξη ισχύος

1. Η Σύμβαση θα τεθεί σε ισχύ την 90ή ημέρα μετά την ημερομηνία κατάθεσης του 50ού εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης.

2. Για κάθε Κράτος ή περιφερειακό οργανισμό οικονομικής ολοκλήρωσης που επικυρώνει, αποδέχεται, εγκρίνει ή εντάσσεται στη Σύμβαση μετά την κατάθεση του 50ού εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, η Σύμβαση θα τεθεί σε ισχύ την ενενηκοστή ημέρα μετά την ημερομηνία κατάθεσης από

το εν λόγω Κράτος ή τον περιφερειακό οργανισμό οικονομικής ολοκλήρωσης του εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης.

3. Σύμφωνα με την έννοια των παραγράφων 1 και 2, κάθε έγγραφο που κατατίθεται από τον περιφερειακό οργανισμό οικονομικής ολοκλήρωσης δεν θα υπολογισθεί ως συμπληρωματικό εκείνων τα οποία κατατίθενται από τα Κράτη-Μέλη του οργανισμού.

Άρθρο 37
Επιφυλάξεις

Δεν δύναται να διατυπωθούν επιφυλάξεις επί της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 38
Αποχώρηση

1. Οποτεδήποτε μετά την πάροδο τριετίας από την ημερομηνία κατά την οποία η Σύμβαση τέθηκε σε ισχύ για κάποιο Μέρος, το εν λόγω Μέρος μπορεί να αποχωρήσει από τη Σύμβαση με γραπτή ανακοίνωση στο Θεματοφύλακα.

2. Κάθε παρόμοια αποχώρηση θα ισχύει από την εκπνοή ενός έτους από την ημερομηνία λήψης από το Θεματοφύλακα της κοινοποίησης αποχώρησης ή από την τελευταία ημερομηνία η οποία θα ορίζεται στην κοινοποίηση της αποχώρησης.

Άρθρο 39
Θεματοφύλακας

Ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών θα είναι ο Θεματοφύλακας της Σύμβασης.

Άρθρο 40
Αυθεντικά κείμενα

Το πρωτότυπο της παρούσας Σύμβασης, της οποίας το Αραβικό, Κινέζικο, Αγγλικό, Γαλλικό, Ρωσικό και Ισπανικό κείμενο θεωρούνται επίσης αυθεντικά, θα κατατεθεί στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών.

Σε μαρτυρία των οποίων, οι κάτωθι υπογεγραμμένοι, δεόντως εξουσιοδοτημένοι σχετικά, υπέγραψαν την παρούσα Σύμβαση.

Έγινε στο Παρίσι, τη δεκάτη εβδόμη Ιουνίου του χιλιοστού εννεακοσιοστού ενενηκοστού τετάρτου έτους.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΦΡΙΚΗ

Άρθρο 1
Πεδίο εφαρμογής

Το Παράρτημα αυτό εφαρμόζεται στην Αφρική, σχετικά με έκαστο Συμβαλλόμενο Μέρος και σύμφωνα με τη Σύμβαση, ιδιαίτερα με το άρθρο 7, προκειμένου να καταπολεμηθεί η απερήμωση ή/και να αμβλυνθούν οι συνέπειες της ξηρασίας των ημι-υγρών περιοχών.

Άρθρο 2
Σκοπός

Σκοπός αυτού του Παραρτήματος σε εθνικό, υποπεριφερειακό και περιφερειακό επίπεδο στην Αφρική και υπό το φως των ειδικών συνθηκών που επικρατούν εκεί, είναι:

(α) Ο προσδιορισμός των μέτρων και διατάξεων, συμπεριλαμβανομένης της μορφής και διαδικασίας βοήθειας χορηγούμενης από τις αναπτυγμένες χώρες Μέρη, σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις της Σύμβασης.

(β) Η εξασφάλιση της αποτελεσματικής και πρακτικής εφαρμογής της Σύμβασης, η οποία θα καλύπτει τις ειδικές συνθήκες της Αφρικής και

(γ) Η προώθηση διαδικασιών και δραστηριοτήτων σχετικών με την καταπολέμηση της απερήμωσης ή/και του περιορισμού των συνεπειών της ξηρασίας στις ξηρές και ημι-υγρές περιοχές της Αφρικής.

Άρθρο 3
Ειδικές συνθήκες της Αφρικανικής Ηπείρου

Κατά την εκτέλεση των υποχρεώσεών τους με βάση τη Σύμβαση, τα Μέρη, κατά την εφαρμογή αυτού του Παραρτήματος, θα υιοθετήσουν μια βασική προσέγγιση λαμβάνοντας υπόψη τις εξής ειδικές συνθήκες της Αφρικής:

(α) την υψηλή αναλογία ξηρών, ημι-ξηρών και αποξηραμένων ημι-υγρών περιοχών·

(β) το σημαντικό αριθμό χωρών και πληθυσμών πληγέντων από την απερήμωση και από τη συχνή εμφάνιση μεγάλης ξηρασίας·

(γ) το μεγάλο αριθμό πληγεισών χωρών χωρίς πρόσβαση στη θάλασσα·

(δ) την εκτεταμένη φτώχεια που επικρατεί στις περισσότερες πληγείσες χώρες, το μεγάλο αριθμό των λιγότερο αναπτυγμένων χωρών μεταξύ τους και την ανάγκη που έχουν για σημαντικά ποσά εξωτερικής οικονομικής βοήθειας υπό μορφή επιχορηγήσεων και δανείων με όρους παραχωρήσεων, προκειμένου να επιτευχθούν οι αναπτυξιακοί τους στόχοι·

(ε) τις αντίξοες κοινωνικο-οικονομικές συνθήκες που επιδεινώνονται από τις καταστροφικές και διακυμαινόμενες εμπορικές προυποθέσεις, το εξωτερικό χρέος και την πολιτική αστάθεια, γεγονός που συνεπάγεται εσωτερική και περιφερειακή μετακίνηση πληθυσμών, καθώς και μετανάστευση·

(στ) την αυξημένη εξάρτηση των πληθυσμών από τους φυσικούς πόρους για επιβίωση που, συνδυαζόμενη τις συνέπειες των δημογραφικών τάσεων και παραγόντων, την αδύνατη τεχνολογική βάση και τις μη αειφορικές πρακτικές παραγωγής, συμβάλλει στη σημαντική υποβάθμιση των πόρων·

(ζ) τα ανεπαρκή νομικά και θεσμικά πλαίσια, η αδύνατη βάση υποδομής και οι ανεπαρκείς τεχνικές και εκπαιδευτικές δυνατότητες που οδηγούν σε σημαντικές απαιτήσεις για απόκτηση δυνατοτήτων και

(η) τον κεντρικό ρόλο των δραστηριοτήτων για την καταπολέμηση της απερήμωσης ή/και άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας στα πλαίσια προτεραιοτήτων εθνικής ανάπτυξης των πληγεισών Αφρικανικών χωρών.

Άρθρο 4
Δεσμεύσεις και υποχρεώσεις των χωρών Μερών της Αφρικής

1. Σύμφωνα με τις σχετικές δυνατότητές τους οι Αφρικανικές χώρες Μέρη αναλαμβάνουν να:

(α) υιοθετήσουν την καταπολέμηση της απερήμωσης ή/και την άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας σαν κύρια στρατηγική των προσπαθειών τους για την εξάλειψη της φτώχειας·

(β) προωθήσουν περιφερειακή συνεργασία και ενοποίηση υπό το πνεύμα της αλληλεγγύης και συνεργασίας βασιζόμενης στα αμοιβαία συμφέροντα, βάσει προγραμμάτων και δραστηριοτήτων για την καταπολέμηση της απερήμωσης ή/και την άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας·

(γ) οργανώσουν ορθολογικά και να ενισχύσουν τους υπάρχοντες θεσμούς σχετικούς με την απερήμωση και την ξηρασία, καθώς και να προωθήσουν τους λοιπούς υπάρχοντες θεσμούς, κατά περίπτωση, προκειμένου να τους καταστήσουν αποτελεσματικότερους και να εξασφαλίσουν αποδοτικότερη χρησιμοποίηση των πόρων·

(δ) ενθαρρύνουν την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ τους σχετικά με την κατάλληλη τεχνολογία, γνώση, τεχνογνωσία και πρακτικές, και

(ε) καταρτίσουν προγράμματα πρόβλεψης για την άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας σε υποβαθμισμένες περιοχές λόγω απερήμωσης ή/και ξηρασίας.

2. Σύμφωνα με τις γενικές και ειδικές υποχρεώσεις που αναφέρονται στα άρθρα 4 και 5 της Σύμβασης, οι Αφρικανικές χώρες προτίθενται να:

(α) προβούν στις κατάλληλες δημοσιονομικές χορηγήσεις από τα κονδύλια των Κρατικών Προυπολογισμών τους σε συνάρτηση με τις εθνικές συνθήκες και δυνατότητες και που αντικατοπτρίζουν τη νέα προτεραιότητα την οποία έδωσε η Αφρική στο φαινόμενο της απερήμωσης ή/και ξηρασίας·

(β) διατηρήσουν και να ενισχύσουν μεταρρυθμίσεις εν εξελίξει αυτή τη στιγμή, για μεγαλύτερη αποκέντρωση, κατοχή πόρων, καθώς και να ενδυναμώσουν τη συμμετοχή των τοπικών πληθυσμών και κοινοτήτων, και

(γ) εξεύρουν και να κινητοποιήσουν καινούργιους και επιπλέον εθνικούς χρηματοδοτικούς πόρους και να διευρύνουν κατά προτεραιότητα το υπάρχον εθνικό δυναμικό και τα μέσα για την κινητοποίηση εγχώριων χρηματοδοτικών πόρων.

Άρθρο 5
Δεσμεύσεις και υποχρεώσεις των Συμβαλλόμενων αναπτυγμένων χωρών Μερών

1. Για να είναι συνεπείς στις υποχρεώσεις τους, σύμφωνα με τα άρθρα 4, 6 και 7 της Σύμβασης, οι αναπτυγμένες χώρες Μέρη θα δώσουν προτεραιότητα στις πληγείσες Αφρικανικές χώρες Μέρη και σ' αυτό το πλαίσιο θα:

(α) τις βοηθήσουν να καταπολεμήσουν την απερήμωση ή/και να αμβλύνουν τις συνέπειες της ξηρασίας παρέχοντας μεταξύ άλλων ή/και διευκολύνοντας την πρόσβαση σε χρηματοδοτικούς ή/και άλλους πόρους και προωθώντας, χρηματοδοτώντας ή/και διευκολύνοντας τη χρηματοδότηση της μεταφοράς, προσαρμογής και πρόσβασης σε κατάλληλες περιβαλλοντικές, τεχνολογικές και τεχνικές γνώσεις, όπως έχει συμφωνηθεί από κοινού, λαμβάνοντας υπόψη την υιοθέτηση της εξάλειψης της φτώχειας σαν κεντρική στρατηγική·

(β) συνεχίσουν να διαθέτουν σημαντικούς πόρους ή/και θα αυξήσουν τους πόρους για την καταπολέμηση της απερήμωσης ή/και την άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας, και

(γ) τις βοηθήσουν να ενισχύσουν το δυναμικό τους, επιτρέποντάς τους να βελτιώσουν το θεσμικό πλαίσιό τους, καθώς και το επιστημονικό και τεχνικό δυναμικό τους, τη συλλογή και ανάλυση πληροφοριών και την έρευνα και ανάπτυξη με σκοπό να καταπολεμηθεί η απερήμωση ή/και να αμβλυνθούν οι συνέπειες της ξηρασίας.

2. Άλλες χώρες Μέρη μπορούν να παρέχουν, προαιρετικά, τεχνολογία, γνώση και τεχνογνωσία σχετικά με την απερήμωση ή/και τους χρηματοδοτικούς πόρους, σε πληγείσες Αφρικανικές χώρες Μέρη. Η μεταφορά τέτοιων γνώσεων, τεχνογνωσίας και τεχνικών διευκολύνεται με τη διεθνή συνεργασία.

Άρθρο 6
Πλαίσιο στρατηγικού προγραμματισμού για αειφορική ανάπτυξη

1. Τα εθνικά προγράμματα δράσης θα αποτελούν κεντρικό και αναπόσπαστο μέρος μιας ευρύτερης διαδικασίας διατύπωσης εθνικών πολιτικών για την αειφορική ανάπτυξη πληγεισών Αφρικανικών χωρών Μερών.

2. Θα αναληφθεί μια συμβουλευτική και συμμετοχική διαδικασία που εμπλέκει αρμόδια επίπεδα της κυβέρνησης, τοπικούς πληθυσμούς, κοινότητες και μη-κυβερνητικές οργανώσεις για να παρέχει καθοδήγηση σε μια στρατηγική με ευέλικτο σχεδιασμό, ώστε να υπάρχει η μέγιστη δυνατή συμμετοχή των τοπικών πληθυσμών και κοινοτήτων. Κατά περίπτωση, μπορούν να εμπλέκονται διμερείς και πολυμερείς φορείς στη διαδικασία αυτή μετά από αίτηση μιας πληγείσας Αφρικανικής χώρας Μέρους.

Άρθρο 7
Χρονοδιάγραμμα για την κατάρτιση προγραμμάτων δράσης

Εκκρεμούσης της εφαρμογής της Σύμβασης, οι Αφρικανικές χώρες Μέρη, σε συνεργασία με άλλα μέλη της διεθνούς κοινότητας, κατά περίπτωση, θα εφαρμόζουν, κατά το μέτρο του δυνατού, προσωρινά, τις διατάξεις αυτές της Σύμβασης σχετικά με την κατάρτιση εθνικών, υποπεριφερειακών και περιφερειακών προγραμμάτων δράσης.

Άρθρο 8
Περιεχόμενο εθνικών προγραμμάτων δράσης

1. Σύμφωνα με το άρθρο 10 της Σύμβασης, η στρατηγική γενικά των εθνικών προγραμμάτων δράσης θα τονίζει ολοκληρωμένα προγράμματα τοπικής ανάπτυξης για πληγείσες περιοχές, βασισμένη σε συμμετοχικούς μηχανισμούς και περίληψη στρατηγικής για την εξάλειψη της φτώχειας μέσα σε προσπάθειες για την καταπο-

λέμηση της απερήμωσης και την άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας. Τα προγράμματα θα στοχεύουν στην ενίσχυση της δυνατότητας των τοπικών αρχών και θα εξασφαλίζουν ενεργό εμπλοκή των τοπικών πληθυσμών, με έμφαση στην εκπαίδευση και την επιμόρφωση, κινητοποίηση μη-κυβερνητικών οργανώσεων με αποδεδειγμένη εμπειρία και ενίσχυση αποκεντρωμένων κυβερνητικών δομών.

2. Τα εθνικά προγράμματα δράσης θα περιλαμβάνουν, κατά περίπτωση, τα παρακάτω γενικά χαρακτηριστικά:

(α) τη χρησιμοποίηση, κατά την κατάρτιση και εφαρμογή των εθνικών προγραμμάτων δράσης προηγούμενης εμπειρίας στην καταπολέμηση της απερήμωσης ή/και στην άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας, λαμβάνοντας υπόψη κοινωνικές, οικονομικές και οικολογικές συνθήκες·

(β) την επισήμανση των παραγόντων που συμβάλλουν στην απερήμωση ή/και την ξηρασία και τους πόρους και δυναμικό που είναι διαθέσιμο και που απαιτείται και κατάρτιση κατάλληλων πολιτικών, θεσμικών και άλλων δράσεων και μέτρων που είναι απαραίτητα για την καταπολέμηση των φαινομένων αυτών ή/και την άμβλυνση των συνεπειών τους και

(γ) την αύξηση της συμμετοχής των τοπικών πληθυσμών και κοινοτήτων, συμπεριλαμβανομένων και των γυναικών, γεωργών και κτηνοτρόφων και ανάθεση σ' αυτούς περισσότερων ευθυνών στη διαχείριση.

3. Τα εθνικά προγράμματα δράσης, κατά περίπτωση, θα περιλαμβάνουν τα παρακάτω:

(α) Μέτρα για τη βελτίωση του οικονομικού κλίματος με σκοπό να εξαλειφθεί η φτώχεια:

(i) αύξηση των ευκαιριών για αύξηση του εισοδήματος και απασχόληση, ιδιαίτερα των φτωχότερων μελών της κοινότητας, με τη δημιουργία αγορών για τα γεωργικά και κτηνοτροφικά προϊόντα, τη θέσπιση χρηματοδοτικών οργάνων κατάλληλων για τις τοπικές ανάγκες, την ενίσχυση της διαφοροποίησης στη γεωργία και τη δημιουργία γεωργικών επιχειρήσεων, και την ανάπτυξη οικονομικών δραστηριοτήτων συμπληρωματικών προς τη γεωργία·

(ii) βελτίωση των μακροπρόθεσμων προοπτικών των αγροτικών οικονομιών με τη θέσπιση κινήτρων για παραγωγικές επενδύσεις και πρόσβαση στα μέσα παραγωγής, και πολιτικές τιμών και φόρων και εμπορικές πρακτικές που προωθούν την ανάπτυξη·

(iii) καθορισμό και εφαρμογή πολιτικών για τον πληθυσμό και τη μετανάστευση για τη μείωση της πίεσης που ασκεί ο πληθυσμός στη γη και

(iv) προώθηση της χρήσης καλλιεργειών ανθεκτικών στην ξηρασία και εφαρμογή ολοκληρωμένων συστημάτων καλλιέργειας ξερής γης για λόγους επισιτιστικής ασφάλειας.

(β) Μέτρα για τη διατήρηση των φυσικών πόρων:

(i) εξασφάλιση ολοκληρωμένης και αειφορικής διαχείρισης φυσικών πόρων, συμπεριλαμβανομένων: των γεωργικών γαιών και βοσκοτόπων, της εδαφοκάλυψης και της άγριας ζωής, των δασών, των υδάτινων πόρων και της βιολογικής ποικιλομορφίας·

(ii) εκπαίδευση για την ενίσχυση της ευαισθητοποίησης του κοινού και εκστρατείας περιβαλλοντικής εκπαίδευσης και διάδοσης γνώσεων τεχνικών σχετικών με την αειφορική διαχείριση των φυσικών πόρων και

(iii) εξασφάλιση της ανάπτυξης και αποτελεσματικής χρήσης των διαφόρων πηγών ενέργειας, προώθηση εναλλακτικών μορφών ενέργειας, ιδιαίτερα ηλιακής ενέργειας, αιολικής ενέργειας και βιοαερίου και ειδικών διευθετήσεων για τη μεταφορά, απόκτηση και προσαρμογή σχετικής τεχνολογίας για τη μείωση της πίεσης που ασκείται πάνω σε ευαίσθητους φυσικούς πόρους.

(γ) Μέτρα για τη βελτίωση της θεσμικής οργάνωσης:

(i) καθορισμός των ρόλων και ευθυνών της κεντρικής κυβέρνησης και των τοπικών αρχών, μέσα στα πλαίσια της πολιτικής σχεδιασμού των χρήσεων γης·

(ii) ενθάρρυνση μιας πολιτικής ενεργούς αποκέντρωσης, μεταφέροντας την ευθύνη για τη διαχείριση και λήψη αποφάσεων στις τοπικές αρχές και ενθάρρυνση πρωτοβουλιών και της ανάληψης της ευθύνης από τις τοπικές κοινότητες και τη δημιουργία τοπικών δομών και

(iii) ρύθμιση, κατά περίπτωση, του θεσμικού πλαισίου και των κανονισμών σχετικά με τη διαχείριση των φυσικών πόρων για να εξασφαλισθεί η κατοχή γαιών από τους τοπικούς πληθυσμούς.

(δ) Μέτρα για τη βελτίωση των γνώσεων σχετικά με την απερήμωση:

(i) προώθηση της έρευνας, συλλογής, επεξεργασίας και ανταλλαγής πληροφοριών των επιστημονικών, τεχνικών και κοινωνικο-οικονομικών απόψεων της απερήμωσης·

(ii) βελτίωση του εθνικού δυναμικού έρευνας και συλλογής, επεξεργασίας, ανταλλαγής και ανάλυσης πληροφοριών για τη βελτίωση των γνώσεων και τη μετατροπή των αποτελεσμάτων της ανάλυσης σε λειτουργικούς όρους,

(iii) ενθάρρυνση της μέσο-και μακροπρόθεσμης μελέτης των κοινωνικο-οικονομικών και πολιτιστικών τάσεων στις πληγείσες περιοχές, των ποιοτικών και ποσοτικών τάσεων στους φυσικούς πόρους, της αλληλεπίδρασης του κλίματος και της απερήμωσης και

(ε) Μέτρα για την παρακολούθηση και εκτίμηση των συνεπειών της ξηρασίας:

(i) κατάρτιση στρατηγικών για την εκτίμηση της επίδρασης της φυσικής κλιματολογικής ποικιλομορφίας στην περιφερειακή ξηρασία και απερήμωση ή/και χρήση προγνώσεων της κλιματολογικής ποικιλομορφίας πάνω σε εποχιακές, σε διαχρονικές κλίμακες χρόνου στις προσπάθειες να αμβλυνθούν οι συνέπειες της ξηρασίας·

(ii) βελτίωση της δυνατότητας έγκαιρης ειδοποίησης και αντίδρασης, η αποτελεσματική διαχείριση της βοήθειας σε περίπτωση έκτακτης ανάγκης και επισιτιστικής βοήθειας, η βελτίωση της εναποθήκευσης και διάθεσης τροφίμων, προγράμματα προστασίας βοοειδών και δημόσια έργα και εναλλακτικές πηγές εισοδήματος για περιοχές επιρρεπείς στην ξηρασία και

(iii) παρακολούθηση και εκτίμηση της οικολογικής υποβάθμισης για την παροχή αξιόπιστων και έγκαιρων πληροφοριών για τη διευκόλυνση καλύτερης κατάρτισης πολιτικής και αντίδρασης.

Άρθρο 9

Προετοιμασία εθνικών προγραμμάτων δράσης και δείκτες εφαρμογής και εκτίμησης

Κάθε πληγείσα Αφρικανική χώρα Μέρος θα ορίσει

αρμόδιο εθνικό συντονιστικό φορέα που θα δρα σαν καταλύτης για την κατάρτιση, εφαρμογή και εκτίμηση των εθνικών της προγραμμάτων δράσης. Αυτός ο συντονιστικός φορέας σύμφωνα με το άρθρο 3 και κατά περίπτωση θα:

(α) αναλάβει να επισημάνει και να εξετάσει δράση, αρχίζοντας από μια τοπικά ορμώμενη συμβουλευτική διαδικασία, που θα εμπλέκει τοπικούς πληθυσμούς και κοινότητες και με τη συνεργασία τοπικών διοικητικών αρχών, αναπτυγμένων χωρών Μερών και διακυβερνητικών και μη-κυβερνητικών οργανώσεων, με βάση προκαταρκτικές διαβουλεύσεις αυτών που εμπλέκονται σε εθνικό επίπεδο·

(β) αναγνωρίσει και θα αναλύσει τα εμπόδια, τις ανάγκες και τα κενά που επηρεάζουν την ανάπτυξη και την αειφορική χρήση γης και θα υποδείξει πρακτικά μέτρα για την αποφυγή επαναλήψεων, εκμεταλλευόμενη στο έπακρο συνεχιζόμενες προσπάθειες και θα προωθήσει την εφαρμογή των αποτελεσμάτων·

(γ) διευκολύνει, θα σχεδιάσει και θα καθορίσει τις δραστηριότητες του έργου βασιζόμενη σε αμοιβαίες επιδράσεις, ευέλικτες προσεγγίσεις για να εξασφαλιστεί η ενεργή συμμετοχή του πληθυσμού στις πληγείσες περιοχές, να ελαχιστοποιηθούν οι αρνητικές συνέπειες τέτοιων δραστηριοτήτων, να επισημανθούν και να τεθούν προτεραιότητες στη χρηματοδοτική βοήθεια και την τεχνική συνεργασία·

(δ) καθορίσει συναφείς ποσοτικούς και αμέσως επαληθεύσιμους δείκτες για την εξασφάλιση της επαλήθευσης και εκτίμησης των εθνικών προγραμμάτων δράσης, που περιλαμβάνουν βραχύ-, μέσο- και μακροπρόθεσμες δράσεις και της εφαρμογής τέτοιων προγραμμάτων και

(ε) προετοιμάζει εκθέσεις προόδου σχετικά με την εφαρμογή των εθνικών προγραμμάτων δράσης.

Άρθρο 10
Οργανωτικό πλαίσιο υποπεριφερειακών προγραμμάτων δράσης

1. Σύμφωνα με το άρθρο 4 της Σύμβασης, οι Αφρικανικές χώρες Μέρη θα συνεργαστούν στην προετοιμασία και εφαρμογή υποπεριφερειακών προγραμμάτων δράσης για την κεντρική, ανατολική, βόρεια, νότια και δυτική Αφρική και αναφορικά με αυτό μπορεί να αναθέτουν τις παρακάτω ευθύνες σε σχετικές υποπεριφερειακές διακυβερνητικές οργανώσεις να:

(α) δρουν σε εστιακά σημεία για προπαρασκευαστικές εργασίες και να συντονίζουν την εφαρμογή των υποπεριφερειακών προγραμμάτων δράσης·

(β) βοηθούν στην κατάρτιση και εφαρμογή του εθνικού προγράμματος δράσης·

(γ) διευκολύνουν την ανταλλαγή πληροφοριών, εμπειριών και τεχνογνωσίας, καθώς και να παρέχουν συμβουλές για την αναθεώρηση της εθνικής νομοθεσίας και

(δ) όποιες άλλες υπευθυνότητες σχετικές με την εφαρμογή των υποπεριφερειακών προγραμμάτων δράσης.

2. Ειδικευμένα υποπεριφερειακά ιδρύματα μπορούν να παρέχουν ενίσχυση κατόπιν αιτήσεως ή/και να τους ανατεθεί η ευθύνη να συντονίζουν δραστηριότητες στον αντίστοιχο τομέα της αρμοδιότητάς τους.

Άρθρο 11
Περιεχόμενο και κατάρτιση υποπεριφερειακών προγραμμάτων δράσης

Τα υποπεριφερειακά προγράμματα δράσης θα επικεντρώνονται σε θέματα που είναι καλύτερο να αντιμετωπισθούν σε υποπεριφερειακό επίπεδο. Τα υποπεριφερειακά προγράμματα δράσης θα κινήσουν, αν είναι απαραίτητο, μηχανισμούς για τη διαχείριση των κοινών φυσικών πόρων. Οι μηχανισμοί αυτοί θα χειριστούν αποτελεσματικά διασυνοριακά προβλήματα σχετικά με την απερήμωση ή/και την ξηρασία και θα ενισχύσουν την αρμονική εφαρμογή εθνικών προγραμμάτων δράσης. Οι προτεραιότητες των υποπεριφερειακών προγραμμάτων θα επικεντρώνονται, κατά περίπτωση, στα παρακάτω:

(α) κοινά προγράμματα για αειφορική διαχείριση διασυνοριακών φυσικών πόρων μέσω διμερών και πολυμερών μηχανισμών, κατά περίπτωση

(β) συντονισμό προγραμμάτων για την ανάπτυξη εναλλακτικών πηγών ενέργειας

(γ) συνεργασία στη διαχείριση και έλεγχο των εχθρών, καθώς και των ασθενειών των φυτών και ζώων

(δ) δραστηριότητες για την αύξηση του δυναμικού, εκπαίδευσης και ευαισθητοποίησης του κοινού που διεξάγονται καλύτερα ή υποστηρίζονται στο υποπεριφερειακό επίπεδο

(ε) επιστημονική και τεχνική συνεργασία, ιδιαίτερα στον κλιματολογικό, μετεωρολογικό και υδρολογικό τομέα, συμπεριλαμβανομένης και δημιουργίας δικτύου για συλλογή και επαλήθευση στοιχείων, ανταλλαγή πληροφοριών και παρακολούθηση έργων, συντονισμό και κατάρτιση προτεραιοτήτων, δραστηριοτήτων, έρευνας και ανάπτυξης·

(στ) συστήματα έγκαιρης ειδοποίησης και κοινού σχεδιασμού άμβλυνσης των συνεπειών της ξηρασίας, συμπεριλαμβανομένων και των μέτρων για την αντιμετώπιση των προβλημάτων που απορρέουν από μεταναστεύσεις που επιβάλλονται από το περιβάλλον·

(ζ) ανίχνευση τρόπων για την ανταλλαγή εμπειριών, ιδιαίτερα σχετικά με τη συμμετοχή τοπικών πληθυσμών και κοινοτήτων και τη δημιουργία ενός περιβάλλοντος που να επιτρέπει βελτιωμένη διαχείριση χρήσης γης και χρήση κατάλληλης τεχνολογίας·

(η) ενίσχυση της ικανότητας υποπεριφερειακών οργανώσεων να συντονίζουν και να παρέχουν τεχνικές υπηρεσίες, καθώς και να δημιουργούν, να αποπροσανατολίζουν και να ενισχύουν υποπεριφερειακά κέντρα και ιδρύματα και

(θ) κατάρτιση πολιτικών σε τομείς όπως το εμπόριο, που έχουν αντίκτυπο στις πληγείσες περιοχές και πληθυσμούς, συμπεριλαμβανομένων και πολιτικών για το συντονισμό περιφερειακού καθεστώτος εμπορίας και για μια κοινή υποδομή.

Άρθρο 12
Οργανωτικό πλαίσιο του περιφερειακού προγράμματος δράσης

1. Σύμφωνα με το άρθρο 11 της Σύμβασης, οι Αφρικανικές χώρες Μέρη θα καθορίσουν από κοινού τις διαδικασίες για κατάρτιση και εφαρμογή του περιφερειακού προγράμματος δράσης.

2. Τα Μέρη μπορούν να παρέχουν κατάλληλη ενίσχυση στα σχετικά περιφερειακά αφρικανικά ιδρύματα και οργανώσεις, για να μπορούν να βοηθούν τις Αφρικανικές χώρες Μέρη να είναι συνεπείς στις υποχρεώσεις τους σύμφωνα με τη Σύμβαση.

Άρθρο 13
Περιεχόμενο του περιφερειακού προγράμματος δράσης

Το περιφερειακό πρόγραμμα δράσης περιλαμβάνει μέτρα σχετικά με την καταπολέμηση της απερήμωσης ή/και την άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας στους παρακάτω τομείς κατά προτεραιότητα, κατά περίπτωση:

(α) ανάπτυξη περιφερειακής συνεργασίας και συντονισμού υποπεριφερειακών προγραμμάτων δράσης για την ανάπτυξη συναίνεσης σε σοβαρά θέματα πολιτικής και μέσω τακτικών γνωματεύσεων υποπεριφερειακών οργανώσεων

(β) προώθηση της ανάπτυξης του δυναμικού σε δραστηριότητες που εφαρμόζονται καλύτερα σε περιφερειακό επίπεδο

(γ) αναζήτηση λύσεων μέσα στη διεθνή κοινότητα, διεθνών οικονομικών και εθνικών θεμάτων που επηρεάζουν τις πληγείσες περιοχές, λαμβάνοντας υπόψη το άρθρο 4, παράγραφος 2(β) της Σύμβασης

(δ) προώθηση μεταξύ των πληγεισών χωρών Μερών της Αφρικής και των υποπεριφερειών της, καθώς και των άλλων πληγεισών περιφερειών, της ανταλλαγής πληροφοριών και κατάλληλων τεχνικών, τεχνογνωσίας και σχετικής εμπειρίας, προώθηση επιστημονικής και τεχνολογικής συνεργασίας, ιδιαίτερα στους τομείς της κλιματολογίας, μετεωρολογίας, υδρολογίας, ανάπτυξης υδάτινων πόρων και εναλλακτικών πηγών ενέργειας. Συντονισμό υποπεριφερειακών και περιφερειακών ερευνητικών δραστηριοτήτων και επισήμανση περιφερειακών προτεραιοτήτων στην έρευνα και την ανάπτυξη·

(ε) συντονισμό δικτύων συστηματικής παρακολούθησης και εκτίμησης και ανταλλαγής πληροφοριών, καθώς και ένταξή τους σε παγκόσμια δίκτυα και

(στ) συντονισμό και ενίσχυση υποπεριφερειακών και περιφερειακών συστημάτων έγκαιρης προειδοποίησης και προγραμμάτων πρόβλεψης ξηρασίας.

Άρθρο 14
Χρηματοδοτικοί πόροι

1. Σύμφωνα με το άρθρο 20 της Σύμβασης και το άρθρο 4 παρ. 2 του Παραρτήματος αυτού, οι πληγείσες Αφρικανικές χώρες Μέρη θα προσπαθήσουν να παρέχουν ένα μακροοικονομικό πλαίσιο που συμβάλλει στην κινητοποίηση χρηματοδοτικών πόρων και θα καθορίσουν πολιτικές και διαδικασίες για τη διοχέτευση πόρων αποτελεσματικότερα σε τοπικά αναπτυξιακά προγράμματα, συμπεριλαμβανομένου και μέσω μη - κυβερνητικών οργανώσεων, κατά περίπτωση.

2. Σύμφωνα με το άρθρο 21, παράγραφοι 4 και 5 της Σύμβασης, τα Μέρη συμφωνούν να καταρτίσουν έναν κατάλογο πηγών χρηματοδότησης σε εθνικό, υποπεριφερειακό, περιφερειακό και διεθνές επίπεδο για να εξασφαλιστεί η ορθολογική χρησιμοποίηση των υπαρχόντων πόρων και να επισημανθούν τα κενά στην κατανομή των πόρων για να διευκολυνθεί η εφαρμογή των προγραμμάτων δράσης. Ο κατάλογος θα αναθεωρείται τακτικά και θα ενημερώνεται.

3. Σύμφωνα με το άρθρο 7 της Σύμβασης, οι αναπτυγμένες χώρες Μέρη θα συνεχίσουν να δίνουν σημαντικούς πόρους ή/και αυξανόμενους πόρους και άλλες μορφές βοήθειας στις πληγείσες Αφρικανικές χώρες Μέρη με βάση συμφωνίες συνεργασίας και διευθετήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 18 του Παραρτήματος αυτού, δίνοντας, μεταξύ άλλων, την προσήκουσα προσοχή σε θέματα σχετικά με χρέη, διευθετήσεις διεθνούς εμπορίου και εμπορίας, σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 2(β) της Σύμβασης.

Άρθρο 15
Χρηματοδοτικοί μηχανισμοί

1. Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 7 της Σύμβασης, που υπογραμμίζουν τις προτεραιότητες σε πληγείσες Αφρικανικές χώρες Μέρη, λαμβάνοντας υπόψη την ιδιαίτερη κατάσταση που επικρατεί στην περιοχή αυτή, τα Μέρη θα λάβουν ιδιαίτερα υπόψη τους την εφαρμογή στην Αφρική των διατάξεων του άρθρου 21 παρ.1 (δ) και (ε) της Σύμβασης.

Ιδιαίτερα:

(α) τη διευκόλυνση της δημιουργίας μηχανισμών, όπως τα εθνικά κεφάλαια απερήμωσης για τη διοχέτευση πόρων στο τοπικό επίπεδο και

(β) την ενίσχυση των υπαρχόντων κεφαλαίων και χρηματοδοτικών μηχανισμών στο υποπεριφερειακό και περιφερειακό επίπεδο.

2. Σύμφωνα με τα άρθρα 20 και 21 της Σύμβασης, τα Μέρη που είναι επίσης μέλη κυβερνητικών φορέων συναφών περιφερειακών και υποπεριφερειακών χρηματοδοτικών ιδρυμάτων, συμπεριλαμβανομένης και της Αφρικανικής Τράπεζας Ανάπτυξης και του Ταμείου Αφρικανικής Ανάπτυξης, θα προωθήσουν τις προσπάθειες για να δοθεί προτεραιότητα και προσοχή στις δραστηριότητες των ιδρυμάτων αυτών που προωθούν την εφαρμογή του Παραρτήματος αυτού.

3. Τα Μέρη θα βελτιώσουν, μέχρι του σημείου που είναι δυνατόν, διαδικασίες για τη διοχέτευση πόρων σε πληγείσες Αφρικανικές χώρες Μέρη.

Άρθρο 16
Τεχνική βοήθεια και συνεργασία

Τα Μέρη αναλαμβάνουν σύμφωνα με τις αντίστοιχες δυνατότητές τους να οργανώσουν ορθολογικά τεχνική βοήθεια και συνεργασία με τις Αφρικανικές χώρες Μέρη, με σκοπό να αυξήσουν την αποτελεσματικότητα του έργου και του προγράμματος, μεταξύ άλλων:

(α) περιορίζοντας το κόστος μέτρων ενίσχυσης και συγκράτησης ιδιαίτερα των γενικών εξόδων. Σε κάθε περίπτωση πάντως, τέτοιο κόστος αντιπροσωπεύει μόνο ένα κατάλληλα χαμηλό ποσοστό του ολικού κόστους του έργου, έτσι ώστε να μεγιστοποιείται η αποτελεσματικότητα του έργου·

(β) δίνοντας προτεραιότητα στη χρησιμοποίηση κατάλληλων εθνικών εμπειρογνωμόνων ή, όταν είναι απαραίτητο, αρμόδιων ειδικών από την υποπεριφέρεια ή/και περιφέρεια στο σχεδιασμό του έργου, την κατάρ-

τιση και προετοιμασία και την ανάπτυξη τοπικών δεξιοτήτων όταν δεν υπάρχουν και

(γ) μέσω της αποτελεσματικής διαχείρισης, καθώς και της σωστής χρησιμοποίησης της τεχνικής βοήθειας που θα παρέχεται.

Άρθρο 17
Μεταφορά, απόκτηση, προσαρμογή και πρόσβαση σε τεχνολογίες που σέβονται το περιβάλλον

Εφαρμόζοντας το άρθρο 18 της Σύμβασης, σχετικά με τη μεταφορά, απόκτηση, προσαρμογή και ανάπτυξη τεχνολογίας, τα Μέρη αναλαμβάνουν να δώσουν προτεραιότητα στις Αφρικανικές χώρες Μέρη και όπου είναι απαραίτητο, να καταρτίσουν με αυτές νέα υποδείγματα συνεργασίας με σκοπό να ενισχύσουν την αύξηση δυνατοτήτων τους στους τομείς της επιστημονικής έρευνας και ανάπτυξης και συλλογής πληροφοριών και διάδοσής τους για να τους επιτρέψει να εφαρμόσουν τις στρατηγικές τους για την καταπολέμηση της απερήμωσης και άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας.

Άρθρο 18
Συμφωνίες συντονισμού και συνεργασίας

1. Οι Αφρικανικές χώρες Μέρη θα συντονίσουν την κατάρτιση, διαπραγμάτευση και εφαρμογή εθνικών, υποπεριφερειακών και περιφερειακών προγραμμάτων δράσης. Μπορεί να εμπλέκουν, κατά περίπτωση, άλλα Μέρη και σχετικές διακυβερνητικές και μη-κυβερνητικές οργανώσεις, σε αυτή τη διαδικασία.

2. Ο στόχος ενός τέτοιου συντονισμού είναι να εξασφαλίζει ότι η οικονομική και τεχνική συνεργασία είναι σύμφωνη με τη Σύμβαση και να παρέχει την απαιτούμενη συνέχεια στη χρήση και διαχείριση των πόρων.

3. Οι Αφρικανικές χώρες Μέρη θα οργανώσουν σε εθνικό, υποπεριφερειακό και περιφερειακό επίπεδο συμβουλευτικές διαδικασίες. Αυτές οι συμβουλευτικές διαδικασίες μπορούν μεταξύ άλλων:

(α) να χρησιμεύουν σαν βήμα για διαπραγματεύσεις και να κλείσουν συμφωνίες συνεργασίας βασισμένες σε εθνικά, υποπεριφερειακά και περιφερειακά προγράμματα·

(β) να ορίσουν τη συμμετοχή των Αφρικανικών χωρών Μερών και άλλων μελών των συμβουλευτικών ομάδων σε προγράμματα και να ορίσουν τις προτεραιότητες και συμφωνίες για δείκτες εφαρμογής και εκτίμησης, καθώς και διευθετήσεις χρηματοδότησης για εφαρμογή.

4. Η Μόνιμη Γραμματεία μπορεί, με αίτημα Αφρικανικής χώρας Μέρους, σύμφωνα με το άρθρο 23 της Σύμβασης, να διευκολύνει την υλοποίηση αυτών των συμβουλευτικών διαδικασιών με:

(α) παροχή οδηγιών για την οργάνωση αποτελεσματικών συμβουλευτικών ρυθμίσεων με τη λήψη εμπειρίας από άλλες τέτοιες ρυθμίσεις·

(β) παροχή πληροφοριών στις σχετικές διμερείς ή πολυμερείς υπηρεσίες σχετικά με τις συμβουλευτικές συναντήσεις ή διαδικασίες και ενθάρρυνση της ενεργούς συμμετοχής τους· και

(γ) παροχή άλλων πληροφοριών σημαντικών για την καθιέρωση ή βελτίωση των συμβουλευτικών διευθετήσεων.

5. Τα υποπεριφερειακά και περιφερειακά συντονιστικά όργανα πρέπει, μεταξύ άλλων, να:

(α) υποδείξουν κατάλληλες ρυθμίσεις για τις συμφωνίες συνεργασίας

(β) παρακολουθούν, αξιολογούν και αναφέρουν για την εφαρμογή των συμφωνημένων υποπεριφερειακών και περιφερειακών προγραμμάτων· και

(γ) αποσκοπούν στην εξασφάλιση αποτελεσματικής επικοινωνίας και συνεργασίας μεταξύ των Αφρικανικών χωρών Μερών.

6. Η συμμετοχή στις συμβουλευτικές ομάδες θα είναι ανοιχτή, κατά περίπτωση, σε κυβερνήσεις, ενδιαφερόμενες ομάδες και δωρητές, σχετικά όργανα, ταμεία και προγράμματα του συστήματος του Ο.Η.Ε., σχετικών με υποπεριφερειακές και περιφερειακές οργανώσεις και αντιπροσώπους σχετικών μη-κυβερνητικών οργανώσεων. Οι συμμετέχοντες σε καθεμία συμβουλευτική ομάδα θα καθορίζουν τον τρόπο της διαχείρισης και λειτουργίας της.

7. Σύμφωνα με το άρθρο 14 της Σύμβασης, οι αναπτυγμένες χώρες Μέρη προτρέπονται να καταρτίσουν με δική τους πρωτοβουλία μια άτυπη συμβουλευτική και συντονιστική διαδικασία σε εθνικό, υποπεριφερειακό και περιφερειακό επίπεδο και κατόπιν αιτήσεως μιας πληγείσας Αφρικανικής χώρας Μέρους να λαμβάνει μέρος η κατάλληλη υποπεριφερειακή ή περιφερειακή οργάνωση σε μια εθνική, υποπεριφερειακή ή περιφερειακή συμβουλευτική διαδικασία που θα εκτιμά και θα αντιδρά στις ανάγκες βοήθειας για να διευκολύνει την εφαρμογή.

Άρθρο 19
Καθορισμός παρακολούθησης

Η παρακολούθηση αυτού του Παραρτήματος θα γίνεται από τις Αφρικανικές χώρες Μέρη, σύμφωνα με τη Σύμβαση, ως κατωτέρω:

(α) στο εθνικό επίπεδο, με ένα μηχανισμό του οποίου η σύνθεση θα καθορίζεται από κάθε Αφρικανική χώρα Μέρος. Ο μηχανισμός αυτός θα περιλαμβάνει αντιπροσώπους τοπικών κοινοτήτων και θα λειτουργεί κάτω από την εποπτεία του εθνικού συντονιστικού φορέα που αναφέρεται στο άρθρο 9·

(β) στο υποπεριφερειακό επίπεδο, από μια διεπιστημονική και τεχνική συμβουλευτική επιτροπή, της οποίας η σύνθεση και ο τρόπος λειτουργίας θα καθορίζεται από την εν λόγω υποπεριφέρεια και

(γ) στο εθνικό επίπεδο, από μηχανισμούς που καθορίζονται σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις της Συνθήκης Σύστασης της Αφρικανικής Οικονομικής Κοινότητας και από μια Αφρικανική Επιστημονική και Τεχνική Συμβουλευτική Επιτροπή.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΣΙΑ

Άρθρο 1
Σκοπός

Σκοπός του Παραρτήματος αυτού είναι να δώσει κατευθύνσεις και διευθετήσεις για την αποτελεσματική εφαρμογή της Σύμβασης στις πληγείσες χώρες Μέρη

της περιοχής της Ασίας υπό το φως των ιδιαιτερών της συνθηκών.

Άρθρο 2
Ιδιαίτερες συνθήκες της περιοχής της Ασίας

Κατά τη συμμόρφωσή τους με τις υποχρεώσεις τους σύμφωνα με τη Σύμβαση, τα Μέρη θα λάβουν υπόψη τους, κατά περίπτωση, τις παρακάτω ιδιαίτερες συνθήκες που επικρατούν σε διάφορο βαθμό σε όλες τις πληγείσες χώρες Μέρη της περιοχής:

(α) το μεγάλο ποσοστό περιοχών της Ασίας που έχουν πληγεί ή είναι επιρρεπείς στην απερήμωση και ξηρασία και η μεγάλη ποικιλία των περιοχών αυτών ως προς το κλίμα, την τοπογραφία, τη χρήση γης και τα κοινωνικο-οικονομικά συστήματα·

(β) τη μεγάλη πίεση που ασκείται στους φυσικούς πόρους για απόκτηση εισοδήματος·

(γ) την ύπαρξη συστημάτων παραγωγής που έχουν άμεση σχέση με την ευρέως διαδεδομένη φτώχεια, που οδηγούν σε υποβάθμιση της γης και άσκηση πιέσεως στους λιγοστούς υδάτινους πόρους·

(δ) το σημαντικό αντίκτυπο των συνθηκών που επικρατούν στην παγκόσμια οικονομία και τα κοινωνικά προβλήματα, όπως η φτώχεια, η κακή υγεία και διατροφή, η έλλειψη επισιτιστικής ασφάλειας, η μετανάστευση, η αλλαγή διανομής και το δημογραφικό δυναμικό·

(ε) τις διευρυνόμενες αλλά ακόμα ανεπαρκείς δυνατότητες και θεσμικά πλαίσια για να αντιμετωπίσουν τα εθνικά προβλήματα απερήμωσης και ξηρασίας· και

(στ) την ανάγκη τους για διεθνή συνεργασία για την επίτευξη στόχων αειφορικής ανάπτυξης σχετικά με την καταπολέμηση της απερήμωσης και την άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας.

Άρθρο 3
Πλαίσιο των εθνικών προγραμμάτων δράσης

1. Τα εθνικά προγράμματα δράσης θα αποτελούν αναπόσπαστο μέρος ευρύτερων εθνικών πολιτικών για αειφορική ανάπτυξη των πληγεισών χωρών Μερών της περιοχής.

2. Οι πληγείσες χώρες Μέρη θα καταρτίσουν, κατά περίπτωση, εθνικά προγράμματα δράσης σύμφωνα με τα άρθρα 9 έως 11 της Σύμβασης δίνοντας ιδιαίτερη προσοχή στο άρθρο 10 παρ. 2 (στ). Κατά περίπτωση, μπορεί να εμπλακούν στη διαδικασία αυτή διμερείς και πολυμερείς φορείς συνεργασίας, κατόπιν αιτήσεως της εν λόγω πληγείσας χώρας Μέρους.

Άρθρο 4
Εθνικά προγράμματα δράσης

1. Κατά την προπαρασκευή και εφαρμογή των εθνικών προγραμμάτων δράσης, οι πληγείσες χώρες Μέρη της περιοχής, σύμφωνα με τις αντίστοιχες συνθήκες και πολιτικές τους, μπορούν μεταξύ άλλων, κατά περίπτωση να:

(α) ορίσουν κατάλληλες υπηρεσίες υπεύθυνες για την προπαρασκευή, συντονισμό και εφαρμογή των προγραμμάτων δράσης·

(β) εμπλέξουν τους πληγέντες πληθυσμούς, συμπεριλαμβάνοντας τις τοπικές κοινότητες, στην επεξεργασία, συντονισμό και εφαρμογή των προγραμμάτων δράσης μέσω μιας τοπικής συμβουλευτικής διαδικασίας με τη συνεργασία των τοπικών αρχών και των σχετικών εθνικών και μη- κυβερνητικών οργανισμών·

(γ) εξετάσουν την κατάσταση του περιβάλλοντος στις πληγείσες περιοχές, ώστε να καθορίσουν τις αιτίες και συνέπειες της απερήμωσης και να ορίσουν τις προτεραιότητες δράσης·

(δ) αξιολογήσουν, με τη συμμετοχή των πληγέντων πληθυσμών, προηγούμενα και τρέχοντα προγράμματα για την καταπολέμηση της απερήμωσης και τον περιορισμό των συνεπειών της ξηρασίας, με σκοπό την κατάρτιση μιας στρατηγικής και την επεξεργασία δραστηριοτήτων των προγραμμάτων δράσης τους·

(ε) καταρτίσουν τεχνικά και οικονομικά προγράμματα βασισμένα στην πληροφόρηση που προέρχεται από τις δραστηριότητες των υποπαραγράφων (α) έως (δ)·

(στ) αναπτύξουν και να χρησιμοποιήσουν διαδικασίες και σημεία αναφοράς για την αξιολόγηση της εφαρμογής των προγραμμάτων δράσης·

(ζ) προάγουν την ολοκληρωμένη διαχείριση των λεκανών απορροής, τη συντήρηση των εδαφικών πόρων και την αύξηση και αποτελεσματική χρήση των υδάτινων πόρων·

(η) ενισχύσουν ή/και να δημιουργήσουν συστήματα πληροφόρησης, αξιολόγησης, παρακολούθησης και έγκαιρης προειδοποίησης σε περιοχές που κινδυνεύουν από απερήμωση και ξηρασία·

(θ) διαμορφώσουν σε πνεύμα συνεργασίας, όπου χρειάζεται διεθνή συνεργασία, συμπεριλαμβανομένων και των οικονομικών και τεχνικών πόρων, τις κατάλληλες διευθετήσεις για την υποστήριξη των προγραμμάτων δράσης τους.

2. Σύμφωνα με το άρθρο 10 της Σύμβασης, η συνολική στρατηγική των εθνικών προγραμμάτων δράσης θα δώσει έμφαση σε ολοκληρωμένα τοπικά προγράμματα ανάπτυξης για πληγείσες περιοχές, βασισμένα σε συμμετοχικούς μηχανισμούς και στην ένταξη των στρατηγικών για την εξάλειψη της φτώχειας μέσα στην προσπάθεια της καταπολέμησης της απερήμωσης και των συνεπειών της ξηρασίας. Τα τομεακά μέτρα μέσα στα προγράμματα δράσης θα ομαδοποιηθούν σε περιοχές προτεραιότητας τα οποία θα λάβουν υπόψη την ευρεία ποικιλία των πληγεισών εκτάσεων της περιοχής, όπως αναφέρεται στο άρθρο 2 (α).

Άρθρο 5
Υποπεριφερειακά και κοινά προγράμματα δράσης

1. Σύμφωνα με το άρθρο 11 της Σύμβασης, οι πληγείσες χώρες Μέρη στην Ασία μπορούν με αμοιβαία συμφωνία να συμβουλεύονται και να συνεργάζονται με άλλα Μέρη για την κατάρτιση και εφαρμογή υποπεριφερειακών ή κοινών προγραμμάτων δράσης, κατά περίπτωση, για να συμπληρωθεί και να αυξηθεί η αποτελεσματικότητα της εφαρμογής των εθνικών προγραμμάτων δράσης. Σε κάθε περίπτωση, τα ενεχόμενα Μέρη μπορεί να συμφωνήσουν από κοινού να αναθέσουν σε υποπεριφερειακές οργανώσεις, συμπεριλαμβανομένων και διμερών ή εθνικών ή σε εξειδικευμένα ιδρύματα, υποχρεώσεις σχετικές με την κατάρτιση, το συντονισμό

και την εφαρμογή των προγραμμάτων. Τέτοιες οργανώσεις ή ιδρύματα μπορεί να αποτελέσουν εστιακά σημεία για την προώθηση και το συντονισμό της δράσης, σύμφωνα με τα άρθρα 16 έως 18 της Σύμβασης.

2. Κατά την προπαρασκευή και εφαρμογή των υποπεριφερειακών ή των κοινών προγραμμάτων δράσης οι πληγείσες χώρες Μέρη πρέπει μεταξύ άλλων, κατά περίπτωση να:

(α) επισημάνουν σε συνεργασία με τα εθνικά ιδρύματα τις προτεραιότητες σχετικά με την καταπολέμηση της απερήμωσης και την εξάλειψη των αποτελεσμάτων της ξηρασίας που μπορούν να ενισχυθούν καλύτερα με τέτοια προγράμματα, καθώς και με σχετικές δραστηριότητες που μπορούν να διεξαχθούν αποτελεσματικά μέσω των προγραμμάτων αυτών·

(β) αξιολογήσουν τις λειτουργικές δυνατότητες και δραστηριότητες των σχετικών περιφερειακών, υποπεριφερειακών και εθνικών ιδρυμάτων·

(γ) εκτιμήσουν τα υφιστάμενα προγράμματα σχετικά με την απερήμωση και ξηρασία·

(δ) διαμορφώσουν σε πνεύμα συνεργασίας, όπου απαιτείται, διεθνής συνεργασία, συμπεριλαμβανομένων χρηματοδοτικών και τεχνικών πόρων, κατάλληλες διμερείς ή/και πολυμερείς διευθετήσεις που υποστηρίζουν τα προγράμματα.

3. Τα υποπεριφερειακά ή τα κοινά προγράμματα δράσης μπορούν να περιλαμβάνουν συμφωνημένα κοινά προγράμματα για την αειφορική διαχείριση των διασυνοριακών φυσικών πόρων, σχετικά με την απερήμωση, προτεραιότητες για συντονισμό και άλλες δραστηριότητες στους τομείς της ανάπτυξης των δυνατοτήτων, της επιστημονικής και τεχνικής συνεργασίας, ιδιαίτερα σχετικά με συστήματα πρώιμης προειδοποίησης ξηρασίας και ανταλλαγή πληροφοριών και μέσα για την ενίσχυση των σχετικών υποπεριφερειακών και άλλων οργανώσεων και ιδρυμάτων.

Άρθρο 6
Περιφερειακές δραστηριότητες

Οι περιφερειακές δραστηριότητες για την προώθηση των υποπεριφερειακών ή κοινών προγραμμάτων δράσης μπορούν να περιλαμβάνουν μεταξύ άλλων μέτρα ενίσχυσης των θεσμών και μηχανισμών συντονισμού και συνεργασίας σε εθνικό, υποπεριφερειακό και περιφερειακό επίπεδο και την προαγωγή της εφαρμογής των άρθρων 16 και 19 της Σύμβασης.

Οι δραστηριότητες αυτές μπορούν να περιλαμβάνουν:

(α) προώθηση και ενίσχυση των δικτύων τεχνικής συνεργασίας·

(β) καταγραφή τεχνολογιών, γνώσεων, τεχνογνωσίας και πρακτικών, καθώς και παραδοσιακών και τοπικών τεχνολογιών και τεχνογνωσίας και προώθηση της διάδοσης και χρήσης τους·

(γ) αξιολόγηση των απαιτήσεων μεταφοράς τεχνολογίας και προώθηση της προσαρμογής και χρήσης τεχνολογιών·

(δ) ενθάρρυνση των προγραμμάτων ευαισθητοποίησης του κοινού και προώθηση της ανάπτυξης δυνατοτήτων σε όλα τα επίπεδα και ενίσχυση της εκπαίδευσης, έρευνας και ανάπτυξης και δημιουργία συστημάτων ανάπτυξης των ανθρώπινων πόρων.

Άρθρο 7
Χρηματοδοτικές πηγές και μηχανισμοί

1. Τα Μέρη οφείλουν, λόγω της σπουδαιότητας της καταπολέμησης της απερήμωσης και άμβλυνσης των συνεπειών της ξηρασίας στην περιοχή της Ασίας, να προωθούν την κινητοποίηση σημαντικών χρηματοδοτικών πόρων και τη διαθεσιμότητα των χρηματοδοτικών μηχανισμών, σύμφωνα με τα άρθρα 20 και 21 της Σύμβασης.

2. Σύμφωνα με τη Σύμβαση και με βάση το συντονιστικό μηχανισμό κατά το άρθρο 8 και σύμφωνα με τις εθνικές αναπτυξιακές πολιτικές, οι πληγείσες χώρες Μέρη της περιοχής οφείλουν καθεμία ή συνεργαζόμενες να:

(α) υιοθετήσουν μέτρα αιτιολόγησης και να ενισχύσουν τους μηχανισμούς παροχής πιστώσεων μέσω δημόσιων και ιδιωτικών επενδύσεων με την προοπτική επίτευξης συγκεκριμένων αποτελεσμάτων της δράσης για την καταπολέμηση της απερήμωσης και την άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας·

(β) προσδιορίσουν τις απαιτήσεις διεθνούς συνεργασίας για ενίσχυση των εθνικών προσπαθειών, ειδικά των χρηματοδοτικών, τεχνικών και τεχνολογικών· και

(γ) προωθήσουν τη συμμετοχή διμερών ή/και πολυμερών χρηματοδοτικών ιδρυμάτων συνεργασίας με την προοπτική της εξασφάλισης της εφαρμογής της Σύμβασης.

3. Τα Μέρη οφείλουν να βελτιώσουν, κατά το δυνατόν, διαδικασίες διοχέτευσης των πιστώσεων σε πληγείσες χώρες Μέρη στην περιοχή.

Άρθρο 8
Μηχανισμοί συνεργασίας και συντονισμοί

1. Οι πληγείσες χώρες Μέρη μέσω των κατάλληλων οργάνων που έχουν ορισθεί σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 1(α) και άλλα Μέρη της περιφέρειας μπορούν να καθορίσουν τους μηχανισμούς, κατά περίπτωση, για τους ακόλουθους σκοπούς μεταξύ άλλων:

(α) ανταλλαγή πληροφοριών, εμπειριών, γνώσεων και τεχνογνωσίας·

(β) συντονισμό και συνεργασία στις δράσεις συμπεριλαμβανομένων των διμερών και πολυμερών διευθετήσεων σε υποπεριφερειακό και περιφερειακό επίπεδο·

(γ) προώθηση της επιστημονικής, τεχνικής, τεχνολογικής και οικονομικής συνεργασίας, σύμφωνα με τα άρθρα 5 και 7·

(δ) προσδιορισμός των απαιτήσεων εξωτερικής συνεργασίας και

(ε) παρακολούθηση και αξιολόγηση της εφαρμογής των προγραμμάτων δράσης.

2. Οι πληγείσες χώρες Μέρη, μέσω των κατάλληλων οργάνων που έχουν ορισθεί σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 1(α) και άλλα Μέρη της περιφέρειας δύνανται να συμβουλεύονται και να συντονίζουν αναφορικά με τα εθνικά, υποπεριφερειακά και κοινά προγράμματα. Δύνανται να εμπλέξουν, κατά περίπτωση, και άλλα Μέρη και σχετικούς διακυβερνητικούς και μη-κυβερνητικούς οργανισμούς, στη διαδικασία αυτή. Ένας τέτοιος συντονισμός θα προσπαθήσει, μεταξύ άλλων, να εξασφαλίσει συμφωνία σχετικά με τις ευκαιρίες για διεθνή συνεργασία σύμφωνα με τα άρθρα 20 και 21 της Σύμβασης, να προωθήσει την τεχνική συνεργασία και θα

διοχετεύσει τους πόρους, έτσι ώστε να χρησιμοποιηθούν αποτελεσματικά.

3. Οι πληγείσες χώρες Μέρη, στην περιφέρεια, θα κάνουν περιοδικές συντονιστικές συσκέψεις που θα διευκολύνονται από τη Μόνιμη Γραμματεία της Σύμβασης, σύμφωνα με το άρθρο 23 της Σύμβασης με:

(α) την παροχή συμβουλών σχετικά με την οργάνωση αποτελεσματικών συντονιστικών διευθετήσεων, στηριζόμενοι στην εμπειρία από άλλες τέτοιες διευθετήσεις·

(β) την παροχή πληροφοριών σε σχετικούς διμερείς και πολυμερείς φορείς σχετικά με τις συντονιστικές συσκέψεις και ενθάρρυνση της ενεργούς συμμετοχής τους· και

(γ) την παροχή άλλων πληροφοριών σχετικών με την καθιέρωση ή τη βελτίωση των διαδικασιών συντονισμού.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΓΙΑ ΤΗ ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΑΜΕΡΙΚΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΑΡΑΪΒΙΚΗ

Άρθρο 1
Σκοπός

Σκοπός του Παραρτήματος αυτού είναι να δώσει γενικές κατευθύνσεις για την εφαρμογή της Σύμβασης στην περιοχή της Λατινικής Αμερικής και της Καραϊβικής, υπό το φως των ιδιαίτερων συνθηκών τους.

Άρθρο 2
Ιδιαίτερες συνθήκες της περιοχής της Λατινικής Αμερικής και της Καραϊβικής

Τα Μέρη θα πρέπει, σύμφωνα με τις διατάξεις της Σύμβασης, να λάβουν υπόψη τους τις παρακάτω ιδιαίτερες συνθήκες της περιοχής:

(α) η ύπαρξη μεγάλων εκτάσεων που είναι ευαίσθητες και έχουν προσβληθεί σοβαρά από απερήμωση ή/και ξηρασία και στις οποίες μπορούν να παρατηρηθούν ποικίλα χαρακτηριστικά, ανάλογα με την περιοχή που συμβαίνει. Αυτή η αθροιστική και εντεινόμενη διαδικασία έχει αρνητικές κοινωνικές, πολιτιστικές, οικονομικές και περιβαλλοντικές συνέπειες που είναι ακόμα σοβαρότερες, διότι η περιοχή περιέχει έναν από τους μεγαλύτερους πόρους βιολογικής ποικιλομορφίας στον κόσμο·

(β) τη συχνή χρήση πρακτικών μη αειφορικής ανάπτυξης σε πληγείσες περιοχές σαν αποτέλεσμα περίπλοκων σχέσεων μεταξύ φυσικών, βιολογικών, πολιτικών, κοινωνικών, πολιτιστικών και οικονομικών παραγόντων, συμπεριλαμβανομένων και διεθνών οικονομικών παραγόντων, όπως εξωτερικά χρέη, όροι εμπορίας και πρακτικές εμπορίας που επηρεάζουν τις αγορές γεωργικών, αλιευτικών και δασικών προϊόντων· και

(γ) κατακόρυφη πτώση της παραγωγικότητας των οικοσυστημάτων που είναι η κύρια συνέπεια της απερήμωσης και της ξηρασίας, υπό τη μορφή πτώσης της γεωργικής, κτηνοτροφικής και δασικής παραγωγής και απώλεια βιολογικής ποικιλομορφίας, από κοινωνιολογικής άποψης δε, τα αποτελέσματα είναι η ένδεια, η μετανάστευση, η εσωτερική μετακίνηση πληθυσμού και η πτώση της ποιότητας ζωής. Η περιοχή για το λόγο αυτόν θα πρέπει να υιοθετήσει μια ολοκληρωμένη προσέγγιση στα προβλήματα απερήμωσης και ξηρασίας με την προώθηση προτύπων αειφορικής ανάπτυξης που να είναι σύμφωνη με την περιβαλλοντική, οικονομική και κοινωνική κατάσταση της κάθε χώρας.

Άρθρο 3
Προγράμματα δράσης

1. Σύμφωνα με τη Σύμβαση, ιδιαίτερα τα άρθρα 9 μέχρι 11, και σύμφωνα με τις εθνικές τους πολιτικές αναπτύξεως, οι πληγείσες χώρες Μέρη της περιφέρειας πρέπει, κατά περίπτωση, να καταρτίσουν και να εφαρμόσουν εθνικά προγράμματα δράσης για την καταπολέμηση της απερήμωσης και την άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας σαν αναπόσπαστο μέρος των εθνικών τους πολιτικών για αειφορική ανάπτυξη. Μπορούν να καταρτισθούν και να εφαρμοστούν υποπεριφερειακά και περιφερειακά προγράμματα, σύμφωνα με τις απαιτήσεις της περιφέρειας.

2. Κατά την κατάρτιση των εθνικών τους προγραμμάτων δράσης, οι πληγείσες χώρες Μέρη της περιφέρειας, πρέπει να δώσουν ιδιαίτερη προσοχή στο άρθρο 10 παράγραφος 2 (στ) της Σύμβασης.

Άρθρο 4
Περιεχόμενο των εθνικών προγραμμάτων δράσης

Υπό το φως των αντίστοιχων καταστάσεών τους, οι πληγείσες χώρες Μέρη της περιφέρειας μπορούν να λάβουν υπόψη τους, μεταξύ άλλων, τις παρακάτω θεματικές ενότητες κατά την ανάπτυξη των εθνικών τους στρατηγικών για δράση σχετικά με την καταπολέμηση της απερήμωσης ή/και την άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας, σύμφωνα με το άρθρο 5 της Σύμβασης:

(α) αυξανόμενες δυνατότητες, εκπαίδευση, ευαισθητοποίηση του κοινού, τεχνική, επιστημονική και τεχνολογική συνεργασία και οικονομικοί πόροι και μηχανισμοί·

(β) εξάλειψη της φτώχειας και βελτίωση της ποιότητας ζωής·

(γ) επίτευξη επισιτιστικής ασφάλειας τροφίμων και αειφορική ανάπτυξη και διαχείριση γεωργικών, κτηνοτροφικών, δασικών και δραστηριοτήτων ποικίλων στόχων·

(δ) αειφορική διαχείριση φυσικών πόρων, ιδιαίτερα ορθολογιστική διαχείριση των λεκανών απορροής·

(ε) αειφορική διαχείριση φυσικών πόρων σε περιοχές με υψηλό υψόμετρο·

(στ) ορθολογιστική διαχείριση και διατήρηση των πόρων του εδάφους, εκμετάλλευση και αποτελεσματική χρησιμοποίηση των υδάτινων πόρων·

(ζ) διατύπωση και εφαρμογή σχεδίων εκτάκτου ανάγκης για την άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας·

(η) ενίσχυση ή/και δημιουργία συστημάτων πληροφόρησης, εκτίμησης και παρακολούθησης και πρώιμη προειδοποίηση κινδύνου σε περιοχές που κινδυνεύουν από απερήμωση και ξηρασία, λαμβάνοντας υπόψη κλιματολογικούς, μετεωρολογικούς, υδρολογικούς, βιολογικούς, εδαφικούς, οικονομικούς και κοινωνικούς παράγοντες·

(θ) ανάπτυξη, διαχείριση και αποτελεσματική χρήση ποικίλων πηγών ενέργειας, συμπεριλαμβανομένης και της προώθησης εναλλακτικών πηγών ενέργειας·

(ι) διατήρηση και αειφορική χρησιμοποίηση βιοποικιλομορφίας, σύμφωνα με τις διατάξεις της Σύμβασης

σχετικά με τη Βιολογική Ποικιλομορφία·

(ια) εξέταση δημογραφικών παραγόντων σχετικών με την απερήμωση και την ξηρασία και

(ιβ) δημιουργία ή ενίσχυση θεσμικού και νομικού πλαισίου που να επιτρέπει την εφαρμογή της Σύμβασης και που να σκοπεύει, μεταξύ άλλων, στην αποκέντρωση διοικητικών δομών και λειτουργιών σχετικά με την απερήμωση και την ξηρασία, με τη συμμετοχή πληγεισών κοινοτήτων και της κοινωνίας γενικά.

Άρθρο 5
Τεχνική, επιστημονική και τεχνολογική συνεργασία

Σύμφωνα με τη Σύμβαση, ιδιαίτερα τα άρθρα 16 έως 18 και με βάση το συντονιστικό μηχανισμό που αναφέρεται στο άρθρο 7, οι πληγείσες χώρες Μέρη της περιφέρειας είτε μεμονωμένα είτε από κοινού:

(α) θα προωθούν την ενίσχυση των δικτύων τεχνικής συνεργασίας και των εθνικών, υποπεριφερειακών και περιφερειακών συστημάτων πληροφόρησης, καθώς και τη συμμετοχή τους, κατά περίπτωση, σε παγκόσμιες πηγές πληροφόρησης·

(β) θα ετοιμάζουν κατάλογο διαθέσιμων τεχνολογιών και τεχνικών γνώσεων και προώθηση της διάδοσης και χρήσης τους·

(γ) θα προωθούν τη χρήση παραδοσιακής τεχνολογίας, γνώσεων, τεχνικών γνώσεων και πρακτικών, σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 2 (β) της Σύμβασης·

(δ) θα επισημαίνουν τη μεταφορά τεχνολογικών απαιτήσεων και

(ε) θα προωθούν την ανάπτυξη, προσαρμογή, υιοθέτηση και μεταφορά σχετικής υπάρχουσας και νέας τεχνολογίας, φιλικής προς το περιβάλλον.

Άρθρο 6
Οικονομικοί πόροι και μηχανισμοί

Σύμφωνα με τη Σύμβαση, ιδιαίτερα με τα άρθρα της 20 και 21, με βάση το συντονιστικό μηχανισμό που αναφέρεται στο άρθρο 7 και σύμφωνα με τις εθνικές τους πολιτικές για την ανάπτυξη, οι πληγείσες χώρες Μέρη της περιφέρειας πρέπει μεμονωμένα ή από κοινού να:

(α) υιοθετούν μέτρα για δικαιολόγηση και ενίσχυση των μηχανισμών για την παροχή κεφαλαίων μέσω δημόσιων και ιδιωτικών επενδύσεων, σκοπεύοντας να επιτύχουν συγκεκριμένα αποτελέσματα στη δράση για την καταπολέμηση της απερήμωσης και την άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας·

(β) επισημαίνουν τις ανάγκες για διεθνή συνεργασία για υποστήριξη των εθνικών προσπαθειών και

(γ) προωθούν τη συμμετοχή διμερών ή/και πολυμερών ιδρυμάτων οικονομικής συνεργασίας με σκοπό να εξασφαλιστεί η εφαρμογή της Σύμβασης.

Άρθρο 7
Θεσμικό πλαίσιο

1. Για να εφαρμοστεί αυτό το Παράρτημα, οι πληγείσες χώρες Μέρη της περιφέρειας θα πρέπει να:

(α) δημιουργήσουν ή/και ενισχύσουν εθνικά σημεία εστιάσεως για το συντονισμό δράσης για την καταπολέμηση της απερήμωσης ή/και την άμβλυνση των συνεπειών της ξηρασίας και

(β) δημιουργήσουν ένα μηχανισμό για το συντονισμό των εθνικών σημείων εστιάσεως για τους παρακάτω σκοπούς:

(i) ανταλλαγή πληροφοριών και εμπειριών,

(ii) συντονισμό των δραστηριοτήτων σε υποπεριφερειακό και περιφερειακό επίπεδο,

(iii) προώθηση της τεχνικής, επιστημονικής, τεχνολογικής και οικονομικής συνεργασίας,

(iv) επισήμανση των εξωτερικών απαιτήσεων συνεργασίας,

(v) παρακολούθηση και εκτίμηση της εφαρμογής των προγραμμάτων δράσης.

2. Οι πληγείσες χώρες Μέρη της περιφέρειας θα συνέρχονται από καιρού εις καιρόν για συντονισμό και θα μπορούν να διευκολύνονται από τη Μόνιμη Γραμματεία, με αίτησή τους, σύμφωνα με το άρθρο 23 της Σύμβασης, στη σύγκλιση τέτοιων συσκέψεων συντονισμού ως εξής:

(α) παρέχοντας συμβουλές σχετικά με την οργάνωση συντονιστικών αποτελεσματικών διευθετήσεων, με βάση την εμπειρία από άλλες τέτοιες διευθετήσεις·

(β) παρέχοντας πληροφορίες σε σχετικούς διμερείς και πολυμερείς φορείς όσον αφορά συντονιστικές συναντήσεις και υποστηρίζοντας την ενεργό συμμετοχή τους και

(γ) παρέχοντας άλλες πληροφορίες σχετικά με τη θεσμοθέτηση ή τη βελτίωση τέτοιων διαδικασιών συντονισμού.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΓΙΑ ΤΗ ΒΟΡΕΙΑ ΜΕΣΟΓΕΙΟ

Άρθρο 1
Σκοπός

Ο σκοπός του Παραρτήματος αυτού είναι η παροχή των απαραίτητων οδηγιών και διευθετήσεων για την αποτελεσματική εφαρμογή της Σύμβασης στις πληγείσες χώρες Μέρη της περιφέρειας της Βόρειας Μεσογείου υπό το φως των ιδιαιτέρων της συνθηκών.

Άρθρο 2
Ιδιαίτερες συνθήκες της περιοχής της Βόρειας Μεσογείου

Οι ιδιαίτερες συνθήκες της περιοχής της Βόρειας Μεσογείου, που αναφέρονται στο άρθρο 1, περιλαμβάνουν:

(α) ημι-ξηρικές κλιματολογικές συνθήκες που επηρεάζουν μεγάλες εκτάσεις, εποχιακές ξηρασίες, μεγάλες αυξομειώσεις στις βροχοπτώσεις και βροχοπτώσεις μεγάλης εκτάσεως·

(β) φτωχά και διαβρώσιμα εδάφη με τάση να σχηματίζουν κρούστα στην επιφάνεια·

(γ) άνισο ανάγλυφο με απότομες πλαγιές και πολύ διαφορετικά μεταξύ τους τοπία·

(δ) εκτεταμένη απώλεια δασοκαλύψεως λόγω συχνών ανεξέλεγκτων πυρκαγιών·

(ε) κρίσιμες συνθήκες στην παραδοσιακή γεωργία με το συνδυασμό εγκατάλειψης της γης και φθοράς των δομών διατηρήσεως του εδάφους και των υδάτων

(στ) μη αειφορική εκμετάλλευση υδάτινων πόρων που οδηγεί σε επικίνδυνη περιβαλλοντική καταστροφή, συμπεριλαμβανομένης και της χημικής ρύπανσης, αλμυρότητας και εξάντλησης των υδροφόρων στρωμάτων και

(ζ) συγκέντρωση της οικονομικής δραστηριότητας σε παράκτιες περιοχές σαν αποτέλεσμα της αστικής αναπτύξεως, των βιομηχανικών δραστηριοτήτων, του τουρισμού και της αρδευόμενης γεωργίας.

Άρθρο 3
Πλαίσιο στρατηγικού σχεδιασμού
για αειφόρική ανάπτυξη

1. Τα προγράμματα εθνικής δράσης θα αποτελέσουν κεντρικό και αναπόσπαστο μέρος του πλαισίου στρατηγικού σχεδιασμού για αειφορική ανάπτυξη των πληγέντων χωρών Μερών της Βόρειας Μεσογείου.

2. Μία συμβουλευτική και συμμετοχική διαδικασία, που ενέχει αρμόδια επίπεδα της κυβερνήσεως, τοπικές κοινότητες και μη-κυβερνητικές οργανώσεις, θα αρχίσει να παρέχει καθοδήγηση για στρατηγική ευέλικτου σχεδιασμού για να επιτρέψει μέγιστη τοπική συμμετοχή, σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 2(στ) της Σύμβασης.

Άρθρο 4
Υποχρέωση για κατάρτιση εθνικού προγράμματος
δράσης και χρονοδιαγράμματος

Οι πληγείσες χώρες Μέρη της περιφέρειας της Βόρειας Μεσογείου θα καταρτίζουν εθνικά προγράμματα δράσης και, κατά περίπτωση, προγράμματα για υποπεριφέρειες, περιφέρειες ή κοινής δράσης. Η κατάρτιση τέτοιων προγραμμάτων θα οριστικοποιείται το γρηγορότερο πρακτικώς δυνατόν.

Άρθρο 5
Προετοιμασία και εφαρμογή εθνικών
προγραμμάτων δράσης

Κατά την κατάρτιση και εφαρμογή εθνικών προγραμμάτων δράσης, σύμφωνα με τα άρθρα 9 και 10 της Σύμβασης, κάθε πληγείσα χώρα Μέρος της περιφέρειας θα πρέπει, κατά περίπτωση:

(α) να ορίζει κατάλληλους φορείς, υπεύθυνους για την κατάρτιση, συντονισμό και εφαρμογή του προγράμματός της·

(β) να εμπλέκει τους πληγέντες πληθυσμούς, συμπεριλαμβανομένων και των τοπικών κοινοτήτων, στην κατάρτιση, συντονισμό και εφαρμογή του προγράμματος, μέσω μιας τοπικής συμβουλευτικής διαδικασίας με τη συνεργασία των τοπικών αρχών και των συναφών μη κυβερνητικών οργανώσεων·

(γ) να εξετάζει την κατάσταση του περιβάλλοντος στις πληγείσες περιοχές για να εξακριβώσει τα αίτια και τις συνέπειες της απερήμωσης και για να ορίσει σε ποιες περιοχές θα πραγματοποιηθεί δράση κατά προτεραιότητα·

(δ) να εκτιμήσει με τη συμμετοχή των πληγέντων πληθυσμών, παλαιότερα και τρέχοντα προγράμματα για να σχεδιάσουν μία στρατηγική και να ορίσουν δραστηριότητες στο πρόγραμμα δράσης·

(ε) να ετοιμάσει τεχνικά και χρηματοδοτικά προγράμματα, με βάση τις πληροφορίες που έχει λάβει από τις δραστηριότητες των υποπαραγράφων (α) και (δ) και

(στ) να αναπτύξει και να χρησιμοποιήσει διαδικασίες και σημεία αναφοράς για την παρακολούθηση και την εκτίμηση της εφαρμογής του προγράμματος.

Άρθρο 6
Το περιεχόμενο των εθνικών προγραμμάτων δράσης

Οι πληγείσες χώρες Μέρη μπορούν να περιλάβουν στα εθνικά τους προγράμματα δράσης μέτρα σχετικά με:

(α) νομοθετικά, θεσμικά και διοικητικά θέματα·

(β) χρήση γης, διαχείριση υδάτινων πόρων, διατήρηση του εδάφους, δασοπονία, γεωργικές δραστηριότητες και διαχείριση λειβαδιών και βοσκοτόπων·

(γ) διαχείριση και διατήρηση της άγριας ζωής και άλλων μορφών βιολογικής ποικιλομορφίας·

(δ) προστασία από τις πυρκαγιές δασών·

(ε) προαγωγή εναλλακτικών τρόπων, εξασφάλισης των προς το ζειν και

(στ) έρευνα, εκπαίδευση και ευαισθητοποίηση του κοινού.

Άρθρο 7
Υποπεριφερειακά, περιφερειακά και
προγράμματα κοινής δράσης

1. Οι πληγείσες χώρες Μέρη της περιφέρειας μπορούν, σύμφωνα με το άρθρο 11 της Σύμβασης, να καταρτίσουν και να εφαρμόσουν υποπεριφερειακά ή/και περιφερειακά προγράμματα δράσης για να συμπληρώσουν και να αυξήσουν την αποτελεσματικότητα των εθνικών προγραμμάτων δράσης. Δύο ή περισσότερες πληγείσες χώρες Μέρη της περιφέρειας μπορούν να συμφωνήσουν παρομοίως να καταρτίσουν ένα πρόγραμμα κοινής δράσης μεταξύ τους.

2. Οι διατάξεις των άρθρων 5 και 6 θα εφαρμοσθούν σε γενικές γραμμές στην κατάρτιση και εφαρμογή των υποπεριφερειακών, περιφερειακών και προγραμμάτων κοινής δράσης. Επιπλέον, τέτοια προγράμματα μπορεί να περιλαμβάνουν τη διεξαγωγή έρευνας και δραστηριότητες ανάπτυξης σχετικά με επιλεγμένα οικοσυστήματα σε πληγείσες περιοχές.

3. Κατά την κατάρτιση και εφαρμογή υποπεριφερειακών, περιφερειακών ή κοινών προγραμμάτων δράσης, οι πληγείσες χώρες Μέρη της περιφέρειας, κατά περίπτωση, θα:

(α) καθορίζουν, σε συνεργασία με εθνικούς οργανισμούς, εθνικούς στόχους σχετικά με την απερήμωση, που μπορούν να επιτευχθούν καλύτερα με τέτοια προγράμματα και σχετικές δραστηριότητες που μπορούν να πραγματοποιηθούν αποτελεσματικά μέσω αυτών·

(β) εκτιμούν τις λειτουργικές δυνατότητες και δραστηριότητες των σχετικών περιφερειακών, υποπεριφερειακών και εθνικών ιδρυμάτων και

(γ) αποτιμούν τα υπάρχοντα προγράμματα τα σχετικά με την απερήμωση μεταξύ των Μερών της περιφέρειας

και τη σχέση τους με εθνικά προγράμματα δράσης.

Άρθρο 8
Συντονισμός υποπεριφερειακών, περιφερειακών και προγραμμάτων κοινής δράσης

Οι πληγείσες χώρες Μέρη που καταρτίζουν ένα υποπεριφερειακό, περιφερειακό ή κοινό πρόγραμμα δράσης μπορούν να δημιουργήσουν μια συντονιστική επιτροπή που θα αποτελείται από αντιπροσώπους καθεμίας πληγείσας χώρας Μέρους που αφορά, για την ανασκόπηση της προόδου της καταπολέμησης της απερήμωσης, την εναρμόνιση των εθνικών προγραμμάτων δράσης, να κάνει συστάσεις στα διάφορα στάδια της προετοιμασίας και εφαρμογής των υποπεριφερειακών, περιφερειακών ή προγραμμάτων κοινής δράσης και δρα σαν εστιακό σημείο για την προώθηση και το συντονισμό τεχνικής συνεργασίας, σύμφωνα με τα άρθρα 16 έως 19 της Σύμβασης.

Άρθρο 9
Δεν δικαιούνται οικονομική ενίσχυση

Κατά την εφαρμογή εθνικών, υποπεριφερειακών, περιφερειακών και προγραμμάτων κοινής δράσης, οι πληγείσες χώρες Μέρη της περιφέρειας δεν δικαιούνται να λαμβάνουν οικονομική ενίσχυση, σύμφωνα με τη Σύμβαση αυτή.

Άρθρο 10
Συντονισμός με άλλες υποπεριφέρειες και περιφέρειες

Υποπεριφερειακά, περιφερειακά και προγράμματα κοινής δράσης στην περιφέρεια της Βόρειας Μεσογείου μπορούν να καταρτίσουν και να εφαρμοστούν σε συνεργασία με αυτά άλλων υποπεριφερειών ή περιφερειών, ιδιαίτερα με αυτά της υποπεριφέρειας της Βόρειας Αφρικής.

Άρθρο δεύτερο

Ορίζεται ως αρμόδια αρχή για την εφαρμογή της Σύμβασης το Υπουργείο Γεωργίας.

Άρθρο τρίτο

Με κοινές υπουργικές αποφάσεις του Υπουργού Γεωργίας και των κατά περίπτωση αρμόδιων υπουργών, μπορεί να ρυθμίζεται κάθε λεπτομέρεια για την εφαρμογή της Σύμβασης.

Άρθρο τέταρτο

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και της Σύμβασης που κυρώνεται από την πλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 36 αυτής.

Παραγγέλλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 28 Φεβρουαρίου 1997

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ **ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ**	ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ **ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ**
ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ **ΒΑΣ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ**	ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΛΑΛΙΩΤΗΣ**
ΓΕΩΡΓΙΑΣ **ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΤΖΟΥΜΑΚΑΣ**	ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑΣ **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ**

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους

Αθήνα, 28 Φεβρουαρίου 1997

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΟΥ 34 * ΑΘΗΝΑ 104 32 * TELEX 223211 YPET GR * FAX 52 34 312

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗΣ ΠΟΛΙΤΩΝ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ Σολωμού 51		ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΠΩΛΗΣΗΣ Φ.Ε.Κ.	
Πληροφορίες δημοσιευμάτων Α.Ε. - Ε.Π.Ε.	5225761	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ	
	5230841	25ης Μαρτίου 21 Τ.Κ. 541 00	(031) 423956
Πληροφορίες δημοσιευμάτων λοιπών Φ.Ε.Κ.	5225713	ΠΕΙΡΑΙΑΣ	4136402
	5249547	Νικήτα 6-8 Τ.Κ. 185 31	4171307
Πώληση Φ.Ε.Κ.	5239762	ΠΑΤΡΑ	(061)271249
Φωτοαντίγραφα παλαιών Φ.Ε.Κ.	5248141	Κορίνθου 327 Τ.Κ. 262 23	224581
Βιβλιοθήκη παλαιών Φ.Ε.Κ.	5248188	ΙΩΑΝΝΙΝΑ	
Οδηγίες για δημοσιεύματα Α.Ε. - Ε.Π.Ε.	5248785	Διοικητήριο Τ.Κ. 454 44	(0651)21901
Εγγραφή Συνδρομητών Φ.Ε.Κ. και		ΚΟΜΟΤΗΝΗ	(0531)22637
αποστολή Φ.Ε.Κ.	5248320	Δημοκρατίας 1 Τ.Κ. 691 00	26522

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ	- Μέχρι 8 σελίδες 150 δρχ. - Από 9 μέχρι 16 σελίδες 300 δρχ. - Από 16 σελίδες και άνω προσαύξηση 100 δρχ. ανά 8σέλιδο ή μέρους αυτού

ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ Φ.Ε.Κ.

Τεύχος	Κ.Α.Ε. Προϋπολογισμού 2531	Κ.Α.Ε. εσόδου υπέρ ΤΑΠΕΤ 3512
Α΄ (Νόμοι, Π.Δ., Συμβάσεις κ.τλ.)	50.000 δρχ.	2.500 δρχ.
Β΄ (Υπουργικές αποφάσεις κ.τλ.)	50.000 »	2.500 »
Γ΄ (Διορισμοί, απολύσεις κ.τλ. Δημ. Υπαλλήλων)	10.000 »	500 »
Δ΄ (Απαλλοτριώσεις, πολεοδομία κτλ.)	50.000 »	2.500 »
Αναπτυξιακών Πράξεων (Τ.Α.Π.Σ.)	25.000 »	1.250 »
Ν.Π.Δ.Δ. (Διορισμοί κ.τλ. προσωπικού Ν.Π.Δ.Δ.)	10.000 »	500 »
Παράρτημα (Πίνακες επιτυχόντων διαγωνισμών)	5.000 »	250 »
Δελτίο Βιομηχανικής Ιδιοκτησίας (Δ.Ε.Β.Ι.)	10.000 »	500 »
Ανωτάτου Ειδικού Δικαστηρίου (Α.Ε.Δ.)	3.000 »	150 »
Ανωνύμων Εταιρειών & Ε.Π.Ε.	250.000 »	12.500 »
Προκηρύξεων Α.Σ.Ε.Π.	10.000 »	500 »
ΓΙΑ ΟΛΑ ΤΑ ΤΕΥΧΗ ΕΚΤΟΣ Α.Ε. & Ε.Π.Ε.	200.000 »	10.000 »

* Οι συνδρομές του εσωτερικού προπληρώνονται στα Δημόσια Ταμεία που δίδουν αποδεικτικό είσπραξης (διπλότυπο) το οποίο με τη φροντίδα του ενδιαφερομένου πρέπει να στέλνεται στην Υπηρεσία του Εθνικού Τυπογραφείου.
* Οι συνδρομές του εξωτερικού επιβαρύνονται πέρα των παραπάνω αναφερομένων ποσών με τα ταχυδρομικά τέλη και μπορεί να στέλνονται με επιταγή και σε ανάλογο συνάλλαγμα στο Διευθυντή Οικονομικού του Εθνικού Τυπογραφείου.
* Η πληρωμή του ποσοστού του ΤΑΠΕΤ που αντιστοιχεί σε συνδρομές, εισπράττεται στην Αθήνα από το Ταμείο του ΤΑΠΕΤ (Σολωμού 51 - Αθήνα) και στις άλλες πόλεις από τα Δημόσια Ταμεία.
* Οι συνδρομητές του εξωτερικού μπορούν να στέλνουν το ποσό του ΤΑΠΕΤ μαζί με το ποσό της συνδρομής.
* Οι Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις, οι Δήμοι, οι Κοινότητες ως και οι επιχειρήσεις αυτών πληρώνουν το μισό χρηματικό ποσό της συνδρομής και ολόκληρο το ποσό υπέρ του ΤΑΠΕΤ.
* Η συνδρομή ισχύει για ένα χρόνο, που αρχίζει την 1η Ιανουαρίου και λήγει την 31η Δεκεμβρίου του ίδιου χρόνου. Δεν εγγράφονται συνδρομητές για μικρότερο χρονικό διάστημα.
* Η εγγραφή ή ανανέωση της συνδρομής πραγματοποιείται το αργότερο μέχρι τον Μάρτιο κάθε έτους.
* Αντίγραφα διπλοτύπων, ταχυδρομικές επιταγές και χρηματικά γραμμάτια δεν γίνονται δεκτά.

Οι υπηρεσίες κοινού λειτουργούν καθημερινά από 08.00΄ έως 13.00΄

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ